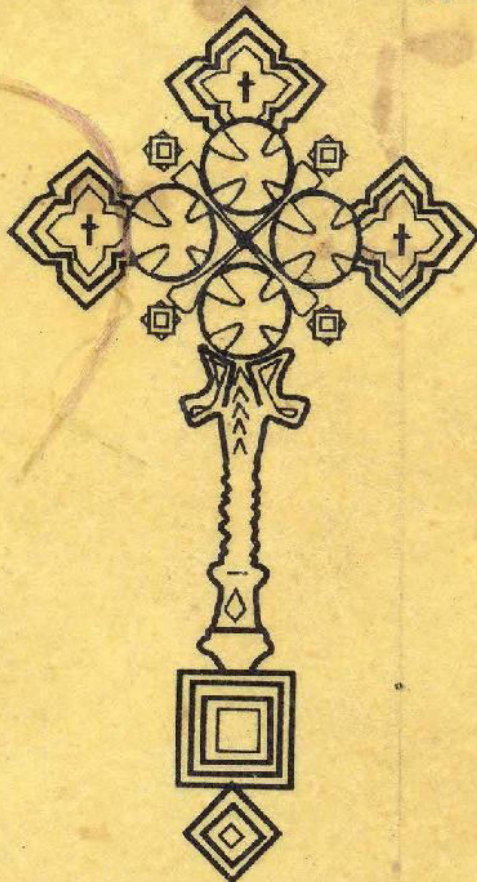

መጽሐፍ ገረዛ

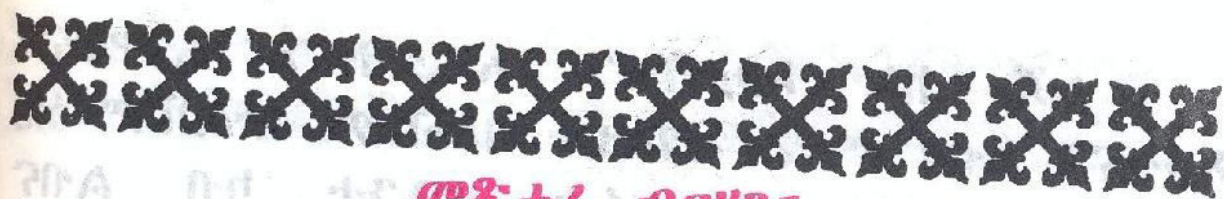
ዘአስተጋብእዎ አጋው መነኮሳት

አባ ኀብረ አግቢአብሐር
ወአባ ወልደ አብርሃም
ዘበ.ዘገ

ወተርጓሚ ነገፈርግብ ማርቆስ።

ተጎትመ በማኅተመ ኮከበ ጽባሕ ዘማኅበረ ሐዋርያት
አሥመራ በ፲፱፻፺፬ ዓመተ ምሕረት።

መጽሐፈ ብርሃን

ሃቲ መጽሐፍ ዘትኸውን መርሐ ለብሉይ ወለሐዲስ
ትብጻሕ ለኩሎም ሕዝብ ክርስቲያን። ጸሐፍን ለክሙ
ንስቲተ በከመ ክሂሎትነ፤ ክሂሎትነሂ ኣኮ በእእምሮ ኣላ
በንቕሐተ ሕሊና፤ ዳዕሙ ንጽሕፍ ለክሙ በእንተ ዘሐመ
ልብን በበይነ ጋእዝ ዘህሎ በሀገርን፤ እንዘ ደቂቀ ኣሐቲ
ሀገር፤ ወኣሐቲ ሃይማኖት ንሕነ ንነብር በተቃሕዎ።

ወይእዜኒ ኣበዊን ወኣኃዊን ወኣኃቲን እለ ትነብሩ
በምድረ ኣግኣዚት ንስእለክሙ ወናመኃፅነክሙ
በእግዚአብሔር ከመ ንስኣሎ ለኣምላኩ ያእትት እምኔን
ኑፋቂያተ ዝ ዓለም ወይደይ ማእከሌን ተፋቕሮ መንፈሳዊ፤
ኣሜን።

እዛ ንብሉይን ንሓዲስን መራሒት እትኸውን

መጽሐፍ ናብ ኩሎም ሕዝብ ክርስቲያን ትብጻሕ። እንሆ
ንሕና ብዝከኣለና መጠን ጽሒፍና ኣቕራብናልኩም
ኣሎና፤ ግና ብዝከኣለና ክንብል ከሎና ብሙሉእ
እእምሮና ዘይኮነስ ደቂ ሓደ ሰብኣይን ደቂ ሓንቲ
ሰበይትን ከምኡውን ኣብ ሓንቲ ሃይማኖትን ደቂ ሓንቲ
ቤተ ክርስቲያንን ከሎና በዚ ኣብ ማእከልና ዘሎ
ዘይምስምማዕ ልብና ስለ ዝሓመመ ኢና ብመጠኑ ንጽሕፍ
ዘሎና።

ሕጂ ከአ አቦታትናን አዴታትናን አጎዋትናን
አጋትናን አብዛ ምድረ አግክዚት ዘሎኹም ኩልኹም ነዚ
አብዚ ዓለምዚ ዘሎ ኑፋቄ ምእንቲ ካብ ልብና
ከርሕቐልና ብሓንግእ ኮይንና ንኣምላኽና ንእግዚአብሔር
ንለምና እናበልና ንምሕፀነኩምን ንልምነኩምን አሎና።
አብ ማእከልና ኸአ መንፈሳዊ ፍቕሪ የምጽአልና። አሜን።

መዘኻኸሪ

ነዚ ዝሰዕብ ጽሑፍ ተጠንቂቕኩም ተመልከትዎ።
ከምዚ ከንብል ከሎና ኸአ ማቴዎስ ንማለት ማቴ፡
ማርቆስ ንማለት ማር፡ ሉቃስ ንማለት ሉቃ፡ ዮሐንስ
ንማለት ዮሐ፡ ግብረ ሓዋርያት ንማለት ግብ ሓዋ፡
ዘፍጥረት ንማለት ዘፍጥ፡ ዘፀአት ንማለት ዘፀአ፡
ዘሌዋውያን ንማለት ዘሌዋ፡ ዘኅልቀኑ ንማለት ዘኅልቀኑ፡
ዘዳግ ንማለት ዘዳግ፡ ፩ይ ነገሥት ንማለት ፩ይ ነገ፡ ፪ይ
ነገሥት ንማለት ፪ይ ነገ፡ ፩ይ ሳሙኤል ንማለት ፩ይ
ሳሙ፡ ፪ይ ሳሙኤል ንማለት ፪ይ ሳሙ፡ መዝሙር
ንማለት መዝ፡ ፩ይ ቆሮንቶስ ንማለት ፩ይ ቆሮ፡ ፪ይ
ቆሮንቶስ ንማለት ፪ይ ቆሮ፡ ገላትያ ንማለት ገላ፡ ያዕቆብ
ንማለት ያዕ፡ ራእየ ዮሐንስ ንማለት ራእ. ዮሐ. ተባሂሉ
ከምዝንበብ አስተውዕል።

መቅድም፤

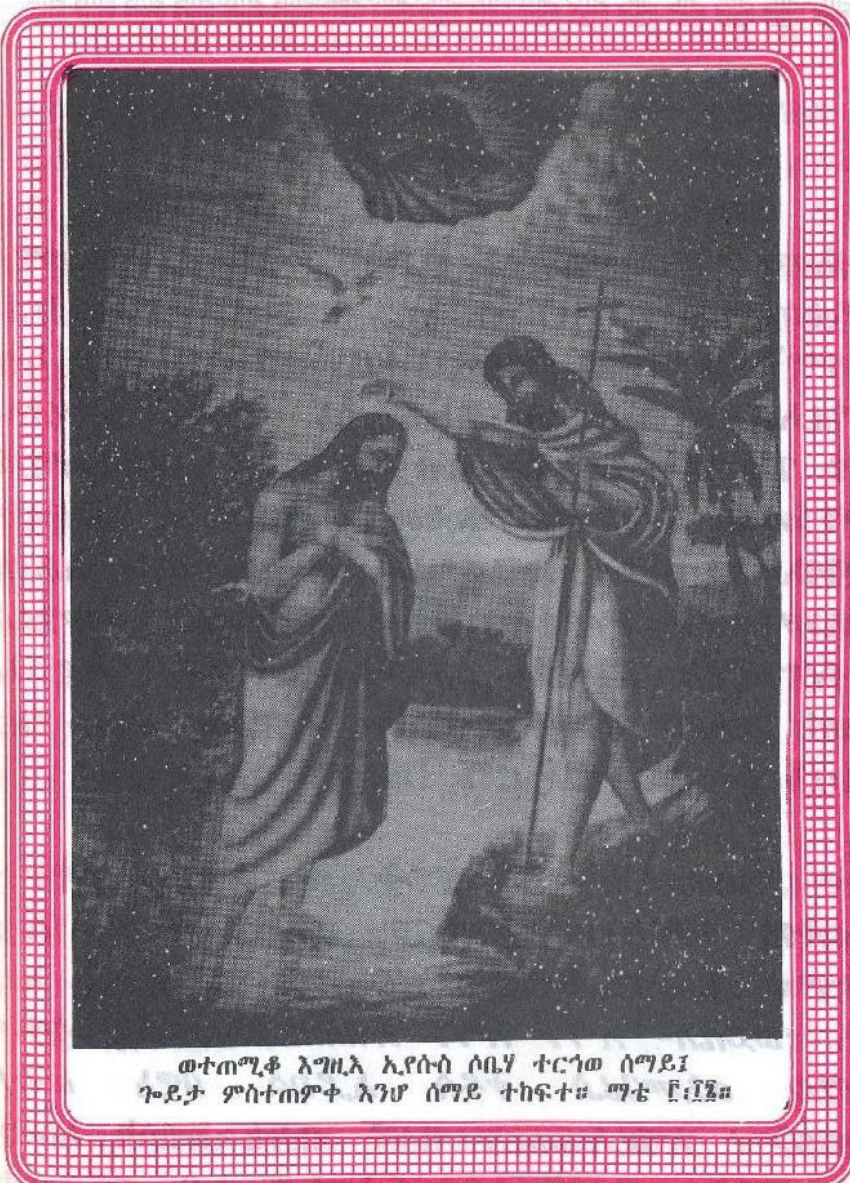
በሰመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ
አምላክ ንዌጥን በረድኤተ እግዚአብሔር ጽሑፈ መጽሐፈ
እስትግቡእ ዘእምብሉይ ወሐዲስ ዘአስተጋብእዎ አጎው
ፍቁራን መነኮሳት ዘደብረ ቢዘን አባ ንብረ እግዚአብሔር
ወአባ ወልደ አብርሃም ርቱዓነ ሃይማኖት እግዚአብሔር
ይጽሐፍ ሰሞሙ ምስለ ኩሉሙ ደቂቀ ቢዘን፡ አሜን።

ብሓድነቱ ካልኣይ ብሠለስትነቱ ራብዓይ ብዘይብሉ
ሓጋዚና እግዚአብሔር ኢልና ተበጊስና ብመንፈስ ቅዱስ
አጎዋት ዝኾንና ናይ ደብረ ቢዘን መነኮሳት ፍቁራን አባ
ንብረ እግዚአብሔርን አባ ወልደ አብርሃምን ካብ ብሉይን
ሓዲስን አዋጊኦም ዝጸሓፍዎ መጽሐፍ ምጽሓፍ ንጅምር።
እግዚአብሔር ሰሞም ምስ ኩሉም ደቂ ቢዘን አብ
መጽሐፈ ሕይወት ይጽሓፎም።

እንሆ ንኸሉ ሕዝበ ክርስቲያን ተስፋ ኑዛዜ
ዚኸውን አሕጽር አቢልና አቕሪብና አሎና። ተስፍኡ ድማ
ብጐይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ አሚንና በዚ ዓ
ለምዚ ዘይኮነስ ብሰማያዊ ዓለም ብእንረኽቦ ጸጋ እዩ። እዚ
ኸአ ሰብ ካብ ፈቓደ ሥጋ ወጊኡ ብፍቓደ ነፍስ ጸኒዑ
ጸም፣ ጸሎት፣ ምጽዋት፣ ፍቕሪ፣ ትሕትና፣ ሰግደት

ብሓፈሻ ፍረ መንፈስ እንተ ገበረ እመቤታችን መላእክት ነቢያት ሓዋርያት ጸድቃን ሰማዕታት ከምዘማልዱ እንተአመነ ኃጢአቱ ፕካህን ነጊሩ ብሕግን ባህሊ ቤተ ክርስቲያንን ጸኒዑ እንተደአ ነይሩ ነታ ንሰብ ኢሉ **እግዚአብሔር ዘዳለዎ ሰማያዊት መንግሥተ ሰማያት** ከምዘይሰእና ምሉእ ብምሉእ ዝእመነሉ እዩ እሞ ንፅናዕ ንበርትዕ።

እዚ መጽሐፈ ብርሃን ዝተባህለ ሥነ ጽሑፍ ኣብ ላዕሊ ተገለጹ ከምዘሎ ኣባ ገብረ እግዚአብሔርን ኣባ ወልደ ኣብርሃምን ኣሕጽር ኣቢሎም ዝተመጠነን ዝጠፃመን ጌሮም ኣዳልዮምዎ ምንባሮምን ሕዝበ ክርስቲያን ድማ ከጥቀመሉ ምጽንሑን ዝፍለጥ እዩ። እምበኣር ሕጂውን ካብቲ ቅድሚ ሕጂ ዝነበሮ ብኣቀራርብኡ ተመጋይሹን ካብቲ ቅድሚ ሎሚ ዝነበረ ውሕድ ዝበለ ጽሑፍ፣ ቃላት ኮነ ጥቕስታት ተወሲኹምዎ ኣለዉ። እዚ ድማ እቲ ብግዕዝ ተጠቂሱ ከይተተርጎመ ተሪፉ ዝነበረ ግዕዝዊ ቃል ናብ ትግርኛ ብምትርጓም ከምኡውን እቲ ብቋንቋ ኣምሓርኛ ዝነበረ ናብ ቋንቋ ትግርኛ ብምግልባጥ ንሕዝቢ ብዝሰማማዕ መገዲ ተመጋይሹ ቀሪቡ ከምዘሎ ክንገልጽልኩም ንፈቱ። እዚ ኸኣ **ማኅበር ደብረ ቢዛን** ናይ ኣማኒ ሕዝቢ ሽግር ብምግንዛብ ብቋንቋ ትግርኛ ምእመናን ሃይማኖቶም ንኪምሃሩን ንኪፈልጡን ካብ ዘለዎም ሓልዮትን ተገዳስነትን ምዃኑ ከክበሥረኩም ንፈቱ።

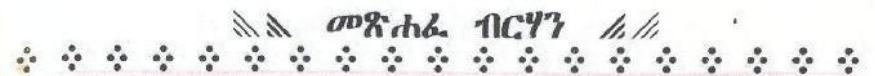
ወተጠረቆ እግዚእ ኢየሱስ ሶቢሃ ተርጎመ ሰማይ፤ ጐይታ ምስተጠምቀ እንሆ ሰማይ ተከፍተ። ማቴ ፫፡፲፮።

ምዕራፍ ፩ - በእንተ ጥምቀት፤

ቅድሚ ኩሉ ክርስቲያን ንዝኾነ ኩሉ በቲ “ዝኣመነን ዝተጠምቀን ኪድኅን እዩ፤ ዘይኣመንን ዘይተጠምቀን ግና ኪኸኑን እዩ” ብዝበለፍ መሠረት ኩሉ ምጥማቕ ከምዝግብኦ ንገልጽ። እዚ ድማ ሰብ ብጸጋ ካብ እግዚአብሔር ዝውለደሉ ብኡኡ ከኣ ኃጢአቲ ዝሥረየሉ ማየ ገቦ እዩ። እዚ ኸኣ ሰብ ኣሚኑ እንተ ዘይተጠሚቐ መንግሥተ ሰማያት ምእታው ከምዘይክኣል ምፍላጥ ይግባእ። ምክንያቱ ድማ “ሑሩ ወመሀሩ ኩሎ ኣሕዛብ ወእንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በሰመ ኣብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ማቴ ፳፰፡፲፱። “ዘኣምነ ወዘተጠምቀ ይድኅን፤ ወዘሰ ኢኣምነ ይደየን” ብዝበለፍ መሠረት እዩ። ማር ፲፮፡፲፮ ዮሐ ፫፡፲፰፡፴፮ ሮሜ ፲፡፱ ።

ተጠራጠርቲ ግና እምነት ደኣ እምበር ጥምቀት ዝጠቅም ኣይኮነን፤ ንመዘከርታ ዝኣክል እዩ በሃልቲ እዩም። ነገር ግን ኣብዚ ዘየሰተውዓልዎ ነገር ኣሎ። እዚ ኸኣ “ወይቤሎ ኣማን ኣማን እብለክ ዘኢተወልደ ዳግመ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ኢይክል በዊኣ ውሳተ መንግሥተ እግዚአብሔር፤ ብሓቂ ብሓቂ እብለካ ኣሎኩ ካብ ማይን መንፈስን እንተዘይተወሊዱ ኣብ መንግሥቲ ኣምላኽ ኪኣቱ ዚኸእል የልቦን” ብማለት ብዘይጥምቀት መንግሥቲ ኣምላኽ ከምዘይትውረስ ብኣምላኽዊ ቃሉ

ኣረጋጊጹ ኣሎ። ዮሐ ፫፡፭። ሓዋርያ ቅዱስ ጴጥሮስውን፤ “ነሱሉ ወተጠመቁ ኩልክሙ ወይትኅደግ ለክሙ ኃጢአትክሙ በሰሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ፤ ተነስሑ ነፍስ ወከፍኩም ከኣ ብስም ኢየሱስ ክርስቶስ ንኅድገት ኃጢአት ይጠመቑ፤ ህያብ መንፈስ ቅዱስውን ክትቅበሉ ኢኹም” ይብል፤ ግብ ሓዋ ፪፡፴፰ ፩ይ ጴጥ ፫፡፳፩።

ወዲ ምስ ተወልደ ብ፵ መዓልቲ፤ ንል ምስ ተወልደት ኸኣ ብ፹ መዓልቲ ምጥማቕም ስለምንታይ እዩ፤ እንተተባህለ እቲ ቀዳማይ ፍጥረት ኣዳም ምስተፈጥረ ብ፵ መዓልቲ ሔዋንውን ምስተፈጥረት ብ፹ መዓልቲ ሥላሴ ብርሃን ኣልቢሶም ብርሃን ኣጉናጺፎም ውልድነት ሂቦም ናብ ጉነት ኣእትዮምዎም ስለ ዝነበሩ እዩ፤ ኩፋ. ፬፡፲፪።

ሕፃን ምስ ተወልደ ግና ንሞት ዘብጽሕ ሕማም እንተኣመመ ከይወዓለ ከይኅደረ ምጥማቕ ይግባእ። ከይተጠመቐ እንተሞተ ግና ዕዳኡ ኣብ ልዕሊ ወለዱን ካህንን እዩ ዚኸውን።

ኩጥምቕዎ ከለዉ ኸኣ ኣቐዲሞም ዘይቲ ይቕበእዎ ብድኅሪኡ ይጠመቑ፤ ምስተጠምቀ ኸኣ ሜሮን ይቕበእዎ ከምዚ ክገብሩ ከለዉ ከይጋዢ ይጠንቀቁ። ሕፃናት ምስተጠምቁ ሽዑኡ ደኣ ሥጋኡን ደሙን ይቀበሉ እምበር

ዘበልዐ ሥጋዊ ወሰን ይምሩ በ ሕይወት ዘለዓለም፤
 ሥጋዊ ዘበልዐ ይመድ ዝህተዩ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ኦሎም። ፋ.ሐ. ፩፡፳፭።

ምስተጠምቕ ሥጋኡን ደሙን ከይተቐበሉ ምውዓል ምኅዳር ግቡእ አይኮነን። ከምዚ ኢሉም ምስተጠምቁ ይቕረቡ ግና ክሳብ ዝቈርቡ ሓደ ነገር ከይጥዕሙ ብማለት ፫፻፲፰ ብፍትሖ ነገሥት አዚዞም አለዉ። ሕፃናት ምስተጠምቑ መሥዋዕት ምስተሠውአ ኣብ ማእከል ካብቶም ካህናት ድንገት ነገር እንተ ኣጋጠሞ ንጽብሒቲ ቀዲሶም የቐርብዎም እምበር ነዊህ መዓልቲ ምቕናይ አይግባእን እዩ።

ምዕራፍ ፪ - በእንተ ቀርባን፤

ዝቐረብ ቀርባን አማናዊ ሥጋ ወልደ እግዚአብሔር፤ አማናዊ ደመ ወልደ እግዚአብሔር እምበር ካልኣት ተጠራጠርቲ ከም ዝብልዎ መዘከርታ ጥራይ አይኮነን። ምክንያቲ ባዕሉ ፈጣሪ ዓለማት ክርስቶስ “ወእንዘ ይበልዑ ነሥአ ኅብስተ እግዚእ ኢየሱስ ባረክ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዲኢሁ፤ ወይቤሉሙ ንሥኡ ብልዑ ዝ ኅብስት ሥጋዩ ውእቲ ወነሥኡ ጽዋዕ፤ ወወሀቦሙ ወይቤሉሙ ንሥኡ ሰትዩ ዝ ጽዋዕ ደምዩ ውእቲ ዘሐዲሰ ሥርዓት ዘይትከወው በእንተ ብዙኃን ለጎድገተ ኃጢአት” ማቴ ፳፮፡፳፮ ማር ፲፬፡፳፪። ከምኡውን “አማን አማን እብለክሙ እመ ኢባላዕክሙ ሥጋሁ ለወልደ ዕንሰ እመሕያው ወኢሰተይክሙ ደሞ አልብክሙ ሕይወት ላዕሌክሙ፤ ዘበልዐ ሥጋዩ ወሰንዮ

ደምዎ በ ሕይወት ዘለዓለም፤ ወአን አንሥኦ በደኃሪት ዕለት፤ እስመ ሥጋዬን መብልዐ ጽድቅ ዘበአማን ውእቲ፤ ወደምዩኒ ሰቲ ሕይወት ዘበአማን ውእቲ፤ ዘበልዐ ሥጋዬ ወሰትዮ ደምዎ ይሄሉ ምስሌዮ ወአንሂ እሄሉ ምስሌሁ፤ ሥጋ ወልደ እንሰ እመሕያው እንተ ዘይበሊዕኩም ደመውን እንተዘይሰቲኹምሲ ሕይወት ከምዘይብልኩም ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም ኣለኹኹ፤ ሥጋይ ዚበልዕ ደመይውን ዚሰቲ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ኣላቶ። ኣነውን በታ ዳኅረወይቲ መዓልቲ ኩተንሥኦ እዩ። ሥጋይ ብልዒ ሓቂ እዩዎ፤ ደመይ ከኣ መስተ ሓቂ እዩዎ እቲ ሥጋይ ዚበልዕ ደመይውን ዚሰቲ ኣባይ ይነብር ኣነውን ኣብኡ።” ዮሐ ፮፡፶፫-፶፬። ኣብዚ ክስተውዓል ዘለዎ ዳኅረወይቲ መዓልቲ ዝብላ ዘሎ ዕለተ ምጽኣት ምዃና እያ።

ርግጽ ጉይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ ኩሉ ዝከኣሎ ሰለ ዝኾነ ነቲ ኅብስቲ ሥጋ መለኮት፤ ነቲ ወይኒውን ደመ መለኮት ጌሩ ለዊጡ ንሓዋርያት ብሓቂ ሂብዎም እዩ። ለሚ ግና እቲ ኅብስቲ ተለዊጡ ሥጋ መለኮት እቲ ወይኒውን ደመ መለኮት ከመይ ጌሩ ኪኸውን ይኽእል፤ ቀደምውን ጉይታ ንመዘከርታ ዝገበሮ እዩ እምበር ዝብል ሰብ እንተ ደኣ ሃልዩ፤ እዚ ሰሑትን ምሥጢር መጻሕፍቲ ዘይተገንዘበን ሰብ ጥራይ እዩ ኪኸውን ዚኽእል። ምኽንያቱ ድማ ጉይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ “ሥጋይ ዘበልዐ ደመይውን

ዝሰተዮ ምሳይ ክነብር እዩ ዝበሎ ቃል ምቅላል እዩ ኪኸውን። ጉይታ ካብ ርእሱ ኣርጊቹ ሥጋ ዝበልዐ ደም ዝሰተዮ ኣይበለን። እንታይ ደኣ እዩ ኢሉ ዘሎ ፍጹም ሥጋኡን ፍጹም ደሙን ምዃኑ ኣንነቲ ኣረጋጊጹ ሥጋይ ዝበልዐ ደመይ ዝሰተዮ እዩ ዝበለ። ነዚ ቃል እዚ ንምርግጋጽውን ድኅሪ ዕርገቱ ንሓዋርያነት ዝተመርጸ ሓዋርያ ቅዱስ ጳውሎስ፤ ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ በታ ዝተታሕዘላ ለይቲ እንጀራ ኣልዓለ ኣመሰጊኑ ኸኣ ቈረሰ እሞ እንኩ ውሰዱ ብልዑ እዚ ምእንታኹም ዝወሃብ ሥጋይ እዩ፤ እዚ ንመዘከርታይ ግበርዎ በለ። ከምኡ ከኣ ድኅሪ ድራር ነቲ ጽዋዕ ኣልዒሉ እዚ ብደመይ ኪኸውን ሓድሽ ኪዳን እዩ ብእትሰትይዎ ጊዜ ኩሉ ንመዘከርታይ ግበርዎ በለም፤ ነዚ እንጀራዚ ብእትበልዕዎ ነዚ ጽዋዕ ዚውን ብእትሰትይዎ ኩልሳዕ ጉይታ ዝመጽእ ምዃኑ ሞቲ ኢኹም ትዛረቡ። “ወይእዜኒ ዘበልዎ ለዝንቲ ኅብስት ወዘሰትዮ ለዝንቲ ጽዋዕ እንዘ ኢይደልዎ ዕዳ ይትጋሠሥዎ በእንተ ሥጋሁ ወደሙ ለእግዚእኒ ኢየሱስ ክርስቶስ። ወይእዜኒ ኣመኪሮ ሰብእ ርእሶ ወአንጺሐ ይብላዕ እምውእቲ ኅብስት፤ ወይሰተይ እምውእቲ ጽዋዕ፤ እስመ ዘበልዎ ወዘሰትዮ እንዘ ኢይደልዎ ደይኖ ወመቐሠፍቶ በልዐ ወሰትዮ ሰርእሱ” ኢሉ ኣለ። ፩ይ ቁሮ ፲፩፡፳፰-፳፱።

ከምዚ ንመዘከርታ እምበር ኣማናዊ ሥጋ ወልደ እግዚኣብሔር፤ ኣማናዊ ደመ ወልደ እግዚኣብሔር ኣይኮነን

ዘይፈቅድ ይሰየም ጳጳስ ሠናዩ ግብረ ፈተው፤ ወባሕቱ ርቱዕ ይሠየም ጳጳስ ዘኢያደሉ ለገጽ ፩ይ ጢሞ ፫፡፩።
 ቲቶውን በብዓዱ ካህናት ይሸይም ከምዝነበረ እንሆ
 ብንጹር ገሊጽዎ አሎ። “እንበይን ዝንቱ ኀደጉከ ውስተ
 ቀርጤስ ከመ ታስተራትዕ ዝተርፈ ወትሢም ቀሲሳን
 ለለአህጉር” ቲቶ ፩፡፭። ብካልእ ወገንውን “ወእመቦ
 ዘይደዊ እምኔክመ ለይጸውዕ ቀላውስተ እለ ውስተ ቤተ
 ክርስቲያን” “ዝሓመመ ሰብውን እንተ ደኣ አልዩ
 አቕሸሽቲ ቤተ ክርስቲያን ይጸውዕ ንሳቶም ከኣ ብዘይቲ
 ይጸልዩሉ ይብል” ያዕ ፭፡፲፬።

ኣብዚ ክስትውዓል ዘለዎ ዓቢይ ነገር፤ ትምህርቲ ሰብኣይ፤ ሰበይቲ፤ ወዲ፤ ዓል፤ ንእሽቶይ፤ ዓቢይ ብዘይ
 ኣፈላላይ ኪመሃሩ ግቡእ እዩ። መዓርገ ክህነት ግን ንደቂ
 ተባዕትዮ እምበር፤ ንደቂ ኣንስትዮ ኣይምልከትን እዩ።
 ነንሱቲ ክህነት ዝግብኤን እንተዚኸውን ነይሩ **ጐይታናን**
መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ ነቶም ፲፪ ሓዋርያት ክህነት
 ክህበም ከሎ ነተን ፴፮ ቅዱሳት ኣንስቲ ከኣ ምሃበን
 ነይሩ፤ ግና ከምዘይሃበን ኢና ንርዳእ። ምናልባሽ
 ንሓዋርያትሲ ሓቂ እዩ፤ ንካልኣት ግና ክህነት ኣይሃበን
 ዝብል ሰብ እንተ ደኣ አልዩ፤ ከምዚ ከይኸውንሲ “ኪዱ
 እሞ ንኩሎም ኣሕዛብ ብሰም ኣብን ወልድን መንፈስ
 ቅዱስን እናጥመቕኩም ዝኣዘዝኩኹም ኩሉ ኪሕልዉ ከኣ
 እናመሃርኩም ደቀ መዛሙርቲ ግበርዎም፤ እንሆ ድማ ኣነ

ክሳዕ መወዳእታ ዓለም ኩሉ መዓልቲ ምሳኻትኩም እዩ”
 ኢሉ ኣሎ ማቴ ፳፰፡፲፱-፳። እዚ ኣነ ኸኣ ክሳዕ
 መወዳእታ ዓለም ምሳኹም እዩ ኢሉ ጠቐስዎ ንዘሎ ቃል
 ኣስተውዕልዎ፤ እዚውን ክሳዕ ዕለተ ምጽኣት ንዘለዉ
 ካህናት ምዃኑ እዩ። ክህነት ክሳዕ ዕለተ ምጽኣት ክወሃብን
 ክተኃላለፍን ዝነብር እምበር ብሓዋርያት ጥራይ ተወሲኑ
 ዝተርፍ ከምዘይኮነ ዘረድእ እዩ።

ምዕራፍ ፬ - በእንተ ንስሐ፤

ኩሉ ሰብ ኃጢአቱ ንካህን ምንጋር ከምዝግበኣ
 ዝናገር ኣንቀጽ እዚ እዩ። እዚውን ኣብ ብሉይ ኪዳንን
 ኣብ ሓድሽ ኪዳንን ብጽሑፍ ሰፊሩ ዘሎ እዩ። ሰብን
 ኃጢአትን ተጐራቢቶም ዝነበሩን ዘይፈላለዩ ምዃኖምን
 ኩሉ ዚፈልጦ እዩ። እዚ ኸኣ እቲ ጥንታዊ ፍጥረት ዝኾነ
 ሰብ ኣይትብላዕ ተባሂሉ ዝተዋህቦ ትእዛዝ ኣፍሪሱ ሕጊ
እግዚኣብሔርውን ጥሒሱ እንሆ ዕፀ በለስ በልዐ፤ በዚ
 ምክንያትዚ ድማ ካብቲ ዝነበሮን ብሓጐስ ተቐሚጥዎ
 ዝነበረ ምድረ ገነት ፈትዩ ዘይኮነስ ብግዲ ብመላእኽቲ
 እናተደፍኣ ወፀ። ፍረ ዕፀ በለስ ብምብልዑ ትእዛዝ
እግዚኣብሔር ብምጥሓሱ ኃጢአት በዚ ተጀመረ፤
 ዘፍጥ ም. ፫።

ኖክልኦ ኃዲግኩምዎ ናብቲ ዘይተፈልጥዎ መገዲ ብእትኸዱሉ እዋን ትመጸኩም መከራ ዘክርዋ ኢሉ ብዛዕባ ንስሓ ተጻሒፉ ይርከብ፤ ፫ይ መቃ ፩፡፩።

ሓዲስ ኪዳንውን ናይ መጀመርታ መልእኽቱ ንስሓ ምዃኑ ግሉጽ እዩ። እዚ ኸኣ “ነስሐ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት” “መንግሥተ ሰማያት ቀሪባ እያዋ ንሥሓ እተዉ” እዩ ዝብል፤ ማቴ ፫፡፪። ሰብ ኃጢአቱ

ንእግዚአብሔር ምንጋር ኣለዎ እምበር ኖክህን ምንጋር እንታይ ክጠቐሞ እዩ ዝብሉ እንተደኣ ኣልዮም፤ እዚአቶም ነቲ ናይ **ክርስቶስ ቃል** ብቀንዱ ዝጸረሩ እዮም፤ ምክንያቱ ድማ ተቓወምቱ እንተዘይኮኑ ነይሮም እቲ

ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ንማንም ከይትነግር፤ ነገር ግን ኃጢአትካ ኖክህን ንገር ዝበሎ ቃል ምተቐበልዎ ነይሮም። “ኢትንግር ወኢ ለመኑሂ ወባሕቱ ሑር ወአፍትን ርእሰክ ለካህን፤” ማቴ ፳፡፬፤ ማር ፩፡፱፬፤ ሉቃ ፩፡፲፬። ይኹን ደኣ እምበር ኃጢአትካ ኖክህን ምንጋር ከምዝግባእን እቲ ኖክህን ከኣ ኃጢአት ምስትሥራይ ዜኸእል ሥልጣን ከምዘለዎ ቅዱሳት መጻሕፍት ብግልጺ የረድኡና እዮም። “ነፍስ ለእመ አበሰት ወንብረት ኃጢአተ ያስተሥሪ ሎቱ ካህን በእንተ ኃጢአቱ እንተ አበሰ፤ ወትትጎደግ ሎቱ ኃጢአቱ።” “ነፍሲ እንተበደለት እሞ ኃጢአት እንተደኣ ሠራሓ ነቲ ካህን ይንገሮሞ ኃጢአቱ የስተሥረየሉ።” ዘሌ ፩፡፭።

ኣብዚ ክስተውዓል ዘለዎ ግና፤ እቶም ብዘመነ ኦሪት ዝነበሩ ካህናት ኃጢአት ሕዝቢ ዘስተሥርዩ ነይሮም እንተደኣ ኮይኖም ደኣ ኣብ ምድሪ ዝኣሰርኩምዎ ኣብ ሰማይ ዝተኣሰረ ይኹን፤ ኣብ ምድሪ ዝፈታሕኩም ከኣ ኣብ ሰማይ ዝተፈትሐ ይኹን ተባሂሉ ብኣምላኻዊ ቃል ሥልጣን ዝተዋህቡ ሓዋርያት ከመይ ኢሎም ኃጢአት ምስትሥራይ ይሰኣኖም! “ለእለ ጎደግሙ ኃጢአተ ይትጎደግ ሎሙ፤ ወለእለ ኢጎደግሙ ኢይትጎደግ ሎሙ” ዮሐ ፳፡፩፤ እዚ ጥራይ ኣይኮነን፤ ወይእዜኒ ነስሐ ወተጠመቁ ወይደመሰሰ ለክሙ ኃጢአትክሙ፤ ሕጂውን ምእንቲ ኃጢአትኩም ክሥረየልኩም ንስሓ እተዉ እዩ ዝብል። ግብ ሓዋ ፫፡፲፱ **ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስውን** እንተኾነ ንዓይ ጥራይ ንገሩኒ ኣይበለን፤ ንኣኅዋትኩም ንገሩ እዩ ዝበለ፤ “ተኣመኑ በበይናቲክሙ ኃጢአተክሙ” ያዕ. ፩፡፲፮። ቅዱስ ጳውሎስውን ብወገኑ ኣንታ ነዚ ነገርዚ እትሠርሕ ሰብ ካብ ፍርዲ **እግዚአብሔር** ተመልቑዶ ይመሰለካ፤! ወይሲ ነዚ ናይ **እግዚአብሔር** ለውሃት ክእለቱን ትዕግሥቱን ናብ ንስሓ ከምዝመርሓካ ከይፈለጥካ ናይ ለውሃቱን ናይ ክእለቱን ናይ ትዕግሥቱን ከም ጽንዓ ትካን ከምቲ ናብ ንስሓ ከምዘይምለስ ልብኻ ናይ **እግዚአብሔር** ቅኑዕ ፍርዲ ብዝግለጸሉን ብዝቀሣሞሉን መዓልቲ ቀሓጥ ኣብ ልዕሌኻ ትእክብ ኣለብኻ፤ ይብል። ሮሜ ፪፡፫-፭። ወንጌላዊ ዮሐንስውን ራእይ ኣብ ዝተባህለ መጽሓፉ ካበይ ከምዝወደቐካ ሕሰብ **ንስሓ ከኣ እቶ።** እቲ

ዳዊት ነዛ ሰብነተይ ብጾም አዋረድኸዋን አድከምኸዋን ይብል፡ መዝ. ፴፬፡፲፫ ፳፰፡፲። ። ነቢይ ኢየሴይ-ውን “ጾም አውጃ አኬባ ጸውዑ ኢሉ አሎ” ኢዩ ፩፡፲፬። ከምኡውን ነቢይ ዳንኤል “በቲ ጊዜ እቲ እነ ዳንኤል ሠለስተ ሰሙን ምሉእ ኃዚነ ነበርኩ፡ እተን ሠለስተ ሰሙን ክሳብ ዚውድኦ ጥዑም መባልዕ አይበላዕኩን፡ ሥጋን ወይንን ኣብ ኣፈይ አየእቶኹን ዘይቲውን አይተለኼኹን” ይብል፡ ዳን ፲፡፪።

ናይ ጾም ነገር ኣብ መጽሓፍ ቅዱስ ካብ ፶፭ ጊዜ ንላዕሊ ተጠቂሱ ከምዘሎ ይፍለጥ። ኣብ ዮናስ ፫፡፭ ዳንኤል ፲፡፪ እንተ ተመልከትና ብፍፋይ ቀለም ተጸሒፉ ንረኽቦ ኢና። ጾም ብአዋጅ ዝተደንገገ ምዃኑ ክገልጽ ዕዝራውን ከምዚ ይብል፡ “እነ ድማ ኣብ ቅድሚ **እግዚአብሔር** ኣምላኽና ርእሰና ከኮዋርድ፡ ነኣናን ንሕፃናትናን ንኸኣሉ ቅንዕቲ መገዲ ካብኡ ክንልምን ኢለ ኣብ ርባ ኣሃዋ ጾም አወጅኩ ይብል፡ ዕዝ ፳፡፳፩። ኣብ ብሉይ ኪዳን ዘሎ ብመጠኑ ነዚ ዝመስል ኪኸውን ከሎ ኣብ ሓዲስ ኪዳንውን ብሰፊሑ ተገሊጹ ኣሎ። እዚ ድማ **ጐይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ** ኣብ ዮርዳኖስ ብኢድ ዮሐንስ ምስ ተጠምቀ ከይወዓለ ከይኃደረ ገዳመ ቆሮንቶስ ኣትዩ ፵ መዓልትን ፵ ለይትን ከምዝጸመን በዚ ከኣ መንፈሳዊ ሥርሑ ከምዝጀመረን ኣብ ቅዱስ ወንጌል ተጸሒፉ ይርከብ፡ “ወጸመ እግዚእን ፵ መዓልተ ወ፵

ሌሊተ ይብል፡ ማቴ ፬፡፪። ኣብዚ ክስትውዓል ዘለዎ ንሱ ጸይሙልና እዩ እዋ ንሕና ክንጸውም አይግብኣናንዩ፡ ጽሙውን ኢሉ አይኣዘዘናን ዝብሉ ሰባት እንተደኣ አልዮም፡ ከምዚ ዝብሉ ሰባት ነቲ መጽሓፍ ቅዱስ ብግቡእ ስለ ዘየንበብዎን ስለ ዘይተረድእዎን እምበር ቅዱስ ወንጌልሲ “ምእንቲ ጽድቂ ኢሎም ዝጠምዩን ዝጸሙን ብፁዓን ኢዮም” እዩ ዝብል። “**ብፁዓን እለ ይርኅቡ ወይጸምኡ በእንተ ጽድቅ**” ማቴ ፭፡፭። ቀጺሉ “ክትጸሙ ከለኹም ከምዞም ግብዛት ኣይትኹኑ” “ወሶበ ትጸውሙ ኢትኩኑ ከመ መደልዎን” ይብል፡ ማቴ ፮፡፲፭። ጾም እንድገሪ ዘየልዩን ንሱ እንተጸይሙልና ደኣ ንምንታይ ክትጸሙ ከለኹም ከምዞም ግብዛት ኣይትኹኑ ክብል ከኣለ! ብተወሳኪውን እቲ መርዓዊ (**ጐይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ**) ካብ ማእከለ-ም ዝውሰደሉ ጊዜ ኪመጽእ እዩ ሽዑ ክጸሙ እዮም ዝብልውን ተጸሒፉ ኣሎ፡ ወባሕቲ ይወጽእ መዋዕል ኣመ ይነሥእዎ ለመርዓዊ እምነሆሙ ወአሜሃ ይጸውሙ፡ ማቴ ፱፡፲፭። ከምኡውን ሓደ መዓልቲ ከኣ ወዱ ዝሓመሞ ሰብ መጺኡ እንተ ለመኖ ነቲ ወዱ ካብ ሕማሙ ምስ ኣሕወዩሉ “እዚ ከምዚ ዝበለ ዓሌት ብዘይ ጾምን ጸለ-ትን ዝወፅእ ኣይኮነን እዩ ዝበሎ” “ወይቤለሙ ዝንቲ ዘመድ ኢይክል አውፅኡቶ ዘእንበለ በጾም ወበጸለ-ት” ማቴ ፲፯፡፳፩።

✠ ✠

ሐዋርያ ቅዱስ ጳውሎስውን መንግሥተ ሰማያት ድላይካ እናበላፅካን እናሰቴኻን ከይጸምካን ከይጸሌኻን ከምዘይትውረስ ብምምልካት “መንግሥቲ አምላክ ብመብልፅን ብመስተን አይትውረስን እያ ኢሉ አሎ” “እስመ ኢኮነ መንግሥተ **እግዚአብሔር** ብመብልፅ ወበመስቲ ዘእንበለ ጽድቅ ወሰላም” ሮሜ ፲፬፡፲፮። ተወላኪ ኣብ ግብረ ሐዋርያትውን ምምልካት እዩ፡ ግብ ሐዋ ፲፫፡፫፤ ፲፬፡፳፫። ነዞም ጸም ዘቃልሉ አይትቕረብዎም ካብኣቶም ረሓቑ ምኽንያቱ ድማ ንኹብዶም እምበር **ንጉሴታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ** ዘገልግሉ አይኮኑን ይብል። “ወተገተሥዎሙ እስመ ለክርሃሙ ይትቀነዩ ወአኮ **ለእግዚእ ኢየሱስ ክርስቶስ**” ሮሜ ፲፮፡፲፮። “ኣኅዋትና ጽባሕ ክንመውት ኢና ንብላዕ ንስተ ዝብሉ ከይስሕትኹም ተጠንቀቑ፡ ንብላዕ ወንስተይ ጌሠመ ንመውት ኢየስሕቲክሙ አኃዊን እስመ ነገር እኩይ ግዕዝ ሠናዖ ያማሰን” ፩ይ ቆሮ ፲፭፡፴፫። እወ ከምዚ ቅዱስ ጳውሎስ ዝበሎ ምጥንቃቕ እዩ ዜድሊ። ጸም ዝህበ ጥቕሚ የብሉን፡ አይረብሕንዩ እናበሉ ንኹብዶም ከግዝኡ ዝነብሩ፡ ዓርበ ረቡዕ ዝሰዕሩ ሰባት ኣብ ጥቓኩም አይቕረቡ፡ በቲ ክፋእ ግብሮም ከይስሕቲኹም ቀደምውን እንተኾነ ናይ ኃጢአት መሠረቱ መብልፅ ምዃኑ ፍሉጥ እዩ። ምኽንያቱ **እግዚአብሔር** ንኣዳም ምስ ፈጠሮ ካብዚ ፍረ በለስ ምስ ትበልፅ ክትመውት ኢኻ ንዝበሎ ትእዛዝ ምስ ኣፍረሰ እዩ ኃጢአት ከመጽእ ዝኸኣለ።

✠ ✠

ነዚ ነገርዚ ኣመልኪቲውን ሐዋርያ ቅዱስ ጳውሎስ ብኣደ ብኣዳም ምኽንያት ሞት ኣብ ልዕሊ ኩሉ ሰብ ከምዝመጸ ሕይወት ከኣ ብኣደ **ብኢየሱስ ክርስቶስ** መጸ ይብል፡ ሮሜ ፭፡፲፪። እምበኣር መብልፅ ንኃጢአት መሠረቱ ከምዝኸነ፡ ጸም ከኣ ንምግባረ ሠናይ ኩሉ መሠረት እዩ።

መጽሐፍትና እንተ ተመልኪትናን ታሪኹን እንተደኣ ርኢናስ ነቢያት፡ ሐዋርያት፡ ጸድቃን፡ ሰማዕታት፡ ቅዱሳን ኩሎም ርስቲ መንግሥተ ሰማያት **ብጸም፡ ብጸሎት፡ ብስግደት** እምበር ብኸልእ ከምዘይትውረስ ብግብረ ኣመልኪቶም እዮም። ዳዊትውን ኣብዚ ዓለምዚ ዝደኸመ ዘለዓለማዊ ሕይወት ከምዝረከብ ገሊጹ አሎ። ዘዓመወ በዓ ለም የሐዩ ለዝሉ፡ መዝ ፵፰፡፱። ንመንግሥተ ሰማያት ብብዙኅ ድኻም እምበር ብዘይድኻም ትውረስ እያ ማለት ናይ ሰነፋት ቅኔ እዩ፡ እስመ በብዙኅ ሕማም ሀለውን ንባእ ለመንግሥተ ሰማያት፡ ግብ. ሐዋ. ፲፬፡፳፫። ሙጻም ዚኸእል ኣብዚኹ እንተጸመ ዓቢይ በረኽት ኣለዎ። ኣብዚኹ ሙጻም ዘይኸእል ግና ነዘን ፯ ናይ ኣዋጅ ኣጽዋማት ተጠንቂቑ ሙጻም ይግብኡ። ሕጊ ጸም ዓቢይን ንእሽቶን ሰብኣይን ሰበይትን ወድን ባልን ካህንን ምእመንን ኢሉ ዚፈሊ ኣይኮነን እሞ ሥርዓት ቤተ ክርስቲያንና ንሓሉ።

መጽሐፈ ብርሃን

ሰብ በመልክዕን ምስልን እግዚአብሔር ስለ ዝተፈጥረ ምስ እግዚአብሔር ንምርኅብ ይደሊ፤ መራኽቢኡ ኸእ ጸሎት ስለዝኾነ ተጊሁን ነቂሑን ኢዱ ዘርጊሑ ብእንቃዕድዎ ሕሊና ንላዕሊ ኣንቃዕሪ ይጽሊ። ጸሎት ኪብሃል ከሎ ሃይማኖት ኣሎኒ ዝብል ሰብ ኩሉ በብናቱ ይጽሊ እዩ። ሕጊ ጸሎት ዘይብሉ ሰብኣዊ ፍጡር ኣይርከብንዩ፤ ግና ናይ ክርስቲያን ጸሎት **ብክርስቶስ** ምኽንያት ስለ ዝኾነ ፍሉይ እዩ።

ጸሎት ምስ እግዚአብሔር ንራኽበሉ መንፈሳዊ ስልኪ (ቴሌፎን) እዩ ንማለት የድፍር። ጸሎት ብ፯ ጊዜያት፡ ብ፲፪ ጊዜያት፡ ብ፳፬ ጊዜያት ምጽላይ ይግባእ። ብ፯ ጊዜያት ምጽላይ ከምዝግባእ ቅዱስ ዳዊት “**ሰብዐ ለዕ ለትዩ እሴብሐክ**” ይብል፤ መዝ ፻፲፰፡፻፷፬። ኩልሳዕ ምጽላይ ከምዝግባእውን ከገልጽ ከሎ፡ “እባርኮ **ለእግዚአብሔር በኩሉ ጊዜ**” ኩልሳዕ **ንእግዚአብሔር** ኣመስግኖ እዩ ይብል። መዝ ፴፫፡፩፤ ሉቃ ፲፰፡፩። ጴጥሮስን ዮሐንስን ድማ ሰዓት ፱ ኪጽልዩ ናብ ቤተ **እግዚአብሔር** ኮዱ፡ “ወዓርጉ ምክራብ ጴጥሮስ ወዮሐንስ ጊዜ ተሰዓት **ለጸሎት**” ይብል። ግብ ሓዋ ፫፡፩። “ወእንዝ ነሐውር ጊዜ ተሰዓት **ለጸሎት** ረከበተን፤ ሓደ መዓልቲ ናብ ቤት ጸሎት ኣቢልና ክንከይድ ከሎና ሓንቲ ንል

ረኽበትና” ግብ ሓዋ ፲፮፡፲፮። “ወጊዜ መንፈቀ ሌሊት **ጸላዩ** ጳውሎስ ወሲላስ ወሰብኦዎ **ለእግዚአብሔር**፤ ሓደ ጊዜ ድማ ፍርቂ ለይቲ ኪኸውን ከሎ ጳውሎስን ሲላስን **ንእግዚአብሔር** እናመስጉ ጸላዩ” ቊ. ፳፭። ነቶም ኣብ ሮማ ዝነበሩ ምእመናንውን፡ “ከመ እዜከረክሙ በጸሎትዮ ዘልፈ፤ ኩልሳዕ ብጸሎተይ እዝከረኩምዮ ይብል” ሮሜ ፩፡፱-፲። ኣብ ፊልጵስዩስ መልእኽቲውን፡ “**ወእጼሊ በኩሉ ጊዜ** በእንቲኣክሙ ወእንብር ጸሎተ፤ ኩልሳዕ ምእንታኩም ብሓጉስ እጽሊ ኣሎኹ ይብል” ፊል ፩፡፱። “ወንዜከረክሙ ወትረ በጸሎትኡ ኣብ ጸሎትና ኩልሳዕ ኢና እንሓሰበኩምን ንዝከረኩምን” ፩ይ ተሰ ፩፡፪። ኣብ ናይ ጢሞቴዎስ መልእኽቲውን ቅዱስ ጳውሎስ ከምዚ እናበለ የማኅዕን። “ኣስተብቀኡክ ቀዳሚ ኩሉ ትግበር ጸሎተ ወሰኢሊ ወተጋንዮ ወበእንተዝ ጸልዩ ላዕለ ኩሉ ሰብእ፤ እምበኣርከስ ምእንቲ ኩሉ ሰብ ብኸኣሉ ኣምልኾን ምርዛንን ሃዲእናን ብዘይ ሁከት ምእንቲ ክንነብርሲ ምእንቲ ነገሥታትን ምእንቲ ኩሎም መኳንንትን ልማኖን ጸሎትን ምህልላን ምስጋናን ኪግበር ቅድሚ ኩሉ እምዕድ ኣሎኹ” ፩ ጢሞ. ፪፡፩-፪። “**ወጸልዩ ላዕለ ቢጽክሙ** ከመ ትሕየዉ ብዙኅ ትረድእ ጸሎቱ ለጻድቅ ትክል ወተሠልጥ፤ ምእንቲ ብጻይኩም ጸልዩ፤ ናይ ጻድቅ ጸሎት ብዙኅ እያ እትረድእ” ያዕ ፭፡፲፯። ሉቃስውን ከምዚ ይብል፡ “ትግሁ እንክ በኩሉ ጊዜ ከመ ትክህሉ ኣምስጦ በጸሎትክሙ እምኑ ኩሉ፤ ስለዚ ካብዚ ዝመጽእ ነገር ንምምላቕኑ ኣብ

ቅድሚ ወዲ ሰብ ደው ንምባልን ኃይሊ ምእንቲ ከተረክቡሲ ኩልሳዕ እናጸሌኩም ንቅሑ” ይብል። ሉቃ ፳፩፡፴፮ ዘፍ ፳፡፲፯ ዘተ ፲፩፡፪ ዘዳግ ፱፡፲፰። **ጐይታውን፤** “ትግሁ ወጸልዩ ከመ ኢትባኡ ውስተ መንሱት እስመ መንፈስ ይፈቱ ወሥጋ ይደክም፤ ኣብ ፊተና ከይትኣትወሰ ጸልዩ ንቅሑ” ኢሉና እዩ። ማቴ ፳፮፡፴፩ ማር ፲፩፡፴፰፤ ሉቃ ፳፪፡፱።

ምዕራፍ ፯ - በእንተ ቤተ ክርስቲያን፤

ንቤተ ክርስቲያን ብጸጋ ምስጋድ ከምዝግባእ ቅዱሳት መጻሕፍትና ይእዝዙ እዮም። ቤተ ክርስቲያን ማለት ብ፫ ዓበይቲ ክፍልታት ይኸፈል። እዚ ድማ ቀዳማይ፡ “ሰግዱ **ለእግዚአብሔር** በዓፀደ መቅደሱ፤ ኣብ ዓ ፀድ ቤተ ክርስቲያን ኮይንኩም **ንእግዚአብሔር ሰገዱ**” መዝ ፳፱፡፱፤ ብዝበሎ መሠረት ክርስቲያናት ተኣኪቦም እናሰገዱ ኣምልኮቶም ዝፍጽሙሉ ቅዱስ ሰፍራ (ቤት) ቤተ ክርስቲያን ይበሃል። ካልኣይ ናይ **እግዚአብሔር** ቤተ መቅደስ ንሸካትኩም ኢኹም ብዝተበሃልናዮ መሠረት ነፍስ ወከፍ ምእመን ቤተ ክርስቲያን ይበሃል። ፩ይ ቆሮ ፫፡፲፮። ብሃልሳይ ከኣ ማኅበረ ምእመናን ቤተ ክርስቲያን ይበሃል። እዚውን ናይ ግብጺ ቤተክርስቲያን ፡ ናይ ኤርትራ ቤተ ክርስቲያን ከም ምባል እዩ፤ ፩ይ ጴጥ

፩፡፲፫። ብዛዕባ ሕንፃ ቤተ መቅደስ መብርሂ ሰዒቡ ተጸሒፉ ኣሎ።

“ወንሰግድ ውስተ ጽርሐ መቅደስከ በፈሪሐትኩ ስለ ንቐኻ ብምፍራህ **ኣብ ቅድሚ ቤተ መቅደስካ እሰግድ”** መዝ ፭፡፯ ፩ይ ነገ ፰፡፳፱። ከምኡውን “ወንሰግድ ውስተ መካን ንበ ቆመ እግረ እግዚእኦ ኣብቲ እግሪ ጐይታ ዝቐመሉ ንሰግድ ይብል” መዝ ፻፴፪፡፯። ነቢይ ኤርምያስውን፡ “ወከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ቁሙ ውስተ ዓፀደ **ቤተ እግዚአብሔር** ወርእይዎሙ ለኩሉ ኣይሁድ እለ ይመጽኡ ይሰግዱ ውስተ **ቤተ እግዚአብሔር፤ እግዚአብሔር** ከምዚ ይብል ኣሎ ኣብቲ ኣደባባይ **እግዚአብሔር** ጠጠው በል፤ ኣብቲ ውሽጢ ቤተ እግዚአብሔር ክሰግዱ ንዝመጹ ነቶም ናይ ይሁዳ ከተማታት ኩሎም ንክትነግሮም ዝኣዘዝኩኻ ትእዛዝውን ኩሉ ንገሮም” ይብል። ኤር. ፳፮፡፪፤ ዘዳግ ፲፪፡፭። ከምኡውን ባዕሉ **ጐይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ** “ናብ ቤተ መቅደስ ኣትዩ ኸኣ ነቶም ዚሸጡን ዝሻየጡን ቤተይ ቤት ጸሎት እያ፤ ንሸካትኩም ግና በዓቲ ጐሓሉት ንበርኩምዎ” እናበሎም ኬውፅእ ከምዝጀመረን ኣብ ጸጽባሕ ከኣ ኣብ ቤተ መቅደስ ይምህር ከምዝነበረ ቅዱስ መጽሓፍ ይነግረና። ሉቃ ፲፱፡፵፭-፵፯ ዮሐ ፳፡፪።

“እግዚአብሔር ለግዳማው መቅደስ፡፡
 ሰጥቶ ለእግዚአብሔር አብ ቀጽሪ ቤተ ክርስቲያን ሰጥቶ” መዝ. ፺፭፡፱።

መጽሐፈ ብርሃን

✧ ✧

እዚ መንፈሳዊ ባህሊ እዚ ካብ ቅድም ዘመነ ብሉይ ጀሚሩ ተተኃኒዙ ዝመጸ እምበር ሎሚ ኣብ ቀረባ ጊዜ ዝመጸ ከምዘይኮነ ኣስተውዕሉ። እዚ ኸኣ ቀደም እግዚአብሔር ንሙሴ ደብተራ ኦሪት ሥራሕ ኢልዎ (ዘፀአ ፳፮) ብድኅርዚ ድማ ሰለሞን ቤተ መቅደስ ኣሕነፀ (፩ይ ነገ ፰) እዛ ብሰለሞን ዝተሠርሐት ቤተ መቅደስ ብናቡከደነዖር ምስ ፈረሰት ከኣ **እግዚአብሔር** ቤተይ ሥርሐ ኢሉ ብዝኣዘዞ መሠረት ዘሩባቤል **ቤተ** መቅደስ ሠርሐ(ኣጌ ፩)። ኣብኡ መሥዋዕትን ሰግደትን እናቕረቡ **ንእግዚአብሔር** ብምምላሽ መንፈሳዊ ኣገልግሎትም ይፍጽሙ ነይሮም። እምበኣር ብዘመነ ብሉይ ሙሴ ዝሠርሐ ደብተራ ኦሪት፡ ሰለሞንን ዘሩባቤልን ዝኣነፅዎ ቤተ መቅደስ ናይ ቤተ ክርስቲያን ምሳሌ እዮም ዝነበሩ። ተወሳኺ ኣብነት ከኣ፡ “ወ/ሶ እምሰብኣ ጽርእ እለ ዓርጉ ይሰግዱ ለበዓል፤ ካብቶም በቲ በዓል ኪሰግዱ ዝደየቡ ኸኣ ኃያሎ ጽርኣውያን ነበሩ” ይብል ዮሐ ፲፪፡፳። በል ኣስተውዕል እዞም ከሰግዱን መስዋዕቲ ከቕርቡን ናብ ኢየሩሳሌም ዝወፁ ዝነበሩ ጽርኣውያን ኣብ ዓዲም ኣምላሽ ዘየልቦ ኮይኑዶ እዩ፤ እዚ መሥዋዕትን ሰግደትን ኣብ ቤተ ክርስቲያን ኮይንካ ዝፍጸም ምዃኑ ንኸረድእ እዩ። ሓናን ኤልሳቤጥን ዝተባህላ ቅዱሳት ኣንስቲውን ናብ ቤተ **እግዚአብሔር ኣትዮን** ብምጽላየንን ብምስጋደንን ናይ **እግዚአብሔር** ፈተውቲ ተባህላ እምበር ኣይተነቓፋን።

✧ ✧

ንከኸውን ካብ ዘይነቅዝ ዕንጨይቲ ታቦት ንኸሠርሕ ኣዘዘ፡
 “ግበር ታቦተ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ” ዘፀአ ጅ፩፡፲። እቲ
 ታቦት ስም እግዚአብሔር ዝተጻሕፎ ሰለ ዝነበረ ደቂ
 እስራኤል ይሰግዱሉ ነበሩ። ኢያሱን እቶም ዓበይቲ
 እስራኤልን ድማ ክዳውንቶም ቀዲዶም ኣብ
 ኣርእስቶምውን ሓመድ ነስኒሶም ኣብ ቅድሚ ታቦት
 እግዚአብሔር ክሳዕ ምሸት ብገጸም ኣብ ምድሪ ተደፍኡ
 ይብል፡ ወሠጠጠ ኣልባሲሁ ኢያሱ ወወድቀ በገጹ ውስተ
 ምድር ወሰንዮ ቅድመ ታቦቲ ለእግዚአብሔር እስከ ሠርክ
 ውእቲ ወሊቃናቲሆሙ ለእስራኤል፡ ኢያ. ፯፡፮። እምበኣር
 ሙሴ፡ ኢያሱ፡ ዳዊት ኩሎም እስራኤላውያን ንታቦት
 ይሰግዱ ነበሩ፡ ግና ንታቦት ብምስጋዶም ፈተውቲ
 እግዚአብሔር ደኣ ተባህሉ እምበር መምለኽቲ ጣኦት
 ኣይተባህሉን፡ ሕጅውን እንተ ኾነ ስም እግዚአብሔር
 ዝተጻሕፎ ብምጻኑ ማኅደር እግዚአብሔር እዩ ኢልና ናይ
 ጸጋ ሰግደት ንሰግደሉ እምበር ታቦት ናይ ባህርይ ኣምላኽ
 እዩ ኢልና ኣይንሰግድን ኢና። እግዚአብሔርውን ታቦት
 ክህብ ከሎ ንዓይ ሓዲግካ ንጣኦት ሰገድ ኣይበሎን፡
 እንታይ ደኣሲ ኣብኡ ኃዲረ ኣምልኾቲይ ክገልጽልካ እዩ
 ንኸብሎ ኢሉ እዩ። ፊለማ እቲ ጽላት ምስተሰበረውን
 ከምኡ ጌርካ ሥራሕ ተባሂሉ ደኣ ተኣዘዘ እምበር ካብ
 ተሰብረሰ ይትረፍ ኣይተባህለን፡ “ወወቀረ ሙሴ ፪ኤ ጽላተ
 ዘዕብን በከመ ቀዳሚ፡ ወጌሠ በጽባሕ ወዐርገ ውስተ ደብረ

✧ ✧

ሲና በከመ ኣዘዘ እግዚአብሔር ወጽሖ ውስቴቲ ፲ተ
 ቃላተ” ዘፀአ ፴፬፡፬።
 ታቦት ምኽባር ከምዝግበእውን፡ “ወሶባ በጽሖት
 ታቦተ እግዚአብሔር ውስተ ትዕይንት ወውዑ ሕዝብ
 በቃል ዓቢይ፡ እታ ታቦት ኪዳን እግዚአብሔር ናብ ሰፊር
 ምስ ኣተወት ብዘለዉ እስራኤል ምድሪ ክሳዕ
 እትንድቕደቕ ብዙኅ ሳዕ ዕልል በሉ” ፩ ሳሙ ፬፡፭። እዚ
 ኸኣ እስራኤላውያን ነታ ታቦት ክንደይ ዚኣክል የኸብርዋ
 ከምዝነበሩ ዜመልክት እዩ። “ንንሥኣ ለታቦተ ኣምላኽ
 እምነ ሴሎ ወትሖር ቅድሚኝ ወታድኻን እምነ እዴሆሙ
 ለፀርን” ይብል፡ ፩ይ ሳሙ ፬፡፫። ቀደምውን ነገሥታት
 እስራኤል ናብ ኩናት ክከዱ ከለዉ ታቦት ሒዞም
 ምኽዶም ትረድኣና ካብ ጸላዒ ተድኅና ኢሎም እዮም
 እምበር ንብላሽ ኣይኮነን። ታቦትውን መዓት ከምተምጽእ፡
 ተኣምራት ከምትገብር ኣሕዛብ ከይተረፉ ዝመስከሩላ
 እዮም፡ “ለምንት ኣግባእክምዋ ንቤን ለታቦተ ኣምላኽ
 እስራኤል ከመ ትቅትሉን ምስለ ሕዝብኝ ። ፩ይ ሳሙ
 ፭፡፲ ኣብነት ክኸነና ፍልስጥኤማውያን ነታ ታቦት ኣምላኽ
 ወሲዶም ናብ ቤት ዳጎን ኣእተውዋ፡ ኣብ ጥቓ ዳጎን ከኣ
 ኣቐመጥዋ፡ ኣስቀሎናውያን ድማ ንጽብሒቱ ኣንጊሆም
 ምስተንሥኡ ኣንሆ ዳጎን ኣብ ቅድሚ ታቦት እግዚአብሔር
 ብግንባሩ ናብ ምድሪ ወዲቐ ነበረ። ርእሲ ዳጎንን
 ክልቲኤን ኣእዳውን ከኣ ተቐሪጸን ኣብ ልዓት ወዲቐን

ነቢይ ይቅበል፡ ብስም ጸድቅውን ጸድቅ ዝተቐበለ ዓስቢ ጸድቅ ይቅበል፡ ካብዞም ነኣሽቲ ንኣደ እኳ ዝሓል ማይ እንተ ደኣ ኣስትዩ ብሓቂ እብለኩም ኣለኹ ዋጋኡ ኣይተርፎን” ማለት እዩ። ማቴ. ፲፡፱። “እስመ ርገብኩ ወኣብላዕክሙኒ ጸማእኩ ወኣስተይክሙኒ፡ ጠምዮ ኣብሊዕ ኩሙኒ ጸሚኡ ኣስተኹሙኒ” ማቴ ፳፭፡፴፭። “ኩሎ ዘገበርኩሙ ለ፩ዱ እምእሉ ንኡላን ኣገውዮ እለ ዮኣምኑ ብዩ ሊተ ገበርኩሙ፡ እዚ ኹሉ ጌርኩምዎ ዘለኹም ንዓይ ኢኹም ጌርኩም ዘለኹም፡ ቀ. ፱ ዕብ. ፮፡፲። ወኣነሂ እብለክሙ ግበሩ ለክሙ ኣዕርክተ እምንዋዩ ዓመፃ ከመ ኣመ ዮጌልቅ ንዋዩክሙ ይትዌከፉክሙ እሙንቲሂ ውስተ ኣብያቲሆሙ ዘለዓለም፡ ኣነ ከኣ ምስተወድኣኩም ኣብ ናይ ዘለዓለም ኣባይቶም ምእንቲ ኪቅበሉኹምሲ በገንዘብ ዓመጸ ንርእሳኩም ኣዕሩኽ ግበሩ እብለኩም ኣለኹ፡ ሉቃ ፲፮፡፱። ወሶብ ትገብር በዓለ ወምሳሐ ጸውዕ ነዳዖን ወምስኪናን ዕዉራን ወሰቡራን ወብፁዕ ኣንተ እስመ ኣልቦሙ ዘይፈድዩክ፡ ወባሕቲ ትትዓሠይ ኣመ ይትነሥኡ ጸድቃን፡ በዓል ብእትገብሩሉ ጊዜ ኣካለ ሰንኩላን ጸውዕ ከምዚ እንተ ደኣ ጌርካ ዝፈድዩኻ ሰለዘይብሉም ብፁዕ ኢኻ፡ ሉቃ ፲፬፡፲፫ ነህ ፳፡፲-፲፪።

ምዕራፍ ፲፮ - በእንተ ተዝካር፤

ተዝካር ማለት “መሓራ እግዚኦ ለነፍሰ ገብርከ እገሌ” እናበልካ ሰም እቲ ዝሞተ ሰብ ምዝካር ማለት እዩ፡ ተዝካር ኪግበረሉ ዝግባእ ከኣ ሕጊ እግዚኣብሔር ጊዙ ብትእዛዝ ፀኒዑ ብምኽሪ ካህን ዝነበረ ካብ ኃጢአት ናብ ንሱኣ ዝተመልሰ እዩ እምበር ሕጊ እግዚኣብሔር ኣፍሪሱ ትእዛዙውን ጥሒሱ ብንሱኣ ካብ ኃጢአቲ ንዘይተመልሰ ሰብ ተዝካር ኪወጸሉ ግቡእ ኣይኮነን። ግና ክፋእ ሥራሕ ኪሠርሕ ድኅሪ ምጽንሑ ብንሱኣ እንተ ደኣ ተመሊሱ ክንጽልዮሉን ተዝካር ከውጽኡሉን ብሕጊ ቤተ ክርስቲያን እዙዝ እዩ፡ እዚ ኸኣ “ዘሞተሰ ኣዕረፈ፡ ወባሕቲ ግበር ተዝካር በግዕዝ ብሔሩ፡ እቲ ዝሞተሰ ኣደ ጊዜ ሞይቲ እዩ፡ ነገር ግን ቡቲ ልማድ ሃገሩ ተዝካር ኣውፅኡሉ፡ ይብል፡ ሲራክ ፴፰፡፳፫። “ወእመሰ ነገርን ወኣመነ ኃጢአተን ምእመን ውእቲ ወጸድቅ ከመ ይኅድግ ለነ ኃግውኢን ወያነጽሐነ እምኩሉ ኣበላን” ፩ይ ዮሐ ፩፡፱። “ወእመሰ ዘርእዮ ለካልኡ እንዘ ይኤብስ ኣበላ ዘኢኮነ ለሞት ለይሰኣሎ ለእግዚኣብሔር ከመ ያሕይዎ ለዘይኤብስ ኣበላ ዘኢኮነ ለሞት፡ እስመሰ ኣበላ ዘለሞት ወኢኮነ በእንቲኣሁ ዘእብል ከመ ይሰኣሉ ሎቲ፡ ለይሰኣሎ ለእግዚኣብሔር” ፩ይ ዮሐ ፭፡፲፯። ወንጌላዊ ዮሐንስውን ኃጢአትና እንተ ተናዘዝና ንኃጢአትና ይቅረ ኪብለልና ካብ ኩሉ ዓመጸውን ኬንጽኣና እሙንን ጸድቅን እዩ፡

፩ይ ዮሐ ፩፡፱። ከምኡውን ሓደ ንኃዉ ናብ ሞት ዘየብጽሕ ኃጢአት ኪገብር እንተ ረኣዮ ይለምን፡ ኣምላኸውን ነቶም ናብ ሞት ዘየብጽሕ ኃጢአት ዝገበሩሉ ሕይወት ኪህቦም እዩ፡ ናብ ሞት ዘብጽሕ ኃጢአት ኣሎ ፩ይ ዮሐ ፭፡፲፮። እምበኣር ኣበሳ ዘለሞት ዝበሎ ኣብ ርእሲ ክሕደት ውግዘት ንዘለዎ እዩ፡ እዚ ኸምዚ ዝበለ ሰብ ተዝካር ኣይግብእን እዩ። ሓደ ሰብ ኣብዚ ምድራዊ ዓለም ከሎ ንሥሓ እንተ ኣተወ ይቕረ ዝበለሉ እንተ ኮይኑ በቲ ኪነዋይ ዓለምውን ክትጽልየሉ ከሎኻ ይቕረ ከምዝበለሉ ዝተፈልጠ እዩ። ምክንያቱ ኸኣ በዚ ዓለም ኮነ ወይ በቲ ዝመጽእ ዓለም እዩ ዝብል፡ ማቴ ፲፪፡፴፩። ሓዋርያ ያዕቆብውን፡ **ብዙጉ ትረድእ ጸሎቲ ለጻድቅ ትክል ወታሠልጥ፡ ጸሎት ጻድቕ ብግብራ ብዙሕ ተሰልጥ እያ፡ ያዕ ፭፡፲፮። ነቢዩ እግዚአብሔር** ሙሴውን ንደቂ እሥራኤል ክባርኹም ከሎ ንኩሎም ሓደ ብሓደ ዝግብኦም በረኽት ከሕድረሎም ከሎ ሮቤል ብሕይወት ይንበር እምበር ኣይመት፡ **ኣኃሥሥ ለሮቤል** ወኢይሙተኒ፡ ክብል ከሎ ሮቤል ሞይቲ እዩ ዝነበረ ብሕይወት ይንበር እምበር ኣይመት ማለት ብነፍሱ ኣይመት ማለት ከምዝኾነ ኣስተውዕል፡ ዘዳግ ፴፫፡፯።

ሓለቓ ፫ ቆርኖሌዎስውን **ብጸሎትን ምጽዋትን ንእግዚአብሔር** ከገልግል ድጎሪ ምጽንሑ ኣገልግሎቲ **ብእግዚአብሔር** ተቐባልነት ምስረኽበ ጸሎትካን ምጽዋትካን

ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ በጺሑ ዝብል ቃል ከምዝሰምዐ፡ “**ጸሎትክ ወምጽዋትክ ዓርገ ቅድመ እግዚአብሔር ተዝካረ ሠናዮ ግብ ሓዋ ፲፡፱** ተጻሒፉ ኣሎ። **ምጽዋት** ምስ ተዝካር ከምዝቀጽር ከኣ ኣብዚ ምስትውዓል ይግባእ።

ሕጂውን እንተኾነ ተዝካር ማለት መዘከርታ፡ ምጽዋት ስለዝኾነ ካህናት ዲያቆናት ከምኡውን ዝተሸገሩ ነዳያን ኩሎም በሊያም ሰትዮም ነፍሲ እገለ ይምሓር እናበሉ ክጽልዩሉ ከለዉ ጐይታ ጸሎቶምን ልመናኦምን ሰሚዑ ነቲ ዝዓረፈ ዕረፍተ ነፍስ ከምዝህቦ ኢና እንኣምን።

ምዕራፍ ፲፮ - በእንተ ምጽዋት፤

ምጽዋት ብብሉያት መጻሕፍቲ ኮነ ብመጻሕፍተ ሓዲሳት እዙዝን ሥሩዕን እዩ፡ ምጽዋት ካብ ዓሚቕ ርጎራጌ ዝፍልፍል ባሕሪ ምሕረት እዩ ንማለት ይክኣል። ምጽዋት ከም ምድራዊ ለቕሓ ዘይኮነስ ሰማያዊ ለቕሓ እዩ። ምድራዊ ለቕሓ ከተለቅሕ ከሎኻ ምድራዊ ለቕሓኻ እዩ ዝምለሰልካ **ንድኻ ምጽዋት** ክትምጽውት ከሎኻ ግና ኣብ ሰማይ ከምእትክፈሎ ፈሊጥካ ኢኻ ትምጽውቶ እምበር ካብቲ ዝመጽውትካሉ ከምለሰለይ እዩ ኢልካ ስለዘይትምጽውቶ እዚ ሰማያዊ ለቕሓ እዩ ዚበሃል፤ ስለዚ እዚ ከምዚ ዝበለ ንድኻ ምምጽዋት **ንእግዚአብሔር ምልቃሕ** ማለት ምዃኑ ፍለጥ።

ምጽዋት ካብ ሞት ከም ዜድገን ከኣ ኣብ መጽሐፈ ጦቢት ብጸም ዝተሠነዩ ጸሎትን፡ ብቕንዕና ካብ ዝረኽቡኩም ምጽዋትን ጽቡቕ እዩ፡ ጦቢያ ፲፪፡፳። ካብ ገንዘብካ ነቲ ንእግዚአብሔር እሙን ኮይኑ ዚእዘዝ ሰብ መጽውት ክትምጽውት ከለኻ ድማ ብንፍገት ኣይትሃብ ይብል፡ ጦቢያ ፩፡፯።

“ንድኻ ዝኃዝንን ዝምጽውትን ክቡር እዩ፡ እግዚአብሔርውን ካብ ዝኾነ ሓደጋ የድገና እዩ፡ ብፁዕ ዘይሌቡ ላዕለ ነዳያን ወምስኪን እምዕለት እኪት ያድገና እግዚአብሔር” መዝ ፵፩። “ገንዘቡ ንድኻታት ዚዕድል ጽድቁ ንዘለዓለም እዩ ፀኒዑ ዝነብር፡ ዘረወ ወወህቦ ለነዳይ፡ ወጽድቁኒ ይነብር ለዓለም” መዝ ፲፩፡፭። ክትምጽውት ከለኻውን ሰብ ምእንቲ ክርእዩኒ፡ ከመስግኑኒ ኢልካ ዘይኮነስ ምእንቲ እግዚአብሔር ኢልካ እዩ ዝምጽውት። ምኽንያቱ ምጽዋትኩም ኣብ ቅድሚ ሰብ ከይከውን እኖ ብተወድሶ ከንቱ ከይጠፍኡኩም ተጠንቀቑ፡ “ወባሕቱ ዑቁ ምጽዋተኩም ኢትግበሩ ለዓይን ሰብ ከመ ያስተርእዩ ለሙ ወእመ ኣኮሰ ዓሰብ ኣልብኩም ቡጉሰ ኣቡኩም ዘበሰማያት” ማቴ ፮፡፩ እዩ ዝብል። ንዝለመነካ ሃብ ኣይትኸለእዩ፡ ለኩሉ ዘሰኣለክ ሀብ፡ ሉቃ ፮፡፱ ዘዳ ፲፭፡፮። ሰሎሞንውን ዚከኣለካ እንተኾይነሰ ነቲ ዚግብኡ ሰብ ሠናይ ግበረሉ፡ ጽባሕ ክህበካ እዩ ኣይትበሎ ይብል፡ ወለቅሑ እንዘ ኢትሴፈወ ትትፈደዩ ወይከውን ብዙሃ

ዕሢትኩም ወትከውኑ ውሉደ ለልዑል እሰመ ውእቱ ጌር ላዕለ ጌራን ወላዕለ እኩያን ወኩኑ መሐርያን ከመ ኣቡኩም መሐሪ፡ ምላ ፫፡፳፯-፳፰ ሉቃ ፮፡፱፭። “ንድኻታት ኣይትረስዕዎም፡ ምኽንያቱ ንእግዚአብሔር ባህ ዘብሎ ከምዚ ዝበለ መሥዋዕት እዩ፡ ኢትርሰዑ ምሓረ ነዳያን ወተሳትፎቶም እሰመ ከመዝ መሥዋዕት ይኤድሞ ለእግዚአብሔር” ዕብ ፲፫፡፲፯ ሉቃ ፮፡፱፭። ሓደ ሰብ ናባኻ መጺኡ ስም እግዚአብሔር ጸዊዑ እንተ ለሚኑኪ ክርስቲያን ድዩ ካልእ ኢልካ ከይፈሌኻ ምሃብ ክርስቲያናዊ ግብሪ እዩ። ስለዚ ከዳሎኻ ንኩሉ ምሃብ እዩ ዚግባእ።

ምጽዋት ኣይጠቅምንዩ እናበሉ ኣእካሎም ኣብ ቆፎ፡ ገንዘቦም ኣብ ሣጹን ዚእክቡን ካብኡ ከፈሎም ንዝተሸገሩ ዘይምጽውቱን ግና፡ ኣብዚ ምድራዊ ዓለም ከይተጠቐሙሉ እዮም ዝሞቱ። እቲ ኃዲጎምዎ ዝኾዱ ገንዘብ ከኣ ነዳያን ክንዲ ዝበልዕዎ ብነቐዝ ስለዝበላሾ ቀንዲ ዝኾሶምን ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ጠጠው ኣቢሉ ስለ ዘውቅሶምን ፍዳኦም ጽኑዕ እዩ። ናብቲ ሃልሃልታኡን ልሳኑን በሊሕ ዝኾነ ነበልባላዊ ገዘንም እዮም ዝነብሩ። ሓዋርያ ያዕቆብውን ነዚ ብምምልካት ከምዚ ኪብል ስምዕ ታኡ የቕርብ፤ ሕጂ ኸኣ ኣቲም ሃብታማት ስምዑ ቦቲ ዝመጸኩም ዘሎ መከራ ዋይ! ዋይ! እናበልኩም ዓው ኢልኩም ብኸዩ፡ ሃብትኹም መሸምሹ ንክዳውንትኹምውን ብልዒ በሊዕዎ ወርቅኹምን ብሩርኩምን መሪቱ እቲ

ምምራቱ ከአ ኪሸሰኩም ይብል፡ “ንዑ ይእዜኒ አብልዕት ወብክዩ እንዘ ትግዕሩ ላዕለ ሕርትምናክሙ እንተ ሀለወት ትምጸእክሙ፡ ብዕልክሙኒ ነቅዘ፡ ወአልባሲክሙኒ ቈንቄነ፡ ወርቅክሙኒ ወብሩርክሙኒ ዝሕለ ወዛሕሉኒ ሰምዐ ይኸውን ላዕሌክሙ ወይበልዖ ለሥጋክሙ ከመ እሳት ዛቲ እንተ ገበርክሙ ለደኃሪ መዋዕል” ያዕ ፭፡፩-፪። ሓዋርያ ጳውሎስውን ንዕብራውያን ኣብ ዝጸሓፎ መልእኽቲ ንዝተሸገሩ ሰባት ኣይትረስዕዎም ምኽንያቱ ድማ ጋሻታት ንቕበል ኣለውና፡ ክብሉ ከይፈለጡ መላእኽቲ ንምቕባል ዝተዓደሉ ሰባት ኣለዉ” ይብል። ዕብ ፲፫፡፩።

ምዕራፍ ፲፰ - በእንተ ምግባር፤

ሓዋርያ ቅዱስ ያዕቆብ፡ “ሃይማኖት እንተ ኣልባቲ ምግባረ ሠናይ ምውት ይእቲ፡ ጽቡቕ ግብሪ ዘይብላ ሃይማኖት ነፍሲ ከምዝተፈልየቶ ሥጋ እያ፡ ፈጺማ ዝሞተትን ዘይተጠቅምንያ” ብዝበለ፡ መሠረት ኦርቶዶክሳዊት ተዋህዶ ሃይማኖት ጽቡቕ ግብሪ ካብ ሃይማኖት ከምኡውን ሃይማኖት ካብ ጽቡቕ ግብሪ ፈላልያ ኣይትርእዮን እያ።

እዚ ማለት ከአ ሃይማኖት ብዘይ ጽቡቕ ግብሪ መንግሥተ ሰማያት ከምዘይተእቲ፡ ጽቡቕ ግብርውን ብዘይ ሃይማኖት **ምስ እግዚኣብሔር** ከምዘየቀራርብ እዩ

ዝፍለጥ። ሓደ ሓደ ሰባት ሃይማኖት እንተ ደአ ኒዝባ ጽቡቕ ምግባር ዝፍጽሞ ተግባር ከምዘይብሉ ንድኅነትውን ከምዘየብቅዕ ጌሮም እዮም ዝርእይዎ። ነዚ ሓሳብ እዚ ግና ያዕቆብ ኣይተቐበለውን፡ ከምዘይተቐበለ ኸአ እንሆ “ሃይማኖት ብዘይ ግብሪ ዋጋ ከምዘይብላ ምግባረ ሠናይውን ብዘይ ሃይማኖት ኣብ ግብሪ ከምዘይውዕል ብምሕሳብ ክልቲኤን እንተ ደአ ተፈላልየን ምውታት ከምዝኸና እዩ ገሊጹ ዘለው” ያዕ ፪፡፲፬-፲፯።

ጉይታውን እንተኾነ ንኸኣሉ ከከም ግብሩ ኪፈድዮ እዩ ዝበለ፡ እስመ አንተ ትፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ፡ መዝ ፳፪፡፲፪ **፩ይ ጴጥ ፩፡፲፮።** ኩሉ ከም ሥርሐ ከምዚኸፈል ድማ ንምርግጋጽ ከምዚ ይብል፡ ሽዑ እቶም ሠናይ ዝገበሩ ናብ ትንሣኤ ሕይወት እቶም ክፋእ ዝገበሩ ድማ ናብ ትንሣኤ ኩነኔ ኪኸዱ እዮም፡ ወይወፅኡ እለ ሠናዮ ገብሩ ውስተ ትንሣኤ ዘለሕይወት ወእለሰ እኩዮ ገብሩ ውስተ ትንሣኤ ዘለደይኖ **ዮሐ ፭፡፳፱።** እምበኣር ጊዜ ከለውና ንኸኣሉ ሰብ ምናዓ ምናዓ ግና ነቶም ብእምነት ኣኅዋትና ዝኾኑ ሠናይ ንግበረሎም፡ ወኢንትሀኪይ ገቢረ ሠናይ እስመ በዕድሜሁ ነፃሮሮ ኣምላካ በኒ ዕለት ንግበር ሠናዮ ለኩሉ ወፈድፋድሰ ለሰብኣ ሃይማኖት፡ ገላ ፮፡፱ **፪ይ ተሰ ፪፡፫-፲፫።** “ኢትርስዑ ተቀብለው ነግድ እስመ በእንቲኣሁ ቦ እለ ከፈለጡ ከመ ይትቀበሉ ነግድ መላእክት እንዘ

ኢየሱስም” ዕብ ፲፫፡፪-፫። ዘፍጥ ፲፱፡፪ ፩ይ ጢሞ ፩፡፲፰።
 “ምንተ እንከ ይበቀሳሉ አኃዊን ለእመቦ ዘይብል ሃይማኖት
 ብዩ ወምግባረ ሠናይ አልብዩ ቦኑ ትክል ሃይማኖቱ
 አድኅኖቶ” ያዕ ፪፡፲፬። አቦና አብርሃም ብግብሩዶ
 አይጸደቅን እዩ፤ ትፈቅድኑ ታእምር ኦ ብእሲ ዓብድ ከመ
 ሃይማኖት ዘእንበለ ምግባር ምውት ይእቲ፤ አብርሃም አቡኑ
 አኮኑ በምግባሩ ጸድቀ፤ ያዕ ፪፡፳፩። ረኣብውን ብግብሩ
 ከምዘጸደቁት ረኣ፤ ትሬኢኑ ከመ ብምግባሩ ይጸድቅ ሰብእ
 ወአኮ በሃይማኖት ባሕቲታ፤ ወከማሁ ረዓብኒ ዘማ
 በምግባረሃ ጸድቀት፤ ያዕ ፭፡፳፭።

ምዕራፍ ፲፱ - በእንተ በዓላት(ሰንበት)፤

በዓል ምክባር ትእዛዝ ሰብ ዘይኮነስ ናይ
 እግዚአብሔር ትእዛዝ እዩ። ናይ ጐይታናን እግዝእትነ
 ማርያምን በዓላት ከምኡውን ሰንበታት ምክባር ይግባእ።
 እዚ ኸኣ እግዚአብሔር አምላኽ ፮ ዕለታት ምሉእ ኪፈጥር
 ድኅሪ ምቕናዩ ብዕለተ ቀዳሚት ሰንበት አይፈጠረላን።
 አምላኽ ከኣ ካብቲ ዝገበሮን ዝፈጠሮን ኩሉ ግብሩ በታ
 ሳብዓይቲ መዓልቲ ሰለዘዕረፈን ንሕናውን ከኸብራ
 ሰለዝአዘዘና እዩ። “ወአዕረፈ እግዚአብሔር በሳብዕት ዕለት
 እምኩሉ ግብሩ፤ ወባረካ እግዚአብሔር ለዕለት ሳብዕት
 ወቀደሳ እስመ ባቲ አዕረፈ እምኩሉ ግብሩ ዘአኃዘ
 ይግበር” ዘፍጥ ፪፡፪። ሰዓሰ ዕለተ ተገበር ኩሎ ግብረከ

ወበሳብዕት ዕለት ሰንበቲ ለእግዚአብሔር አምላክኩ ዘፀአ
 ፳፡፱-፲፩። ተዘከር ዕለተ ሰንበት አጽድቆታ ወዕቀብ ዕለተ
 ሰንበት ወቀደሳ በከመ አዘዘከ እግዚአብሔር አምላክኩ
 ዘዳግ ፭፡፲፩-፲፪ ነህ ፲፫፡፲፯-፲፱። ወለኩሉው እለ የዓቅቡ
 ሰንበታትዮ ወኢያረኩሉ ወይትዳገሡ በሥርዓትዮ
 አበውአው ውሰተ ደብረ መቅደሰዮ አስተፌሥሐው በቤተ
 ጸሎትዮ ወይከውኑ ኅሩየ መሥዋዕትዮ ወቀርባንዮ፤ ኢሳ
 ፶፮፡፭። ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ዕቀቡኣ ነፍሰከው
 ምንተኒኣ ኢትንሥኡ ያረ በዕለተ ሰንበት ወኢትዓኡ እንተ
 አናቅጺሃ ለኢየሩሳሌም ወኢታውዕኡ ያረ እምአብያቲክው
 በዕለተ ሰንበት፤ ኤር ፲፯፡፳፬።

አምላኽ ከኣ ካብቲ ዝገበሮን ዝፈጠሮን ኩሉ ግብሩ
 በታ ሳብዓይቲ መዓልቲ ሰለ ዘዕረፈ ንዓኣ ባረኻን ቀደላን፤
 ዘፍጥ ፪፡፪። ፮ መዓልቲ ሥራሕካ ሥራሕ እታ ሳብዓይቲ
 መዓልቲ ግና ናይ አምላኽካ ናይ እግዚአብሔር ሰንበት
 እዩ፤ ዘፀአ ፳፡፱-፲፩ ዕብ ፬፡፬ ዘዳግ ፭፡፲፪ ነህ ፲፫፡፲፯-፲፱።
 ነቶም ሰናብተይ ዚሕልዉ ንኣይ ዚሕጉስ ዚኃርዩ ኪዳነይ
 ድማ ዜዕንዑ ሰለባት ንኣታቶም ኣብ ቤተይን ኣብ
 ውሽጢ ደምበይን ሰፍራ ካብ ኣወዳትን ኣዋልድን ዚበልጽ
 ስም ኪህቦም እዩ ዘይጠፍእ ዘለዓለማዊ ስም ከኣ ከህቦም
 እዩ። ነቶም ዜፍቅርዎን ዜገልግልዎን ንሰንበት ዜፍቅርዎን
 ንኪዳኑ ከኣ ተጠንቂቆም ዚሕልዉዎን ምስ ሕዝቡ ማኅበር

ምስሌክሙ፡ ዘፍጥ ሂ፡ጳ፤ ጳጳ፡፱። ወኃሥኣ ሙሴ
አዕፅምቲሁ ለሦሴፍ ምስሌሆሙ እስመ መሐላ አምሐለሙ
ለደቂቀ እሥራኤል ወይቤለሙ አመ ሐውያ
ይሔውጸክሙ ንሥኣ አዕፅምትዮ ወአውፅኡ ምስሌክሙ
እምዝዮ። ዘዐአ ፲፫፡፲፱ ኢዮ ፳፬፡፴፪።

በዚ መሠረት ድግ ሙሴ ካብ ግብጺ ኪወጽእ ከሎ ነቲ ኣዕፅምቲ ዮሴፍ ሓዝዎ ወጸ። ዘፀአ ፲፫፡፲፱ ኢያጳጳ። ዓፍ ኣብዚ ኪስተውዓል ዘለዎ ኣብ ግብጺ እግዚኣብሔር ዘየሎ ኮይኑ ኣብ ከነዓን ግና ዘሎ ኮይኑ ኣይኮነን፤ እንታይ ደኣሲ ግብጽ ናይ በረኻ ከነዓን፤ ወይ ኢየሩሳሌም ከኣ ናይ ቤተ ክርስቲያን ምኅሌ፤ ስለ ዝኾነ እዩ። ሕጂውን እንተ ኾነ ንኸኣሎም ደቂ ቤተ ክርስቲያን ሥጋኡን ደሙን ኣብ ዝፍተተሉ ስም እግዚኣብሔር ኣብ ዝጽወዓሉ ቃለ እግዚኣብሔር ኣብ ዝንገረሉ ኣብ ከባቢ ቤተ ክርስቲያን ምቕባር እዩ ዚግባእ እምበር፤ ከም እንስሳ ኣብዝረኽብካ ምቕባር ግቡእ ኣይኮነን።

ምዕራፍ ፳፩ - በእንተ ማኅሊት፤

ማኅሌት ማለት ንእግዚአብሔር ዝቐርብ ምስጋና
እዩ፡ እዚ ኸኣ ኃለዩ፡ አመስገነ፡ ካብ ዝብል ግሢ ዝወጸ
እዩ። በዚ መሠረትዚ ብበዓል እግዚአብሔርን፡ ብበዓል
ኣዴና ቅድስት ድንግል ማርያምን፡ ብበዓል መላእኽትን፡

/// መጽሐፈ ብርሃን ///

በበዓል ነቢያትን፡ ሓዋርያትን፡ ጸድቃንን፡ ሰማዕታትን፡
ክብ ብዝበለ ማኅሌትን ምስጋናን ምኽባር ከምዝግባእ፡
ቅዱስ መጽሓፍ ከምዚ እናበለ ይነግረና። “በጽሑ
መላእክት ወቦሙ መዘምራን፡ ማእከለ ደናግል ዘባጥያተ
ከበሮ” መዝ ፳፰፡፳፭። “ንሥኡ መዝሙረ ወሀቡ ከበሮ
መዝሙር ሓዋዝ ዘምስለ መሰንቆ መዝ ፹፡፪። ሰብሕዎ
በከበሮ ወበትፍሥሕት ሰብሕዎ በአውታር ወበዕንዚራ
ሰብሕዎ በጸናጽል ዘሠናይ ቃሉ፡ መዝ ፻፶፡፩። ወየጎልዩ
ማኅሌተ ሓዲስ ቅድመ መንበሩ ወቅድመ እልክቲ ፩ቲ
እንሰሃሁ ወአልቦ ዘይክል አእምሮታ ለይእቲ ማኅሌት
ዘእንበለ እልክቲ ፲ቲ ወ፩፻፲ ወ፵፻ እለ ተቤዘዉ እምነ
ምድሪ ግብጽ፡ ራእ ዮሐ ፲፬፡፫። መዘምራን ከበሮ ዝወቕዑ
መላእክቲ መጹ ይብል፡ መዝ ፳፰፡፳፭። ከምኡውን ኣብ
ቤተ ክርስቲያን ናይ ማኅሌት ከበሮ ምውቃዕ ከምዚግባእ
መዝሙር ሓዙ ከበሮውን ኣምጽኡ እቲ መዝሙር ከኣ
ምስ መሰንቆ ጽቡቕ ይኹን፡ መዝ ፹፡፪። ከምኡውን
ብሓጐስ ኮይንኩም ብኸበሮ ኣመስግንዎ። ብበገናን
ብእንዚራን ኣመስግንዎ፡ ጥዑም ደሃይ ብዘለዎ ጸናጽል
ኣመስግንዎ ይብል፡ መዝ ፻፶፡፩ ዘፀአ ፲፭፡፳ ኢሳ ፴፰፡፳።
ዳዊትን ብዘለዉ እስራኤልን ከኣ ኣብ ቕድሚ ኣምላኽ
ብኸኑሉ ኃይሎም ብመዝሙራትን ብበገናን ብመሰንቆን
ብኸበሮን በጸናጽልን ብመሸከታትን ይዝምሩ ነበሩ ይብል፡
ዳዊትኒ ወከሊ እስራኤል እንዘ ይትቀነዩ ወይትፌሥሑ
በቅድመ እግዚአብሔር በከሊ ኃይል ወምስሌሁ መዘምራን

ጉይታውን ድንግልናን ምንኩስናን ክቡር ምዃኑ ከረድኦ ምእንቲ መንግሥተ ሰማያት ኢሎም ባዕሎም እተሰልቡ ሰሉባትውን ኣለዉ ይብል፡ **ማቴ ፲፱፡፲፪።**
ሓዋርያ ቅዱስ ጳውሎስውን ሰብ ኩሉ ከማይ ካብ ሰበይቲ ርሒቑ እንተ ዝነበር ምፈቶኹ ይብል፡ ፩ይ ቆሮ ፯፡፩-፯። ምኽንያቱ ከኣ ኪገልጽ ከሎ ሓዋርያ ቅዱስ ጳውሎስ ሰበይቲ ዘእተወ ፍቓድ ሰበይቲ ንክፍጽም እዩ ዚሓሰብ፡ ሰበይቲ ዘየእተወ ግና **ንእግዚአብሔር** ዘሥምረሉ ሓሳብ ጥራይ እዩ ዚሓሰብ፡ ርግጽ ሓደ ሰብ እንተ ተመርፃወን ብሕጊ ሰበይቲ እንተ ኣእተወን ጽቡቕ እዩ ዝገብር፡ ግና ዘይተመርፃወን ብድንግልና ዝነበርን ይበልጽ ይብል፡ ፩ይ ቆሮ ፯፡፱፻፳። ዮሐንስውን ብራእዩ ናይ ዝረኣዮም ክብሪ ኪገልጽ ከሎ እዚኣቶም ደናግል ሰለዝኹ ምስ ኣንስቲ ኣይረኽሱን ይብል፡ ራእ ዮሐ ፲፬፡፬።

ሕጂውን እንተኾነ **ብንጽሕና ብድንግልና ብምንኩስና** ምንባር ኣይጠቅምን እዩ ዚብል ሰብ ኩሉ ክርስቲያን እዩ ንማለት ዘድፍር ኣይኮነን፡ ምኽንያቱ ካብቲ ናይ ቅዱሳት መጻሕፍቲ መገዲ ተኣልዩ ሰለዘሎ እዩ። **ምንኩስና** ዝጀመረ መን እዩ ኢልና እንተ ሓተትና ታሪኽ ቤተ ክርስቲያንና ከምዘረድኣና **ኣቡነ እንጦንስ** እዩም። ኣቡነ እንጦንስ ቅድሚኡ ዘይነበረ ንሶም ከመይ ኢሎም ክጅምርዎ ከኣሉ እንተ ተባህለ፡ **ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ** ንሓደ ሃብታም ፍጹም ክትከውን እንተ ደኣ

ደሊኻስ ኪድሞ ዘሎካ ሃብቲ ሸጥካ ንድኻታት ሃብ፡ ኣብ ሰማይ ድማ ሃብቲ ክትረክብ ኢኻ እሞ ነፃ ሰዓበኒ ንዝበሎ ቃል ሰሚዖም እዮም፡ “እመሰ ተፈቓድ ትኩን ፍጹም ኣሓቲ ተርፈተክ ሓር ወሂጥ ኩሎ ዘብክ ወሀብ ለኻዲያን ወለምስኪናን ወትረክብ መዝገበ ሰሰማያት ወነፃ ትልወኒ” ማቴ ፲፱፡፳፩ ማር ፲፡፳፩ ሉቃ ፲፰፡፳፪ ግብ ሓዋ ፪፡፵፭ ፪፡፵፬። ስለዚ እዞም ኣቦውን ሃብታም ሰለዝነበሩ ዘሎ ገንዘቦም ሸይጦም ንነዳያን ሂቦም ብገዳመ ቆሮንቶስ ናይ ዝጸመ ጉይታ ኣብነት ተኸቲሎም ንጉይታ ብግብሪ ክመስልዎ ከኣሉ። በዚ መሠረት ድማ **ጉይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ** ሰብ ካልኣይ ብንሰሓ ዝውለደሉ ምንኩስና ሃቦም፡ እዚ ከኣ እዚ ሎሚ ንገብሮ ዘሎና ቆብዓ ምንኩስና **ጉይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ** ብዕለተ ዓርብ ዝተቐበሎ ጸዋትወ መከራን ናይ ኣክሊሊ ሦክ ምሳሌ እዩ። እቲ ቅናት ዝበሃልውን ጉይታ ናይ ዝተኣሥረሉ ምሳሌ እዩ። ዮሐንስ መጥምቕ ኣብ ገዳመ ቆሮንቶስ ከሎ ዝዕጠቕ ዝነበረ ኣዲምውን እዩ፡ “ወቅናቱ ዘኣዲም ውስተ ሓቓሁ” ማቴ ፫፡፱። እቲ ኣስኪማኡ ከኣ መስቀለይ ዘይሸከም ንዓይ ኪኸውን ኣይክእልን እዩ ናይ ዝበሎ ምሳሌ እዩ፡ **ዘኢዖሪ መስቀለ ሞትዮ ኢይክል ይፀመደኒ** ማቴ ፲፡፵፰። ስለዚ ምንኩስና ከምዚ ዝበለ ኃይለ ቃል ከለዎ ምንቃፍ ነቲ ነፃ ሰዓበኒ ኢሉ ናይ ዝተሃረበ **ጉይታ** ቃል ምንቃፍ ምዃኑ ይፍለጥ። ናይ ድኅነት ተስፋ ዘለዎ ቆብዕ ንሸለም፡

እምነ ጽዮን ይብል ሰብእ
ከሱ ሰብ ኣዴና ጽዮን ይብል። መዝ. ፱፻፭

መጽሐፈ ብርሃን

“ወንትቄጸል ጌራ መድኃኒት ዘተሰፋ” ፩ይ ተሰ ፩፡፰ ኢሳ
፳፱፡፲፯።

ኣብዚ ግዳ ክስተውዓል ዘለዎ ምንኸሰና ማለት ካብ
ገዳም ወዲእካ ሃገር ንሃገር ከተማ ንከተማ ሙዛር ኃዲግካ
ኣብቲ ዝመንኩስካሉ ገዳም በኣፅንዖ በዓት ብጸም ብጸሎት
ተወሲንካ ምንባር እዩ። ካብዚ ንላዕሊውን ዝጠዓመ
መብልዕን መስተን ኃዲግካ ዋይባ፡ ኣጎዛ ኣባጊዕ ተኸዲንካ
ድምዒ ኣራዊትን ግርማ ለይትን ፀብዓ ኣጋንንቲ ተዓጊሥካ
ምንባር እዩ ዜድሊ። ሓዋርያ ጳውሎስውን ነዚ
ብምምልካት ኣጎዛ ኣባጊዕን ዲኖ ኣጣልን ተኸዲኖም
ዞሩ፡ ሰኣኑ፡ ጸበቦም፡ ሓሳረ መከራ ጸገቡ፡ ዓለም ንዓታቶም
ዘይትበቅዕ ስለዝኾነት ኣብ ምድረ በዓን ኣብ እምባታትን
ኣብ በዓትታን ኣብ ጎዳጉዲ ምድርን ኩለል በሉ፡ ዕብ
፲፩፡፴፮። ስለዚ መልክዕ ምንኸሰና ነዚ እዩ ዚመስል።

ምዕራፍ ፳፫ - በእንተ ድንግል ማርያም

ናይ ኣዴና ቅድስት ድንግል ማርያም ንጽሕናኣን
ቅድስንኣን ድንግልንኣን ኣብዚ ክንገልጽ ንፈቱ። ኣዴና
ድንግል ማርያም ጌና ከይተወልደት ከላ ድንግል ተባሂላ
ትንቢት ዝተነግረላ ቅድስቲ እያ። በዚ መሠረትዚ
ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ከይወለደቶን ምስ ወለደቶን
ንጽሕት ድንግል እያ። ሓደ ሓደ ተጠራጠርቲ ንጎይታ

ምስ ወለደት ድንግልንኣ ዚኸሕዱን ዘይኣምኑን ምህላዎም
 ዚፍለጥ እዩ፡ ግና ነዚኣቶም ፅኑፅ ፍዳ ይጽበዮም ከምዘሉ
 ዘጠራጥር ኣይኮነን፡ ኣይሸንኳይዶ **ኣደ ኣምላኽ** ዝጸረፈ
 ንማንም ሰብ እኳ ኣታ ጨርቃም ኣሉ ዝጸረፈ ከንደይ
 ዚኣክል ፍዳ ከምዘለዎ ተገሊጹ ኣሎ፡ **ማቴ ፭፡፳፪፡**
 እዚውን እንተኾነ ሰለ ዘይፈለጠን ሰለ ዘይተማህሩን እዮም
 እምበር፡ መጻሕፍቲ እንተ ዘንብቡ ሊቃውንቲ እንተ
 ዝሓቱ ነይሮም እቲ **ነቢይ ሕዝቅኤል** ዝተነበዮን ምእንቲ
 ክብረ ንጽሕና **ኣዴና ቅድስት ድንግል ማርያም** ዝገለጸ
 መስተወዓሉ ነይሮም። “**ርኢኩ ሞተሩ በምሥራቕ ንቲም**
በዓቢይ መንክር ማተም፡ አልቦ ዘቦኣ ዘእንበለ እግዚአብሔር
ኃያላን ቦኣ ውሰቴታ ወወፅኦ” ሕዝ ፵፬፡፩-፪። ዐዘቅት
 ንትምት ፍናወ ዚኣኪ፡ መኃ ፬፡፲፪። እዚ ኸኣ
እግዚአብሔር ድማ እዛ ኣፍ ደገ እዚኣ ዕፅውቲ ትኹን
 ኣይትከፈት ሰብውን ብእኣ ኣይእቶ ምኽንያቲ ኣ
እግዚአብሔር ኣምላኽ እስራኤል ብእኣ ኣትዮ እዩ እዩ
 ብዕፅውታ ትንበር፡ ሕዝ ፵፬፡፩-፪። ዝበሎ ቃል ንመገ
 ከምዝተነግረ ምተገንዘቡ። እምበኣር **ሞተሩ** ዝተባህለት
ድንግል ማርያም እያ፡ ኣፍ ደገ ተባሂሉ ዝተጠቐሰ ከ
 ማተመ ድንግልንኣ እዩ። ነዚ ብጽዮን እትምሰልን ጽዮ
 ተባሂላ እትጽዋፅ **ድንግል ማርያም** ዝጸልኡ ከንደይ
 ዚኣክል ፍዳ መርገም ከምዘለዎ ዳዊት ኪገልጽ ከሎ
“ንጽዮን ዚጸልኡ ከሉም ከም ምጉያ ህድሞ ይኹኑ”

እዚ ከይመሓናዮ ዚነቅጽ ንዝጻደውን ሕቕፊ ዘይመልእ
 ከምኡ ይኹኑ” እናበለ ከረግሞም ይስማዕ፡ መዝ ፻፮፡፭።

ናይ ጸጋ ምስጋና ከምዝግባኣውን ምግላጽ ኣድላዩ
 እዩ፡ እዚ ኸኣ ኣቐድም ኣቢሉ **ቅዱስ ዳዊት፡ “ወይዘክሩ**
ሰመኪ በኩሉ ትውልደ ትውልድ፡ ንውሉድ ወለዶ ሰምኪ
ኪጽውዑ እዮም” ኢሉ ብዝተነበዮ መሠረት፡ መዝ
 ፵፬፡፲፮። ከሉ ሰማ ክጽውዓን ከመስግናን ከምኡውን
 “**ሰኣሊ ለነ ቅድስት**” ኪብላን ይነብር፡ ሰለምንታይ እንተ
 ተባህለ ኣምላኽ ሰለ ዝወለደት እዩ፡ **እግዚአብሔርውን** ካብ
 ሰብኣዊ ፍጥረት ፈልዩ ንዓኣ ሰለዝኃረየ እዩ። ዳዊትውን
 ነዚ ብምምልካት **“እግዚአብሔር ንጽዮን ኃርይዋ** መኅደሪኡ
 ንኸትኮኖውን መሪጽዋ እዩ፡ እዚኣ ንዘለዓለም መኅደሪዩይ
 ክትከውን እያ” ኢልዋ ኣሎ ፻፵፩፡፲፫።

እዝን ከምዚ ዝበለ ትንቢት ተነጊሩ ሰለዝነበረ ድማ
 ኣቐድም ኣቢሉ **ቅዱስ ንብርኤል** ከምዚ ኢሉ ኣመስጊንዋ
 እዩ፡ “**ተፈሥሒ ኦ ምልእተ ጸጋ እግዚአብሔር ምስሌኪ፡**
ቡርክት ኣንቲ እምኣንሰት፡ ሰላምታ ንዓኺ ኦ ጸጋ
ዝተመላእኪ እግዚአብሔር ምሳኪ እዩ **ንሰኺ** ካብ ኣንሰቲ
 ዝተባረኸኪ ኢኺ”፡ **ሉቃ ፩፡፳፰።** ቅድስት ኤልሳቤጥውን
 ብግዲኣ እመቤትና ክትበጽሓ ኢላ ናብኣ እንተ መጸት
 እቲ ኣብ ማኅፀን ኤልሳቤጥ ተፀኒሱ ዝነበረ ሕፃን
 ተሰራሰረ ማለት **ኣደ ጎይታና ኢየሱስ ክርስቶስ** ዝኾነት

ክርስቲያን ፊላደልፊያ አብ ዝተላእኸ መልእኽቲ፡
 “ወይሰግዱ ቅድመ እገሪክ ወየአምሩ ከመ አነ አፍቀርኩኩ
 መጸአም አብ እግርኻ ወዲቐም ከም ዚሰግዱልካ ከገብርም
 እየ አነ ከም ዘፍቅረካውን ከፍልጦም እየ” ይብል፡ ራእ.
 ዮሐ. ፫፡፱ ዘፍጥ ፵፫፡፳፰፤ ፵፬፡፲፬ ኢሳ. ፶፱፡፳፫። **ሠለሰተ**
ጊዜ መላሊሶም ከምዝሰገዱሉ ተመልከት። ይስሓቅውን
 ንያዕቆብ ንምንታይ **ደቂ አደኻ ይሰገዱልካ** ኢሉ ከምርቐ
 ከአለ፡ ከምኡ ከአ ኦርናውን ንዳዊት ከምዝሰገደ
 ተመልከት፡ ፩ይ ዜና መዋ. ፳፩፡፳፩። ናቡከደነፆርውን
ንዳንኤል ከምዝሰገደሉ አብ ትንቢት ዳንኤል ተመልከት፡
 ዳን ፪፡፵፮። ቆርኖሌዎስ **ንጴጥሮስ ከምዝሰገደ፡** ግብ ሓዋ
 ፲፡፱፩። እቲ ሓላዊ ቤት ማእሰርቲውን በቲ ዝገበርዎ
 ተአምር እናፈርህን እናተንቀጥቀጠን ንጳውሎስን ንሲላስን
 ከምዝሰገደሎም ግብ ሓዋ ፲፮፡፳፱ ተመልከት።

ምዕራፍ ፲ - በእንተ ሥእል፤

ሥእል ብራና ተደሚጹ ቀለም ተበጽቢጹ ከብቕዕ
 ናይዚ በዓል ሞያ ዝሥእሎ እዩ። **ሥእሊ** ብሰብ ሓሳብ
 ዝመጸ ዘይኮነስ **ብፍቓድ እግዚአብሔር** ዝመጸ እዩ። “እዚ
 ኸአ ታቦት ኪሠርሕ ከሎ ከምዚ በሎ፡ **ክልተ ኪሩቤል**
 ካብ ወርቂ ክትገብር ኢኻ ቀጥቂጥካ ትሠርሖም እሞ
 አብቲ መኸደን መተዓረቂ አብ ክልተ ወሰኑ ትገብርም”
 ይብል። ዘፀአ ፳፭፡፲፰። “ወኪሩቤል እንዘ ይረብባ

ከነፊሆን እመልዕልት እንዘ ይጸልላ በከነፊሆን እመልዕልተ
 ተደባብ ወይትናጸራ በበይናቲሆን፡ እቶም ኪሩቤል ኸአ
 ንሓድሕዶም ገጽ መሊሶም አኸናፎም ልዕል ኣቢሎም
 ዘርጊሖም ነቲ መኸደን መተዓረቂ ብኸንፎም ከወልዎ”
 ዘፀአ ፵፯፡፱። “**ወሠአለ ሥእሊ ኪሩብ** ዘአፍአኒ
 ወዘውሰጥኒ፡ ብውሽጥን ብደገን ከአ **ሥእሊ ኪሩቤል** ከምዚ
 ጌሩ ሠአለ። እቶም ኪሩቤል ክልቲኦም መልክዎም ሓደ
 ምስሎምውን ሓደ ነበረ” ይብል። ፩ይ ነገ. ፮፡፳፭።
 ሕዝቅኤልውን ከምዚ ይብል፡ “ሽዑ ጠመትኩ እንሆ ድማ
 አብ ልዕሊ እቲ ርእሲ ኪሩቤል ዘለውዎ ጠፈር ከም
 እምኒ ሲፎሮስ ኮይኑ ትርኢት ዙፋን ይመስል” ሕዝ
 ፲፡፩። “ወመልዕልታ **ኪሩቤል ዘሰብሐት** ይጸልሉ ዲበ
 ምስሐል፡ አብ ልዕሊኡ ድማ ነቲ መንበር ጸጋ ዜጽልሉ
ናይ ክብሪ ኪሩቤል ነበሩ” ዕብ. ፱፡፭።

ሥእሊ አብ ቤተ ክርስቲያን ምሥላ ንዑኡ
 ንምክባርን ዝገበረልና ለውሃትን ተአምራትውን ርኢና ነቲ
 ዋና ሥእሊ ምእንቲ ከመስግኖ እምበር ነቲ ሥእሊ
 ከምልኽ ከምዘይኮነ ምፍላጥ ይግባእ። **ንሥእሊ ናይ ጸጋ**
ሰግደት እንተ ሰገድናውን ንጣኦት ከምዘሰገድና
 ከምዘየቀጽር ምግንዛብ የድሊ። ንኣብነት **ሕዝቅኤል**
ንሥእሊ እንተ ሰገደ ተመስገኑ እምበር ኣይተነቓፈን፤ ግና
 ንሥእሊ ከምዝሰገደ እንሆ፤ “ትርኢት ክብሪ **እቲ ምስሊ**
እግዚአብሔር ከምኡ ነበረ፤ ምስ ረኣክዎ ኸአ ብገጸይ

ወደቅኩ ሰገድኩ” ይብል። ሕዝ ፩፡፳፰ ፪፡፩። አብዚ ክስተውዓል ዘለዎ ኪሩቤል ኪሩቤል እናበለ ክንበብ ዝጸንሑ ሥእሊ ኪሩቤል እዩ እምበር ብኣካል ኪሩቤል ኣይኮኑን፤ ሕዝቅኤልውን ምስሊ እግዚአብሔር ደኣ እዩ ዝበለ እምበር እግዚአብሔር ኣይበለን።

ከምኡውን ሥእሊ ኣድላዪ ሰለ ዝኾነ ከኣ እዩ እግዚአብሔር ሥእሊ ኪሩቤል ሠኣል ዝበለ። እምበር ዘየድሊ እንተገኸውን ኣይምኣዘዞን ነይሩ። ሙሴን ሰለጥንን ከኣ ሥእሊ ኪሩቤል ኣብ ልዕሊ ታቦት እንተ ሠኣሉ መምለኪያን ጣኦት ተባሂሎም ኣይተወቕሱን (ዘፀአ ፳፭፡፲፰-፳፪ ፩ይ ነገ ፪፡፳፫-፴፫)።

ካልኣይ ከኣ እቶም ኣትማን ዝኾኑዎም ሕዝቢ ምእንቲ ክድኅኑ ናይ ተመን ምስሊ ሰቐለሎም እሞ ነቲ ሥእሊ ተመን እናረኣዩ ክድኅኑ እዮም ኢሉ ኣዚዙ ንረኽቦ፤ በዚ ኸኣ ሥእሊ ከምዚድሊ እንሆ ካብቲ ኣምሳካዊ ቃሉ ክንግንዘብ ንኽእል፡ “ወገብረ ሙሴ ኣርዌ ምድር ዘብርት በከመ ኣዘዞ እግዚአብሔር፡ ወዓቀሞ ንበ ይትኤመሩ ደቂቀ እስራኤል፡ እምከመ ነሰኮ ኣርዌ ምድር ለሰበእ ይኔጽሮ ለዝንቲ ኣርዌ ዘብርት ወዩሐዩ” ዘኅል ፳፭፡፳ ዮሐ. ፫፡፲፬። ኣብዚ ክስተውዓል ዘለዎ ነገር እንተ ደኣ ኣልዩ፡ ዝቐትል፡ ዝምሕር፡ ዘሕምም፡ ዘሕዊ፡ ዝህብ፡ ዝኸልእ፡ ዘሕሥር፡ ዘኸብር፡ ዘድኪ፡ ዘህብትም ሓደ

እግዚአብሔር ጥራይ ምዃኑ እዩ። እንተ ኾነ ግዳ ሰብ ክጥቀመሉን ሰብ ምስ እግዚአብሔር ዝራኽበሉን ናቲ መገዲ ኣለ። እዚ ኸኣ ምንምኳ ድኅነት፡ ምሕረት፡ ናይ እግዚአብሔር እንተኾነ፡ ንዓና ሥእሊ ከምዝግብኣና ንምንጻር እንሆ እቶም እስራኤላውያን ብተመን ከውድኡ ድኅሪ ምጽንሖም ነቲ ተመን ዝመሰል ኣስራዚ ሥራሕ እሞ ንዑኡ እናረኣዩ ክድኅኑ እዮም ማለቲ ንጊዚኡ እዚ ብምስሊ ተመን ዝተሠርሐ ኣብ ዕንጨይቲ ተሰቓሊ ጊዚያዊ ድኅነት ይህብ ከምዝነበረ ምሳሌ ኮይኑ ንምጽናሕ እምበር ፍጻሚኡ ግና ወልደ እግዚአብሔር ሥጋ ሰብ ለቢሱ ከምዚ ምስሊ ተመን መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ኣብ መስቀል ተሰቓሊ ደሙ ኣፍሲሱ ንደቂ ሰብ ፍጹም ድኅነት ዝህብ ምዃኑ ዘረጋግጽ ምሳሌ እዩ። “ወበከመ ሙሴ ሰቀለ። ለኣርዌ ምድር በገዳም፤ ከማሁ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይሰቀል፤ ከምቲ ሙሴ ኣብ በረኻ ተመን ዝሰቐለ ከምኡ ድማ ወዲ ሰብ ኪሰቀል ይግባእ እዩ።” ዮሐ. ፫፡፲፬-፲፭።

እምበኣር ንሥእሊ እግዝእትን ማርያም፡ ንሥእሊ መላእክት፡ ንሥእሊ ጳድቃን፡ ሰማዕታት፡ ናይ ጸጋ እነቕርቦ ሰግደት ናታቶም ክብሪ ንምግላጽን በረኽት ንምርካብን ዚኣክል እዩ እምበር ኣማልኽትና እዮም ኢልና ከምዘይኮነ ምፍላጥን ምግንዛብን የድሊ።

ወይ መወዳእትአም ጥፍአት እዩ። እናበለ ብሰፊሒ ጽሑፍም ንረኽቦ። ፊልጽ ፫፡፲፰። እዚ አንቀጽዚ ዚመልከተና እዞም መስቀል ዝጸልኡ ሰባት ዘለዓለማዊ ሓገረ ነፍስ ይጽበዩም ከምዘሎ እዩ። **ያዕቆብውን** ንደቁ ክምርቕም አብቲ **ናይ መስቀል ምላሌ** ዝኾነ በትሩ እናሰገደ ምዃኑ አብ ቅዱስ መጽሓፍ ተመዝጊቡ ይርከብ። **“ወሰገደ ያዕቆብ ውሰተ ኩተማ በትሩ”** ከምዘበለ፡ ዘፍጥ ፵፯፡፵፩ ዕብ ፲፩፡፳፩። እሞ ያዕቆብ እኳ አብ በትሩ ዝሰገደሲ ንሕና ናብዚ ደም ክርስቶስ ዝፈሰሶን ብደም ክርስቶስ ዝተቐደሰን መስቀል እንተ ተተሳለምናን **ናይ ጸጋ ሰግደት እንተ ሰገደናን እንታይ እዩ** ነውርና፤ እወ አብዚ ኸአ ናብቲ **ጐይታ** ዝተሰቐለሉ ምስጋድ ግቡእ ይኹን፡ ምኽንያቱ ዕውር የብርሀ፡ ሕሙም የድሃን ነይሩ፡ ነዚ ሕጂ ዝሥራሕ ዘሎ መስቀል ግና ከመይ ኢሉ ይሰገደሉ፡ ዝብል ሰብ እንተ ደኣ አልዩ ንሕናውን ከምዚ እንተ ደኣ ኮይኑ እቲ **ጐይታ** ዝጸሓፎ ወንጌልከ አበይ አሎ ኢልና ብሕቶ ክንምልሰሎም ንኸእል ኢና። ብኸልእይ ኸአ እዚ ሕጂ ዝሥራሕ ዘሎ መስቀልውን ብዙኅ ተአምራት ከምዝገብር ኃይሊ ኣጋንንት ከምዘርገቕ ምፍላጥ ይግባእ። እምበኣር ከምቲ **እግዚአብሔር** ንሙሴ ጽላት ሂብዎ ዝነበረ እሞ ዝተሰበረ ከምኡ ኣምሲልካ ሥራሕ ዝበሎ ንሕናውን ከምቲ **ጐይታ ዝተሰቐለሉ** ኣምሲልና እንተሠራሕና ለውጢ ከምዘይብሉ ኢና እንኣምን።

ምዕራፍ ፲፪ - በእንተ ቅዱሳን፤

አማላድነት ሰብ ዘምጽኦ ወይ ወድ ሰብ ዝፈልሰፎ ዘይኮነስ **ባዕሉ እግዚአብሔር** ዝሠራቶ እዩ። እዚ ኸአ አብ መንኻ **እግዚአብሔርን** አብ መንኻ **ቅዱሳንን** ዘሎ ፍቕሪ ንምግላጽ እዩ። **አማላድነት ባዕሉ እግዚአብሔር ዘምጽኦ** ምዃኑ ንምርግጋጽ ሓደ ጊዜ አብርሃም ንግብጺ ተሰዲዱ ምስከደ ኣቤሜሌክ ዝተባህለ ንጉሥ ንአብርሃም ብምብዓሉ ኣቤሜሌክን ቤተሰቡን ከምዝሓመሙ እሞ **እግዚአብሔር** ንኣቤሜሌክ ነዛ ወሲድካይ ዘሎኻ ሰበይቲ ንአብርሃም ምለሰሉ ግና ነቢይ እዩሞ **ምእንቲ ክትድሃን ከኣ ንሱ ናባይ ይጸልዩልካ፡ ንሸኻ ከኣ ክትድሃን ኢኻ**፡ ዘፍጥ. ፳፡፯-፲፰። መሓዙት ኢዮብውን ብዝበደለሉ ጊዜ ናብ ባርያይ ኢዮብ ኪዱሞ ብናይ ርእሰኹም መሥዋዕቲ ኣዕርጉ፡ **ኢዮብ ባርያይ ኪጸልዩልኩም እዩ፡** ንዑኡ ጸለጡቲ ክቕበሎ እየ ከምዝበሎም አብ መጽሓፈ ኢዮብ ፵፪፡፳፱ ተገሊጹ ኣሎ።

አብዚ ምስትውዓል ዘሎኩም **እግዚአብሔር** ንአብርሃም ኮነ ንኢዮብ ነቶም ሕዝቢ **ክጸልዩሎም ከለዉ ከምዝተቐበሎም** እዩ ዘመልከተና። ባዕሉ ከምሕሮም ደልዩ ክነሱ ክብርን **አማላድነትን ቅዱሳኑ ምእንቲ ኪግለጽ ይጸልዩልኩም በሎም** እምበር ባዕልኹም ለምኑኒ ኣይበሎምን። ርግጽ ንኣብነት ዚኣክል ንአብርሃምን

✧ ✧

ንኢዮብን ዝበሎ ጠቐስና እምበር ናብኡውን ትኸ ኢልካ
ምጽላይ ሕጊ ምዃኑ ምፍላጥ ይግባእ።

ሙሴውን ነዘም ካብ ግብጺ ብምሕረትካ
ዘውጸኻይ-ም ንምንታይ ትቐጥጥም ኣለኹኻ፤ ነዚኣቶም ካብ
ምጥፋእ ካብቲ መጽሓፍ ሕይወትካ ፈሓቕኒ ኢሉ ለሚኑ
ሕዝቡ ከምዘድኃኑ ኣብ ዘፀአ ፴፪፡፱-፲፪ ዘዳግ ፱፡፲፰ መዝ
፲፮፡፳፫ ተመዝጊቡ ኣሎ። “ወሰኣለ ሙሴ ቅድመ ኣምላኩ
ወይቤ ለምንት እግዚአ ትትመዐዕ መዓተ ሳዕለ ሕዝብክ
ዘአውፃእክ እምነ ምድረ ግብጽ” ከምዝበለ። “ወይቤ ዳዊት
ኣነ ውእቱ ገፋዒ ወዝንቱ ከሉ እኩይ ግብረ ዚአየ፤
ወእሉ ኣባግዕ ምንተ ገብሩ፤ ወምንተ ኣበሉ፤ እግዚአ፡
ዳዊትውን እዘን ኣባጊዕ እዚኣን እንታይ ገበሩ፤ ነዚኣን
ካብ ተጥፍእ ንዓይን ንቤተሰቦይን ኣጥፍኣና” ኢሉ ንወጉ
ከምዘማለደ ፩ይ ዜና መዋ. ፳፩፡፲፮ ተጸሒፉ ኣሎ።
እምበኣር **ቅዱሳን** በዚ መልክዕዚ ናይ ሰብ ሽግር የወግዱ
ምሕረት የውርዱ ምስ እግዚአብሔር የታዓርቂ ከምዝነበሩን
ከምዘለዉን **ቅዱሳን** ኣቦታትናን መጻሕፍትናን የረድኡናን
ኢዮም። “ወጸለየ ኤልሳዕ ንበ እግዚአብሔር ወእምዝ
ተከሥታ ኣዕይንቲሁ ለሕፃን ወተንሥኣ፤ ሓደ ጊዜውን
ሕፃን ሞይቱ ሕይወቱ ምስ ኃለፈት ኤልሳዕ ነቲ ዝሞተ
ሕፃን ከምዘተንሥኣ” ፪ይ ነገ. ፬፡፴፫ ተገሊጹ ኣሎ።

ጉይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስውን “ብኣይ
ዝእመነ ኣነ ዝሠርሐ ሥራሕ ኪሠርሕ ይኸእል ኢሉ

✧ ✧

ተናጊሩ ኣሎ፡ ኣማን ኣማን እብለክሙ ዘየኣምን ብዮ
ግብረ ዘኣነ እገብር ይገብር” ዮሐ. ፲፬፡፲፪።

እዚ ካብ ዝኸውን ማለት **ጉይታ** ንዝሠርሐን ካብኡ
ንሳዕሊውን ኪሠርሐ እዮም እናተባህሉ ደኣ በዚ
ብምድራዊ ዓለም ኮነ ብሰማያዊ ዓለም ከመይ ኢሎም
ኣየማልዱን ኪበሃሉ ይከኣል፤ ሓዋርያ **ቅዱስ ጳውሎስ**
ብኢዱ ዳህሲሱ ብቻሉ ተዛሪቡ ጥራይ ዘይኮነሲ ካብቲ
ጫፍ ከዳኑ ወሲዶም ኣብ ልዕሊ ሕመማት ከንብርዎ
ከለዉ ሕመማት ይፍወሱ፤ ኣጋንንቲ ይወፁ ከምዝነበሩ
ኣብ ግብረ ሓዋርያት ተዘርዚሩ ይርከብ፡ “ወዓቢየ ኃይለ
ይገብር **እግዚአብሔር** በእደዊሁ ለጳውሎስ ወይወሰዱ
እምጽንፈ ልብሱ ወሰበኑ መቲሮሙ ወያነብሩ ዲበ
ድውያን ወየሐይዉ ወኣጋንንት እኩያን ይወፅኡ” ግብ
ሓዋ ፲፱፡፲፩ ማር ፲፮፡፳ ።

ብሓፈሻ ቅዱሳን ኣብ ቅድሚ እግዚአብሔር ክቡራን
ምዃናም ፈሊጥና ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ብትእዝዝና
መሠረት እቲ ዚግባእ ክብሪ ክንህበም ይግባእ። ሮሜ
፰፡፴። **ኣማላድነቶም** ከኣ ኣብ ዓፀደ ሥጋ ይኹን ኣብ ዓ
ፀደ ነፍስ ሕያው ምዃኑ ክንፈልጥን ክንኣምንን ኣሚንና
ድማ ክንጥቀመሉ ይግባእ።

አቡነ ሌልጳስ

አቡነ ዮሐንስ

ምዕራፍ ፲፫ - በእንተ ጻድቃን፤

ጻድቃን ቅድሚ ሞቱም ከነ ድኅሪ ሞቱም ተአምራት የርእዩ እዮም። ንሱብውን ብአማላድነቶም ሽግሩ የወግዱሉ እዮም። ብሕይወት ከለወሰ ይኹን ድኅሪ ሞቱም ግና ከመይ ጌሮም ተአምር ይገብሩ ዝብል እንተ ደኣ ኣልዩ፤ እዚሰ ጻድቃን ብነፍሰ ሕያዋን ሰለዝኾኑን ሕያው **እግዚአብሔር** ድማ ሰለዝኃደሮምን እዩ ኢልና ንምልሰ። መረዳእታ ንምሃብ ከኣ ፡ “ወእንዝ ይቀብርዎ ለኤልሳዕ አምጽኡ ካልኣ ብእሴ ይቅብሩ ወለከፈ ውእቱ በድን በድን ኤልሳዕ ወሐይወ ውእቱ ብእሴ ወተንሥኣ፤ ኣብቲ ኤልሳዕ ዝተቐብረሉ መቓብር ኣደ ዝሞተ ሰብ ኣምጺኦም እንተ ቐበርዎስ **ዓፅሚ ኤልሳዕ ምስ ተንኩዩ ኣወየ** ብእግሩ ድማ ደው በለ” ይብል። ፪ይ ነገ ፲፫፡፳፩። “ወይቤ ነቢይ ሶበ ሞትኩ ቅብሩኒ ውስተ ዝንቲ መቓብር ንብ ተቀብረ **ብእሴ እግዚአብሔር** ውንብ ሀለዉ ኣዕፅምቲሁ ደዩኒ ኪየየኒ ከመ ይሕየው ኣዕፅምትዩ ምስለ ኣዕፅምቲሁ፤ እቲ ነቢይ፤ ንኣይ ድማ ኣብዚ **ናይ እግዚአብሔር ሰብ** ተቐብርዎ ዘሎ መቓብር ቅብሩኒ፤ ኣብቲ ኣዕፅምቲ ኣዕፅምተይ ኣብ ጥቓ ኣዕፅምቲ ኣንብርዎ ኪኣውዩ እዮም፤ ፩ይ ነገ ፲፫፡፴፩። “ወውእቱ ኣሚረ ተስእልከዎ ለሩፋኤል መልኣክ ዘሀሎ ምስሌየ ወእቤሎ ዝመንፈሰ ዘመኑ ውእቱ ዘከመዝ ቃሉ ይበጽሕ ወይሰኪ፤ ኣውሥኣኒ ወይቤለኒ ዝንቲ መንፈስ ውእቱ ዘይወፅእ **እምኣቤል**

✠ ✠

ዘቀተሎ ቃየል እኅሁ፡ ወይሰኪ ኪያሁ እስከ ይትጎጉል ዘርኡ እምነ ገጸ ለምድር፡ ወእምዘርኡ ሰብእ እስከ ይማሰን ዘርኡ” ሄኖክ ፭፡፱፤ ዘፍጥ ፭፡፲፰። “ሽዑ በቲ እዋን እቲ ቅዱስ ሩፋኤል “ዝመንፈሰ ዘመኑ” እዛ ነፍሲ እዚኣ ናይ መን ነፍሲ እያ ኢሉ እንተ ሓተተ፡ እዛ ነፍሲ እዚኣ ቃየል ብግፍዒ ካብ ዝቐተሎ ካብ ኣቤል ኃዉ ዝተፈልየት ነፍሲ እያ፡ ደቂ ደቂ ደቂ ክሳብ ዝውድኡ ትሽሰስ ኣላ” ኢሉ ከምዝመለሰሉ ኣብ መጽ. ሄኖክ ፭፡፳፮ ተጻሒፉ ኣሎ። እዚ ምልልሰዚ ብኣካለ ሥጋ ዘይኮነስ **በኣካለ ነፍስ ምዃኑ ኣስተውዕል።** ሄኖክ ደኣ መኣስ ምስ ብሉይን ሓዲሰን ይቑጽር ኮይኑ ዝብል ሰብ እንተ ደኣ ኣልዩ፡ እንተ ዘይቑጽር ደኣ ይሁዳ ከመይ ኢሉ ከጠቐሶ ክኣለ! ይሁዳ ቀኢ ፲፬።

ጐይታውን በዕለተ ምጽኣት “ንሸኻትኩም ድማ ኣብ ዓሠርተው ክልተ ዙፋናት ተቐሚጥኩም **ንዓሠርተው ክልተ ነገደ እስራኤል ከም እትፈርዱ እብለኩም ኣለኹ፡** ኣንትሙ ትነብሩ ዲበ ፲ወ፪ መናብርት ወትኳንኑ ፲ወ፪ ነገደ እስራኤል” ማቴ ፲፱፡፳፰። ዮሐንስውን ነፍሳት ከምዝሃረቡ ከገልጽ ከሎ ከምዚ ይብል፡ “ብዓቢይ ድምዒ እናድሃዩ ኣ ቅዱስ ሓቀኛን **ጐይታ ክሳብ መኣስ ኢኻ ከይፈረድካ ትጸንሕ!** ሕነ ደምናስ ክሳብ መኣስ ኢኻ ኣብ ልዕሊ እዞም ኣብ ምድሪ ዘለዉ ከይፈረድካ እትጸንሕ!” ይብሉ ነበሩ፡ “ርኢኩ ታሕተ ምሥዋዕ ነፍሶሙ ለእለ

✠ ✠

ተቀትሎ በእንተ **ቃለ እግዚአብሔር** ወበእንተ ዘወቀቡ ሕጎ ወጸርሉ በቃል ዓቢይ ወይቤሎ እስከ ማዕዜኑ **እግዚአ ቅዱስ ወጸድቅ** ኢትትቤቀሎሙኑ ወኢትኳንኖሙ በእንተ ደምኑ” ራእ ዮሐ ፭፡፲-፲፩። እዚ ኩሉ መረዳኢታ ከሎ ነፍስ ብኣካለ ነፍስ ኣይትዛረብን እያ፡ **ጸድቃንውን** ብዓፀደ ነፍስ ከለዉ ኣየማልዱን ንዝብሉ፡ ነዚ ጽሑፍ ብምስትውዓል ኣንቢቦም ናብ ልቦም ይመለሱ።

ምዕራፍ ፲፬ - በእንተ መላእክት፤

መልአኽ ማለት ናይ **እግዚአብሔር ተለኣሺ** ማለት እዩ፡ **መላእኽቲ** ካብ **እግዚአብሔር** እናተላእኩ ፈቓድ **እግዚአብሔር** ዝፍጽሙ መልእኽተኛታት እዮም። ንምሕረት ኮነ ንመዓት ናብ ሰብ ዝለኣኹ ኩሎም መላእኽቲ እዮም ዝበሃሉ። ብተወሳኺ ድማ ናይ ሰብ ሽግር ዘወግዱን ናብ **እግዚአብሔር** ዘማልዱን **ቅዱሳን እግዚአብሔር** እዮም። መላእክት ብኣማላድነቶም ዘድገኑ ምዃኖም ድማ ነቢዩ **እግዚአብሔር** ሙሴ ኪገልጽ ከሎ “**ወመልአከ እግዚአብሔር ዘኣድኃኒ** እምኩሉ እኩይ ውእቲ ለይባርኮሙ ለእሉ ሕፃናት፡ እቲ ካብ ኩሉ ክፋእ ዘድኃኒ መልአኽ ንሱ ነዞም ደቂ እዚኣም ይባርኮም” ይብል። ዘፍ ፵፰፡፲፮። ከምኡውን **ቅዱስ ዳዊት** መላእኽቲ ከምዘናግፉ ከረድእ ከሎ፡ “**ይትዓየን መልአከ እግዚአብሔር ዓውደሙ፤** ለእለ ይፈርህዎ ወያድገኖሙ፤

እቲ መልአኽ እግዚአብሔር ኣብ ዙርያ እቶም ዚፈርህዎ ይሠፍር፡ የናግፎም ከአ" ይብል። መዝ ፴፫፡፯። ብተወሳኺውን፡ "እስመ ለመላእክቲሁ ይኤዝሙ በእንቲአከ፡ ከመ ይዕቀቡከ በኩሉ ፍናዊከ፡ ወበእድዊሆሙ ያነሥኡኩ ኣብ ኩሉ መገድኻ ኪሓልወኻ ንመላእክቲ ኪእዝዘልኻ እዩ እሞ እግርኻ ብእምኒ ከይትዕንቀፍሲ ኣብ ልዕሊ ኣእዳዎም ኪያሩኻ እዮም" ይብል፡ መዝ ፯፡፲፩። ኣስዕብ ኣቢሉውን፡ "ወእቲ ፈነወ መልአኮ ወአድኅኒ፡ መልአኹ ልኢኹ ኣድኅኒ ይብል።" መዝ ፻፶፩። እዚ ኣብ ላዕሊ ዝተጠቐሰ ናይ ብሉይ ኪዳን ኪኸውን ከሎ ኣብ ሓዲስ ኪዳንውን "ወይቤ ይእዜ አእመርኩ ከመ በአማን ፈነወ እግዚአብሔር መልአኮ ወአድኅኒ እምእዴሁ ለሄሮድስ፡ እግዚአብሔር መልአኹ ልኢኹ ካብ ኢድ ሄሮድስን ካብቲ ሕዝቢ ኣይሁድን ዚጸበይዎ ዝነበሩ ኩሉን ከምዘድኅኒ ብሓቂ ፈለጥኩ ይብል።" ግብ ሓዋ ፲፪፡፲፩። ግና ሓደ ሓደ ነዚ ዘይኣምኑ ግና እግዚአብሔር እንተ ልኢኸዎምሲ የድኅኑ ኢዮም፡ ብፍሉይ ግን ንዕኡም ዚምልከት ክብሪ የብሉን ባዕሉምውን ንሓቶም ከድኅኑ ኣይከኣሉምን ዝብሉ ይህልዉ ይኹን ግና እግዚአብሔር መላእክቲ ከይለኸኸ ምድኃን ኣይከኣሉን ኮይኑዶ እዩ፡ እዚ ዜመልክተና መላእክቲ ብአማላድነቶም ዘድኅኑ ምዃናም እዩ እምበር፡ እግዚአብሔርሲ መልአኽ ከይለኸኸውን ምድኃን ኣይሰኣኖን እዩ። ብተወሳኺ ግብ ሓዋ ፲፪፡፳፫ ዕብ. ፩፡፲፬ ተመልከት።

ንቅዱሳን መላእክቲ ናይ ጸጋ ሰግደትን ኣኸብሮትን ከምዝግባእ፡ "ኣንሰ መልአኮ ኃይሉ ለእግዚአብሔር ወይእዜ በጸሕኩ ወወድቀ ኢየሱ በገጹ ውስተ ምድር ወሰገደ ሎቲ" ኢያ. ፭፡፲፫-፲፬። "ወአልዓለ ዳዊት አዕይንቲሁ ወርእዮ ለውእቲ መልአኮ እንዘ ይቀውም ማእከለ ሰማይ ወምድር ወሰይፋኒ ምሉሕ ውስተ እዴሁ ወሰፍሕት ውስተ ኢየሩሳሌም ወወድቀ ዳዊት በገጹ ወሰገደ ሎቲ ወሊቃናተ ሕዝብ ምስሌሁ" ፩ይ ዜና መዋ ፳፩፡፲፮። "ወወደቁ ንብ እገሪሁ ወሰገድኩ ሎቲ" ራእ ዮሐ ፲፱፡፲፲ ፳፪፡፭።

እቲ መልአኽ ሰይፊ ኒኩ ንኢያሱ ተራእዮ፡ ምስ ሓተቶን ሓለቓ ሠራዊት እግዚአብሔር ምዃኑ ምስተረድአ በገጹ ተደፊኡ ሰገደሉ፡ ኢያ. ፭፡፲፫-፲፬። "ከምኡ ድማ ዳዊት ኣዲንቲ ንላዕሊ ቋሕ ኣቢሉ እቲ መልአኽ እግዚአብሔር ድማ ኣብ መንጎ ሰማይን ምድርን ደው ኢሉ ዝተመልሖት ሰይፊ ከአ ኣብ ኢዱ ኣብ ልዕሊ ኢየሩሳሌም ዘርጊሖ ረኣዮ፡ ሽዑ ዳዊትን እቶም ዓበይቲ እስራኤላውያንን ማቕ ተኸዲኖም ብገጸም ተደፍኡ፡ ዳዊት ግና ዝበደልኩ ኣነዶ ኣይኮንኩን፡ ሕጂ ኸአ ነዓይን ንቤተ ሰበይን ቅጽዓና እምበር እዘን ኣባጊዕ እንታይ ዝበራ ብማለት በገጹ ተደፍኡ።" ፩ይ ዜና መዋ ፳፩፡፲፮። ኣብዚ ክሰትውዓል ዘለዎ ኢያሱን ዳዊትን ንመልአኽ ናይ ጸጋ ሰግደት ብምስጋዶም ተመስኹ እምበር መምለኸቲ ጣኦት ተባሂሉም ዝተወቐሱሉ ኣንቀጽ ኣይርከብን።

እምበኣር ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ንመላእኸቲ ናይ ጸጋ ሰግደት እተቐርቦ ካብ መጽሓፍ ቅዱስ ብዝረከቦቶ መምርሒ ምዃና ተረጎእ።

ወንጌላዊ የሐንሰውን እነ ሽክክል ከሰግደሉ አለ አብ ቅድሚያ አዲሳዊ ፍግም በልኩ፡ ግና ንሱ ነዚ ከይተገብሮ ተጠንቀቅ፡ እነ ከማኻ እየ በለኒ፡ “ወወደቁ ገብ እገራሁ ወሰገድኩ ሎቲ .. ዐቅ ኢትሰግድ ሊተ አነሂ ገብሮ ዘከማኩ ራእ የሐ ፲፱፡፲ ንዝብል ንባብ መበገሲ ብምግባር ሓድ ሓደ ሰባት እቲ መልእኽ ከይሰገደሉ አጠንቂቕዎ እዩ፡ ስለዚ ንመልእኽ ምስጋድ አይግባእን እዩ ዝብሉ አለዉ። እዚኣቶም ግና እቲ መልእኽ ንዮሐንስ አይትሰገደለይ እነ ከማኻ እየ ዝበለሉ ምኽንያት ስለዘየሰተውዓሉ እየም እምበር እቲ መልእኽ ንዮሐንስ ንሸኻ ነዓይ ከትሰግደለይ አይግባእን እዩ ዝበለው፡ ምኽንያቱ ሽክክል ብንጽሕና ስለ ዝመሰለው(ስለዝመዓራረየ) ንትሕትናን ንክብሪ ሥልጣኑ ከህነትን ክብል እዩ እምበር ፈጺሙ ንመልእኽ ሰግደት አይግባእን አይበለውን። ግና ንመልእኽ ናይ ጸጋ ሰግደት ከምዝግባእ ከረድእ ወንጌላዊ የሐንስ እዚ ሥርዓተ ሰግደት አብ መበል ፳፪ ምዕራፍውን ደጊምዎ ይርከብ። እሞ ደኣ ፍጹም ክልኩል እንተዝኸውንሲ ቅዱስ የሐንስ ንምንታይ ተነጊርዎ ከብቅዕ ደጊሙ ከሰግድ ተራእዮ፤! ምኽንያቱ እዚ ናይ ጸጋ ሰግደት ስለዝኾነን ንትሕትና ዝገበሮ ብምዃኑን እዩ

ኪሰግድ ዝተራእየ። ብሓቂ ወንጌላዊ ዮሐንስ ንመልአኽ ሰጊዱ ተባሂሉ **ብእግዚአብሔር** ዝበጽሖ ወቐሳ አሎዶ! ፈጸሙ የለን። ብተወሳኺ ኸአ ምሥጢራት ከሉ ዝፈልጥን ረቀቕቲ ሰማያዊ ምሥጢር ንዝጸሓፈ ፍቁረ እግዚእ ዮሐንስ ንመልአኽ ብምስጋዱ ተጋግዶ ኔሩ ምባል ክብርን ጸጋን ቅዱስ ዮሐንስ ዘይምፍላጥን ዓቢይ በደል ምኃኑን ክንግንዘቦ ዚግብኡና ሓቂ እዩ!

ምዕራፍ ፲፭ - በእንተ ዝከርኒ

በሰም ወዲ መዝሙር ዝሓል ማይ ዘሰተየ ብሓቂ
ዋጋኡ ኣይጎድለውን እዩ፡ ብዝብል ኣምላካዊ ቃል
መሠረት ብሰም ሥላሴ ብሰም ጎይታናን መድኃኒናን
ኢየሱስ ክርስቶስ ብሰም እመቤትናን መላእኽትን ብሰም
ነቢያትን ሓዋርያትን ብሰም ጳድቃንን ሰማዕታትን ንነዳያን
ፕክህናት ኢድን እግርን ንዘይብሉም ዓይኖም ንዝዓወሩ
ኣካሎም ንዘሰንከሉ ጽጉማት ምብላዕ ምስታይ ግሙእን
እዙዝን እዩ። “ዘኪያክሙ ተወክፈ ኪያየ ተወክፈ፡
ወዘኪያየ ተወክፈ ተወክፎ ለዘፈነወኒ፡ ዘተወክፈ ነቢየ
በሰመ ነቢይ ዓሰበ ነቢይ ይነሥእ፡ ወዘተወክፈ ጳድቀ
ብሰመ ጳድቀ ዓሰበ ጳድቀ ይነሥእ፡ ወዘኣሰተየ ለኣሓዱ
እምእሉ ንኡሳን ጽዋዕ ማይ ቈሪር ባሕቲቶ በሰመ ረድእየ
ኣማን እብለክሙ ኢየጎጉል ዓሰቦ፡ እዚ ኸኣ ንዓኹም
ዝተቐበለ ንዓይ ተቐበለ፡ ብሰም ነቢይ ዝተቐበለ ዓሰቢ

ድንግል ማርያም ምስ ረአየ ሰገደ፡ ንኤልሳቤጥ ድማ መንፈስ ቅዱስ መልአ፡ ቅድሚኡ መንፈስ ቅዱስ ዘይጋደራ ነይራ ማለት አይኮነትን። መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ ነገር አላረባ ንማለት እዩ። ከምዚ ኸአ በለት ዓው ኢላ “ንሰኪ ካብ አንስቲ ዝተባረኸኪ ኢኺ ናይ ማኅፀንኪ ፍረውን ዝተባረኸ እዩ፡ አደ ጉይታይ ናባይ ክትመጸ እዚ ካበይ ኮነለይ፡ እንሆ ድምፂ ሰላምታኺ ምስ ሰማዕኩ እቲ ሕፃን አብ ከብደይ ብሓጐስ ተሰራሰረ፡ እቲ ካብ እግዚአብሔር ዝተነግረኪ ቃል ከምዚፍጸም ስለዝአመንኪ ብዕዕቲ ኢኺ፡ ወክልሐት በዓቢይ ቃል ወትቤ ቡርክት አንቲ እምአንሰት ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ ወምንትኡ አነ ከመ ትምጽኢ ንቤየ እመ ለእግዚእየ” ሉቃ ፩፡፵፫። **ርእሳውን ቅድስት ድንግል ማርያም፡** እስመ ርእየ ሕማማ ለአመቱ ናሁ እምይእዜሰ ያስተበፅዑኒ ኩሉ ትውልድ፡ ውርደት ባርያኡ ርእየ እየሞ እንሆ ካብ ሕጂ ንደጋርሲ ኩሉ ወለዶ ብዕዕቲ ክብሉኒ እየም ኢላ አላ፡ ሉቃ ፩፡፵፮።

እሞ በዚ ዓይነትዝን በዚ መልክዕዝን **ብቅዱስ ገብርኤልን** ብቅድስት ኤልሳቤጥን ካብ ተመስገነትን ካብ ዝኸበረትንሲ ብዝበለጸ ብኣና ዘይትኸብረሉ ምኽንያት እንታይ አለዋ! ነዛ ምኽንያተ ድኒን ዝኸነት **ቅድስት ድንግል ዘየኸበርናኸ** አብ ትሕቲ እግዚአብሔር ንመን ከኸኸብር ኢና፡ እምበኣር መትሕተ ፈጣሪ መልዕልተ

ፍጡራን ንዝኸነት **ንእመቤትና ናይ ጸጋ ምስጋና ነመስግና፡ ናይ ጸጋ ሰግደትውን ንሰግደላ።**

ምዕራፍ ፳፬ - በእንተ ድርሳናት፤

ድርሳን፡ ማለት መላእክት ብዘመነ ብሉይን ብዘመነ ሓዲስን ዝገበርዎ መንፈሳዊ ተግባርን፡ ዝፈጸምዎ ተራድኦን፡ ዚገልጽ መንፈሳዊ ሥነ ጽሑፍ ማለት እዩ፡ **ነዚ ድርሳን** ዝአመሰለ ጽሑፍ ድማ ምቕባል ከምዝግባእ ክገልጽ ከሎ፡ “ወይእዜኒ አጋዊን ሶበ ትትጋብኡ ኩልክመ ብክመ መዝሙር፡ ወብክመ ትምህርት ዘከሠተ አበይኖ ዘነገረ በሐውርት፡ ወዘምድራሳት፡ አኅዋተየ ሕጂ ከአ ክትእከቡ ከሎኹም መዝሙር አሎኩም፡ ናይ ቋንቋታት ምትርጓም **ክእለት አሎኩም፡ ድርሳናት** አሎኩም ይብል፡ ፩ይ ቆሮ ፲፬፡፳፮።

፩ይ ክፍሊ፡ **ድርሳናት** ተባሂሎም ተጸዊዖም ዘለዉ **ገድል፡ ተአምር፡ ድርሳን፡** እየም። እምበኣር **ብባህሊ ቤተ ክርስቲያንና** መጠን ድርሳን፡ ገድል፡ ተአምር ምንቃፍ ርእሸኻ ብርእሸኻ ምንቃፍ እዩ እምበር ትኽክለኛ ባህሊ እዩ ኢልካ ክትወሰዶ አይከኣልንዮ። **ልደት፡ ጥምቀት፡ ትንሣኤ፡ ዕርገት** ወዘተ... ዝአመሰሉ በዓላት ነኽብር፤ ግና እዞም ተጠቂሶም ዘለዉ በዓላት ካብ መጽሓፍ ቅዱስ ዝረኽብናዮም ኢሉ ዚምልስ ይርከብዶ፡ ሰማይ እንተ ወፀ

ትሕቲ ምድርውን እንተ አተወ መጻሕፍ ወሲኑ ዝነግረና መጽሓፍ ቅዱስ እዩ ዝብል ሰብ ሓደ እኳ አይርከብን እዩ። ናይዞም ተጠቂሶም ዘለዉ በዓላት ሓደ ብሓደ ቈጺሩ ዝነግረና ታሪኽ ቤተ ክርስቲያን ሓቕፎም ዝሓዙን ዝነግሩን እዞም አብ ላዕሊ ተጠቂሶም ዘለዉ **ድርሳን፡ ገድል፡ ተአምር** ዝተባህሉ አዋልድ መጻሕፍት እዮም።

ጀይ ክፍሊ፡ አብ መጽሓፍ ቅዱስ ዘይተጻሕፉ ብተአምር ግና ዝተገልጹ ብዙኃት አለዉ። **ንኣብነት ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ** ጳጳሲ መጋቢት ከምዝተጸንሰ፡ ጳጳሲ ታኅሣሥ ከምዝተወልደ፡ ጳጳሲ መጋቢት ከምዝተንሥኡ፡ **ድርሳን መድኃኔ ዓለምን ተአምረ ኢየሱስን** እዮም ዝነግሩና እምበር አብ መጽሓፍ ቅዱስ አይርከብን እዩ።

አዴና ቅድስት ድንግልውን አቡኣ ኢያቂም፡ አዲኣ ኸኣ ቅድስት ሓና ምኒናም ተአምረ ማርያም እዩ ዝነግረና እምበር መጽሓፍ ቅዱስ ከምዘይኮነ ኩሉ ዝፈልጦ እዩ። ንምኒኑ እዞም ተአምርን ድርሳንን ዘይቅበሉ ሰባት በዓለ መስቀል ከኸብሩ ዝረአዩን መስቀል ዝተረኸበሉ መስከረም ፲፯ እዩ ዝብሉን አብ መጽሓፍ ቅዱስ ረኺቦምዶ እዮም። ተአምር ካብ ዘይአምኑኽ **ንጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ** ካብ መን ተወሊዱ ኢሎም እዮም ዝአምንዎ፡ ብሓቂ ዶ ወለዲ **አዲኡ ድንግል ማርያም** ይፈልጥዎም ድዮም።

እምበኣር ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት፡ ድርሳንን፡ ተአምርን እትቐበሉም ነዞም ተጠቂሶም ዘለዉን ብዙኅ ባህልታት ቤተ ክርስቲያን ስለ ዘረድኡና እዩ። ርግጽ እዩ መምርሒ ሃይማኖትና ብሉይን ሓዲስን አለዉና፡ ግና ብኣታቶም ዘይተገልጹን ንባባቶም ዝሓጸሩን እዞም አዋልድ መጻሕፍት ዝበሃሉ ስለ ዝገልጹልናን ስለ ዘብርሁልናን ኢና እንቐበሉም። **ገድለ ቅዱሳን** ዝነቅፍ፡ ተአምር ዘይቐበል፡ ድርሳን ዝጸልእ ኩሉ፡ ንሱ ደኣ እዩ ዝጽላእ ዘሎ እምበር እቶም ጽሑፋት አይኮኑን ዝጽልኡ። **ገድለ ቅዱሳን ዝጽላእ** እንተ ዝኸውን ነይሩ ሓዋርያ ቅዱስ ጳውሎስ **“ሠናይ ገድሊ ተጋዲለ፡ ሠናዩ ገድለ ተጋደልኩ በድርዖኒ ፈጸምኩ”** ጀይ ጢሞ ፬፡፯ ክብል አይምኽላለን፡ ከምኡውን **“ወእመኒ መስተጋድል ኢይከውኖ ምዝጋና ለእመ ዘበሕጉ ኢተጋደለ፡ ሓደ ሰብ ሥፍራ መቃለሲ ኮይኑ ዝቃለስ ከምቲ ሕጉ ገይሩ እንተ ዘይተቃለስ ኣኸለል ዓወት አይረከብን እዩ”** ጀይ ጢሞ ፪፡፭። **አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱሳን፡ አቡነ ፊልጶስን፡** ዝአመሰሉ ቅዱሳን መጽሓፈ ገድሎም እንተ ዘይህሉ ህልውናኦምን ገድሎምን ምፈለጥናዮዶ፡ ገድሎም ስለዘሉ ግና እንታይ ዓይነት ተጋድሎ ከምዝተጋደሉ በቲ ተጻሒፉ ዘሎ ገድሎም ከንርዳእ ይከኣል።

ቅዱሳን ብቅድሰንኦም እነኸብርም እግዚአብሔር ብዝሃቦም ጸጋ ሙታን ብምትንሥኦም፤ ሕሙማት ብምድጋኖም፤ ዕውራት ብምብርሆም እዩ። ከምዚ ከምዝገበሩ ዘረድኦና ከኣ ገድለውን ድርሳኖምን ተኣምርምን እዩ።

ምዕራፍ ፳፭ - በእንተ ሐራስ ወትክት፤

ሐራስ ወይ ልማድ ኣንስቲ ዝመጸ ምስ ደማ ኣብ ቤተ ክርስቲያን ካብ ምእታው ክልክልቲ እያ። እዚ ኸኣ እግዚአብሔር ንሙሴ ከምዚ ኢሉ ኣዚዝዎ ስለዝነበረ እዩ። “ወኣበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤለ፡ በለሙ ለደቂቀ እስራኤል ወንግሮሙ እንዘ ትብል፡ ብእሲት እመ ፀንሰት ወወለደት ተባዕተ ርኽሰት ይእቲ እስከ ሰቡዕ ዕለት፡ በከመ መዋዕለ ትክቶሃ፡ ወበሳምንት ዕለት ታገዝሮ ከተማ ነፍሱቲ፡ ፴ወ፫ተ ዕለተ ትንበር በእንተ ደማ ለነጺሖታ እምኩሉ ርኽሰ። ወእምኩሉ ቅዱስ ኢትግሥሥ ወቤተ መቅደስ ኢትባእ እስከ ይትፌጸም መዋዕለ ንጽሓ። ወእመሰ ኣንስተ ወለደት ርኽሰት ይእቲ እስከ ኣመ ወለደት መዋዕለ ሰቡዓ ፪ተ በከመ ትክቶሃ፤ ፳ወ፳ተ ዕለተ ትንበር በእንተ ደማ ለነጺሖታ፡ ዘሌዋ ፲፪፡፩-፳። ካብ ደቂ እስራኤል ሰበይቲ እንተ ፀነሰትዎ ወዲ እንተወለደት ክሳብ ፯ መዓልቲ ዝረኸሰት እያ ልክዕ ከምቲ ደም ኮይኖቶ ዝነበረት፤ ኣብ ሻሙናይ መዓልቲ ኸኣ ተኸንሽቦ፡ ካብኡ

ንደጋር ሠላሳን ሠለስተን መዓልቲ ቤተ እግዚአብሔር ከይኣተወት ትጽናሕ፤ እዚ ደማ ካብ ደማ ክሳብ ትነጽሕ ማለት እዩ። ክሳብ እዘን ዕለታት እዚኣተን ቅዱስ ነገር ንዋያተ ቤተ መቅደስ ኣይትጎዝ፡ ቤተ እግዚአብሔርውን ኣይትእቶ። ከምኡውን ጓል እንተ ወለደት ክልተ ሰሙን፤ ብድኅሪኡ ከኣ ሰላን ሽዱሽተን መዓልቲ ትጽናሕ፤ እዚውን ካብ ደማ ክሳብ ትነጽሕ እዩ፡ ዘሌዋ ፲፪፡፩-፳። ብሓፊሻ ደም ዝኸነት ሰበይቲ ኣብ ቤተ እግዚአብሔር ኣይትእቶ።

ሰብኣይ ምስ ሰበይቲ ተራኽቦ ጌሩውን ንዕለቱ ከይኣቱ ክልኩል እዩ፡ “እመቦ ብእሲ ዘሰከበ ምስለ ብእሲት፡ ኣው ብእሲት፡ ይትሐፀቡ በማይ ወርኩሳን እሙንቲ እስከ ሠርኩ ዘሌዋ ፲፪፡፲፰ ፩ይ ሳሙ ፳፩፡፬። “ሕልሚ ለይቲ ተራእይዎ ዘርኡ ዝፈሰሶ እንተ ኮይኑ ቤተ እግዚአብሔር ኣይእቶ፡ ክሳብ ሠርኪውን ርኽሰ ይኹን። እመቦ ብእሲ ዘይትከአዎ ዘርኡ ርኽሰ ውእቲ እስከ ሠርክ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ” ዘሌዋ ፲፪፡፪ ሰበይቲ ምስ ሰብኣይ ከምኡ ኸኣ ሰብኣይ ምስ ሰበይቲ እንተ ደቀሰ ናብ ቤተ እግዚአብሔር ኣይእተዉ፡ ክሳብ ሠርኪ ርኽሳት እዮም፡ ድኅሪኡ ግና በማይ ይተሓፀቡ፤ ተጠራጠርቲ ግና ደም ዘለዎ ሰበይቲ ካብ ቤተ ክርስቲያን ኣይትከልከል በሃልቲ እዮም፡ ክልክልቲ ምዃና ግና ኣብ መጻሕፍቲ

መጽሐፈ ብርሃን

ተጻሒፉ አለው። ምስክርና ከአ መጽሐፍ ቅዱስ እዩ፤ ነዚውን እዚ በብምዕራፉ ተጠቂሱ ዘለው ምንባብ የድሊ።

ምዕራፍ ፳፮ - በእንተ ሕፃ ወፍጎረት፤

እግዚአብሔር ብዝኹ ተባዝኹ ብዝበለው መሠረት ወዲ ዓል ኪሕፀ፤ ዓልውን ወዲ ክትሕፀ ግድን እዩ። ስለዚ እዞም ዝተፈላለዩ ሶታ ዘለዎም ክልተ ውልቀ ሰባት እናተሓጋገዙ ንምንባር ይምርዓዉ ማለት እዩ። እምበኣር ወድን ዓልን ክምርዓዉ ከለዉ ወዲ እንተ ቀልጠፈ ብጃ ዓመቲ፤ እንተ ጸንሖ ኸአ ብጃፎተ ምምርዓው ይግባእ። ዓል ኸአ እንተቀልጠፈት ብ፲፭ ዓመታ፤ እንተ ጸንሖት ከአ ብ፲፰ተ ምምርዓው ይግባእ። ቅድሚ እዚ ግና ምምርዓው አይግባእን እዩ። ምክንያቲ ድማ ንሱን ንላን ሰብኣይን ሰበይትን ምኃን ስለዘይበቐሑ እዩ። ምትሕጽጻይ ግና ብሕፃንነት እንተኾነውን አይክልከሉን እዮም። ሕፃናት ስለዝኾኑ አቦታቶምን አዴታቶምን ቃል ኪዳን አይእተዉሉም። ኪመርዓዉ ከለዉ እቲ ወድን እታ ዓልን ክይተፋተዉ ከለዉ ወለዲ ብግዲ እንተ አመርዓ ዉዎም እሞ ኪዳን እንተፈረሰ ዕዳኦም ናብ ወለዲ ምኃኑ ምፍላጥ ይግባእ። ወድን ዓልን ክተኣታተዉ ከለዉ ብተኸለል ምኃን አለዎ። ተኸለል ኪበሃል ከለውን ምቕራብ ናይ ግዲ ምኃኑ ዝሰሓት አይኮነን፤ ብዘይ ተኸለል፤ ብዘይ ቊርባን ዚፍጸም መርዓ ግና ከም

መጽሐፈ ብርሃን

ጐረቤት እዩ ዚቐላጽ እምበር ትክክለኛ መርዓ ኪበሃል አይክኣልንዩ። ምክንያቲ ንመርዓውን ንመርዓትን ንኸልቲኦም ተግምርን ተዋሕድን ኣደ እትገብርን **ጸሎተ ተኸለል ስለ** ዝኾነት እያ።

ብተኸለልን ብቊርባንን ዝተመርዓዉ ሰብኣይን ሰበይትን እንተወለዱውን ንመንግሥቲ፤ ንጳጳስ፤ ዝበቐፅን ዘገልግልን ውላድ እዮም ዚወልዱ። ዝተባረኹ ዲያቆናትን ዝተባረኹ ካህናትውን ካብዞም ከምዚኦም ዝበሉ ውልቀ ሰባት እዮም ዝውለዱ። ዳዊትውን **“ትውልደ ጸድቃን ይትባረኩ”** መዝ ፻፲፩፡፪ ክብል ዝኸኣለ ካብዚ ዝተላዕለ እዩ። ነገር ግን ሕጊ ጥሒሱ ትእዛዝ ቤተ ክርስቲያን ኣፍሪሱ በዘፈቀደ ባዕሉ ዝምርዖ ከም በቐሊ ከም ፈረሰ ካብ ምኃኑ ንላዕሊውን ካብኡ ዝውለዱ ሰረቐቲ፤ ሸፋቲ፤ ኃጢአተኛታት እዮም ዝኾኑ። ካብ ሕጊ ወፃኢ ዝውለዱ ንዋፍኣት እዩ። “ወዘርእ ዘይወፅእ እምስክብ ተዓዳዊ ሕግ ይማሰን” ጥበበ ሰሎሞን ፩፡፲፯።

ምስተመርዓዉ ከአ ምፍታሕ አይግባእንዩ። “ብዘይ ምክንያት ንሰበይቲ ዝፈትሓ ዘበለ ኩሉ ዘማዊት ገበራ፤ እቲ ፍትሕቲ ዜእቲ ድማ ዘማዊ እዩ እብለኩም አለኹ። ኩሉ ዘየጎድግ ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘመ በላዕሊሁ ለሊሁ ረሲዖ ዘማ፤ ወዘሂ ጎድግተ አውሰበ ዘመው **ማቴ ፭፡፴፪።** “ምእንቲ እዚ ከአ ኣቡኡን ኣዲኡን ኣዲጉ ንሰበይቲ

ይስዕባ ክልቲኦም ከአ ሓደ ሥጋ ይኾኑ፤ ምክንያቱ ድማ **እግዚአብሔር** ሓደ ዝገበሮ ሰብ ክፈልዮ አይክእልንዮ፤ ወበእንተዝ ዮጎድግ ብእሲ አባሁ ወእም ወይተልዎ ለብእሲቱ ወይከውኑ ክልኤሆሙ ፩ደ ሥጋ፤ **እግዚአብሔር** አስተፃመረ ኢይፍልጥ ሰብእ” **ግብ ፲፱፡፮።**

“ሰበይቱ ኃዲጉ ካልእ ሰበይቲ ዘእተወ ዘማዊ እዩ፤ እመቦ ዘጎደጎ ብእሲቶ ትዘሙ ወአውሰበ ካልእተ ዘመወ” ቊ፡፻፱። “ኩሉ ሰብ ብሰበይቱ ጸኒዑ ይንበር ሰበይቲውን ብሰብኢያ ጸኒዓ ትንበር፤ ኩሉ ብእሲ ይንበር ብብእሲቱ ወኩላ ብእሲት ትንበር በምታ” ፩ይ ቆሮ ፯፡፪። ምላ ፭፡፲፯። ብጊዜ ጸሎት እንተ ዘይኮይኑ ሰብኢይን ሰበይትን አይፈላለዩ፤ ሰይጣን ኣብ ማእከሎም ኣትዮ ከይፈላለዩም፤ ወካዕበ ተህልዉ ንቡረ ከመ ኢይጽባዕከሙ ሰይጣን እስመ ድኩም ተሰክተ ነፍሱትከሙ፤ ቊ፡፭። ሰበይቲ እንተ ተፈቲሓ ካልእ ከይተእቲ ሰብኢይውን ሰበይቱ እንተ ፈቲሐ ካልእ ሰበይቲ ከዩእቲ ክልቲኦም ሰቕ ኢሎም ከይተመርዓዉ ይንበሩ። ወይ ከአ ይተዓረቑ። ብእሲትኒአ ኢትትጋደግእ ምስለ ምታአ ወእመኒአ ተጋደጎት ትንበርአ በከአ፤ ወእመአኮ ትትዐረቅአ ምስለ ምታአ ወብእሲኒ ኢይጎድግ ብእሲቶ፤ **፩ይ ቆሮ ፯፡፲።**

ወባሕቱ ይእዜኒ ኢትትፈለጥ እምታ፤ ወብእሲኒ ኢይጎድግ ብእሲቶ፤ **፩ይ ቆሮ ፲፩፡፲፩።** ብዘይ ዝሙትን ክሕደትን ግኑ ሰነፍ እያ ደረቕ እያ፤ መኻን እያ፤

ሕምምቲ እያ ወዘተ... ኢልካ ምፍታሕ ዓቢይ ገበን እዩ። ሰበይቲ ምስ ተመርዓወት ናብ ገዛ አቡአን አዲአን ምምላስ ኢይግባእንዮ። ምክንያቱ ባህርይ ሰብ ድኹም ስለ ዝኾነ ናብቶም ኣገልገልቲ ሥድርአ ከይትወድቕ ሰብኢያውን ንላ ኃዲጋቶ ምስከደት ናብተን ኣግራድ ሥድርኡ ከይወድቕ አይፈላለዩ፤ ክላዕ ዕለተ ሞቶም ብኣንላዕ ይንበሩ። ሰሥድርኦም ክበጽሑ እንተ ደለዩውን ኃቢሮም ከይዶም በጺሖም ምምላስ ኣለዎም እምበር ነንበይኖም ኣይኺዱ።

አንስቲ ንሰብኡተን ምፍራህ ምእዛዝ፤ ምክባር፤ ይግብአን። ንሰብኡተን እንተ ፈራሒን ንእግዚአብሔር ከም ምፍራሕ እዩ። ሓዋርያ ቅዱስ ጳውሎስውን “አንስቲ ንሰብኡተን ይትአዘዛ፤ **ንጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ** ከምዝእዘዝኦ ኮይነን ይተአዘዛ፤ አንስትኒ ይትአዘዛ ለእምታቲሆን ከመ ዘለእግዚእ” **ኤፌ ፭፡፳፪።**

“ሰብኡትውን በቲ ዘኽብርኦም መጠን የኸብርወን፤ ይገዝእወን፤ አንስቶም ኣይንዓቑ፤ ይፍተውወን ከም ነፍሶም ጌሮምውን የኸብርወን፤ ወከማሁ እደውኒ ያፍቅሩ አንስቲያሆሙ ከመ ነፍሶሙ፤ ዘአፍቀረ ብእሲቶ ርእሶ አፍቀረ” **ኤፌ ፭፡፳፰።**

ኣልላይ ክፍሊ፤ ከምኡ ከአ ንኹሉ ክርስቲያን ፪ተ አንስቲ ዕቁባት ምግባር ግቡእ ኣይኮነን። እዚ ዝሙት

፳፻ መጽሐፈ ብርሃን ፳፻

፩ዱሂ ቀሲሰ ዘኢየሱም ነገረ መጻሕፍት አምላካውያት ሠናያት ወፊድፋደሰ ፩ተ ወንጌላተ” **ፍት፡ ነገ፡ አንቀጽ ፮።** “ወለገብርሰ እኩይ ወሀካይ አውጽእዎ ውስተ ጸናፌ ጽልመት ኀበ ሀሎ ብካይ ወሐቅየ ሰነን” **ማቴ ፳፭፡፴።**

ንቕስናን ንዲቁናን ዘብቅዕ ብቐዕ ትምህርቲ ተማሂርም ንርእሶም ኮይኖም ፕካልእ ኮይኖም ምርካብ አለዎም። በዚ ዓይነትዚ ብቐዓትን ብትምህርቲ ዝበሰሉን ኮይኖም እንተ ዘይተረኺቦም ግና ሲኖዶስ የውግዞም እዩ። ሓደ ካህን ምሥጢር መጻሕፍቲ ዘይፈልጥ ካብኡ ንናብኡ እኳ ፩ተ ወንጌል ዘይተማህረን ነገረ መለኮት ዝናገሩ ጽሑፍት መጻሕፍቲ ዘይፈለጠን ከህነት ምቕባል አይግብኡን ይብል **ባሰልዮስ። ፍት፡ ነገ፡ አንቀጽ ፮።**

ከህነት ድኅሪ ምቕባሉምውን ነቶም ምእመናን ምምካርን ምምሃርን ግዴታአም አዩ። ከህነት ተቐቢሉ ዘይምህር ካህን ግና “ኢታ ሃካይ አገልጋሊ” ተባሂሉ ከምዝሰጎግ እንሆ አብ **ማቴ ፳፭፡፴** ተገሊጹ አሎ። ይኹን ደኣ እምበር መዓርገ ከህነት አሎኒ ኢሉ ኸኣ ብዘይኮነ ቀንጦ መንጢ ከግዝትን ከውግዝን የብሉን። አቐዲሙ ምምካር ምግኅፅ ብዝከአለካ መጠን ምምሃርን ምጽንናዕን እዩ ዜድሊ። **ቅዱስ ወንጌልውን** ኃውካ እንተ በደለ ንበይኑ ጌርካ ምኽሮ እንተ አብዩ ከኣ ፪ተ ውሰኽ አቢልካ ለምኖ፤ በዚ ተሰፋ ከይቈረጽካውን ንሃልሳይ ጊዜ ፪-፫ተ

፳፻ መጽሐፈ ብርሃን ፳፻

ሸማግሌታት ጌርካ ለምኖ፤ አብዚ እዋንዚ እንተ ደኣ አብዩካ ፍለዮ፤ “ወእመኒ አበሰ ለከ እጉከ ሐር ወገሥዎ በባሕቲትክሙ አንተ ወውእቲ፤ ወእመሰ ሰምዓከ ረባኅክ **ለእጉከ”** **ማቴ ፲፰፡፲፭ ሉቃ ፲፯፡፫ ፩ይ ጴጥ. ፫፡፩።**

ብካልአይ ደረጃ ድማ ካህናት እንተ ዘየጥመቁን ቤተ ክርስቲያን እንተ ደኣ ዘየገልገሉምንሲ ካህናት ኢና ኪብሉ ክእለት የብሉምን። እዚ ድማ ነቲ ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ናብ ኩሉ ዓለም ኪዱ እሞ ብሰም አብን ወልድን መንፈስ ቅዱስን እናጥመቕኩም ደቀ መዛሙርት ግበርዎም ንዝበሉ ቃል እዮም ዝቃወሙ ዘለዉ፤ **፳፰፡፲፱፤ ግብ ሓዋ ፪፡፵፪ ዕብ ፲፡፳፭።**

ካብ ፍቓድ ካህን ምውዓእን ትእዛዙ ካብ ምቕባል ዘድኅርኅርን ሰብ **ትእዛዝ እግዚአብሔር** ምእባይ ማለት እዩ። አብ ርእሲዚ ግና ምእመናን ፕካህናት ብዝከአለኩም መጠን ከተረድእዎም ይግባእ። **ንግሆ ብኪዳን፡ ምሽት ብቀኑርባን፡** እናበሉ ቤተ **እግዚአብሔር** ዜገልግሉ ምእንቲ ርእሶም ጥራይ ዘይኮነስ ምእንቲ ሕዝቢውን እዮም፤ ነገር ግና ካህናትውን ከምዚ እናተገብረሉም ግቡእ አገልግሎቶም እንተ ዘይፈጸሞም ከቢድ ቅጽዓት ከምዘለዎም ምስትውዓል አለዎም፤ ምኽንያቱ ድማ ከህነት ከምጽኡ ዝኸአሉ ንትዕቢትን ንትዝግርትን ዘይኮነስ፤ ሕፃናት ከጥምቑሉን ምእመናን ከቐርቡሉን እዩ። ናይ ዓለም

መጽሐፈ ብርሃን

ብርሃን፡ ናይ ዓለም ጨው፡ አዲንቲ እግዚአብሔር ተባሂሉም ዝጸውዑዎን ምእንትዚ እየም፡ **ማቴ ፩፡፲፬ ምሳ ፬፡፲፭ ፊል ፪፡፲፬-፲፯።**

፩ይ ክፍሊ፡ ምእመናን ኣብ ውሽጢ ቤተ ክርስቲያን ኣትዮም በብመዓርጎም ቆይሞም፡ ንየማን ንጸጋም፡ ንቕድሚት ንድኅሪት ከይበሉ፡ ልቦም እክብ ኣቢሉም ብኣንቃዕድዎ ሕሊና ኮይኖም ነቲ ዝንበብ ኮነ ዚትርጉም ቃለ እግዚአብሔር ተጠንቂቆም ምስማዕ እዩ ዘድልዮም። ኣብ ውሽጢ ቤተ ክርስቲያን ዋሃ ፈዛዛ ሰሓቕ ተግልጽ ፊጺሙ ዝተኸልከለ እዩ። እንታይ ደኣ፡ ኣብ ውሽጢ ቤተ ክርስቲያን ጸሎት ሰግደት እዩ ዚግባእ። ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስውን፡ “ቤትየሰ ቤተ ጸሎት ይሰመይ፡ ኣንትሙሰ ረሰይክምዎ በዓተ ፈያት ወሰረቅት፡” ቤተይ ቤተ ጸሎት እዩ፡ ከምዝበለ ኣብ ማቴ ፳፩፡፲፫ ገሊጽዎ ኣሎ። ቀንዲ ከኣ ቅዳሴ ምስ ኣተዉ ምውፃእ ምእታው ኣይግባእንዩ፤ ቅዳሴ ኣትዮም ክሳብ ዝወፀ ቆይምካ ምቕዳስ እዩ ዚግባእ። ኣብ ውሽጢ ቤተ ክርስቲያን ሥጋዊ ምግቢ ምምጋብ ክልኩል እዩ። ሓዋርያ ቅዱስ ጳውሎስውን “ቤተ እግዚአብሔር ተቃልሉሰ፡ ትበልዕሉን ትሰትዩሉን ቤትዶ የብልኩምን ኢኹም፡ ቦኡ ኣብያት ኣልብክሙ በኅበ ትበልዑ ወትሰትዩ ወሚመ ቤተ እግዚአብሔርኩ ታሰተሐቅሩ” **፩ይ ቆሮ ፲፩፡፳። ዘሌዋ ፲፱፡፴ መክ ፭፡፩።**

መጽሐፈ ብርሃን

፩ይ ክፍሊ፡ ሰብ ብዝሞተሉ ጊዜ ገጽ ምሕንፋጥ ጸጉሪ ምንጻይ ብቤተ ክርስቲያን ዝተኸልከለ እዩ። ናይ ክርስቲያን ተስፋ ብምድራዊ ዘይኮነስ ብሰማያዊ ዓለም እዩ። “ኣኅዋተይ ምእንቲ እዞም ብሞት ካብዚ ዓለም ዝተፈልዩ ምኅዛን ከምዘይግባእ ክትፈልጡ እፈቱ፡ ዝኅዘነሉም ዝብከዩሉም ነቶም ተስፋ ድኅነት ዘይበሉም እምበር ክርስቲያን ምኅዛን ኣይግባእንዩ፡ ወንፈቅድ ታእምሩ ኣጋዊስ በእንተ እለ ኖሙ ከመ ኢይደሉ ትተክዙ በላዕሌሆሙ ከመ ሰብእ እለ ቅቡዓን ተስፋሆሙ”። **፩ይ ተሰ ፬፡፲፫።**

ካብዚ ንላዕሊውን ሰብ ብዝሞተሉ ጊዜ ነቲ ዓራት ጸሊም ጨርቂ ኣልቢስካ፡ ነቲ ዓራት እናዞርካ ምብካይ ኣጸያፊ ካብ ዝበሃሉ ነገራት ሓደ ስለዝኸነ ከምኡ ምግባር ኣይግባእንዩ። ካብ ርሑቕ ካብ ቐረባ ቤተሰብ ከይተጸኸቡ ኢልካ ሬሳ ከይቀበርካ ክትጽበ ምውዓል ምኅዳር ካብ ሕጊ ቤተ ክርስቲያን ዝወፀ እዩ። ከይወዓለ ከይጋደረ ምቕባር እምበር ምውዓል ምኅዳር ክልኩል እዩ። ምውዓል ምኅዳር ዚግባእ እንተ ዝኸውን ነይሩ **ንጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ** ኣውዲሎም ወይ ኣኅዲሮም ምቕበርዎ ነይሮም። ዘይግባእ ብምኽኒ ግና ንዕለቲ እዮም ዝቐበርዎ፡ **ዮሐ ፲፱፡፵፪።**

ክፍሊ ፫፡ ኣብ ቤተ ክርስቲያን ዕጣን ምዕጣን ከምዝግባእውን ምፍላጥ ይግባእ። እዚ ኸኣ መዓት

መጽሐፈ ብርሃን

ንምርታች፡ ምሕረት ንምቕራብ፡ ጸሎትውን ንምዕራግ ኢዩ። ካህን ኣሮን ዕጣን ዓጢኑ ንእስራኤል ካብቲ ወሪድዎም ዝነበረ መቕሠፍቲ ኣድጊንዎም እዩ። እዚ ኸኣ ሙሴ ከምዚእዝዞ ኣሮን ማዕጠንተ ወርቂ ጊዙ እናጉዮዩ ናብቲ ከተማ እስራኤል ከደ። ምኽንያቱ ድማ እቲ ሕዝቢ ብሕማም ተላገብ ተወዲኡ ሰለዝነበረ እዩ። ካብኡ ንደጋር ዕጣን ናብቲ ማዕጠንቲ ኣእትዩ ኣብ ማዕከል ጥዑያትን ኣብ ማዕከል ምዉታትን ኮይኑ ምእንቲ ሕዝቢ ምስ ለመን እቲ ሕማም ጠፍኦ፡ እቶም ቦቲ ሕማም ተላገብ ዝሞቱ ኸኣ ብዝኖም ጀጀወጃጀጀ ዚእኽሉ ነበሩ ይብል፡ “ወነሥኣ ኣሮን ማዕጠንተ በከመ ይቤሎ ሙሴ ወሮፀ ፍጡነ ውስተ ትዕይንት፡ እስመ ተወደኦ ሕዝብ በብድብድ ወወደዩ ዕጣን ውስተ ማዕጠንተ ወኣስተሥረዩ በእንተ ሕዝቡ ወቆመ ማእከለ ሙታን፡ ወማእከለ ሕያዋን፡ ወኃደገ ብድብድ፡ ወኮኑ እለ ሞቱ በብድብድ ጀጀወጃጀጀ ዘኑ. ፲፮፡፱፯።

እቲ ዝተዓጥነ ዕጣን ኸኣ ጢሱ(ትኩ) ምስቲ ጸሎት ቅዱሳን ዓረገ፡ “ወዓርገ ጢሱ ለውእቲ ዕጣን ምስለ ጸሎቶሙ ለቅዱሳን በዲበ ምሥዋዕ” ራእ ዮሐ ፳፡፬። መዝ ፻፶፡፪። ዕጣን ኣብ ቤተ ክርስቲያን ዝዕጠን እምበኣር ምእንትዚ እዩ።

መጽሐፈ ብርሃን

ምዕራፍ ፳፮ - በእንተ ዓሥራት ወበኩራት ወቀዳምያት

ዓሥራት፡ በኩራት፡ ቀዳምያት፡ ምውዓእ ካብ ጥንቲ ኣትጊዙ ዝነበረ እዩ። ዓሥራት ዚበሃል ናይ ወርቂ፡ ናይ ቅርሺ፡ ናይ ከብቲ፡ ናይ እኽሊ፡ ዕሽር (ካብ ዓሠርተ ሓደ ኢድ) እዩ። በኹራት ዝበሃል ከኣ ናይ ውሉድ፡ ናይ ከብቲ፡ ናይ ሰዊት፡ ናይ መዓር፡ ናይ ጸባ፡ ወዘተ... ዝኣመሰለ ካብ ዝርከብ እቲ በኹራ ዝወሃብ እዩ። እዚውን ብዝግባእ ንዘስተምህሩን፡ ንዘገልግሉን፡ ንካህናት እዩ። እንተ ዘየስተምሂርዎን እንተ ዘየገልገሉዎን ግና ዓሥራት በኹራት ክቕበሉ ኣይግብኦምንዮ። ኣብዚ ኪስትውዓል ዘለዎ ዓሥራት በኹራት ምጽዋት ከምዘይኮነ ምስትውዓል ይግባእ። ምጽዋት ዚበሃል ካብ ገንዘብካ ንዝጠመየ፡ ንኣካለ ሰንኩል ብፍቓድካ ዚወሃብ እዩ። ዓሥራት በኹራት ንኣምላኽ ብሕጊ ዚወሃብ እዩ። እዚ ኸኣ ብዝኖም ኣብቀላሉ ብፀሓይ ኣብሲሉ ካብ በረድ ካብ ኣንበጣ ከልኪሉ ንዝሃበ እግዚኣብሔር ኢልካ እትህቦ ፍሉይ ውህብቶ እዩ። ነዚ ዜትርፍ ዕዳ(በደል) ከምዘለዎ ይፍለጥ።

“ህቡ ዐሥራተ እምኩሉ እክላቲክሙ ወኣዝርእቲክሙ ወእምኩሉ ዘታፈሪ ምድርክሙ ለለዓመት፡ ምድርኹም በበዓመቱ ካብ ተፍርዮ ኩሉ ኣእካልን ኣዝርእትን ዕሽር ሃቡ” ይብል። ዘዳግ ፲፩፡፳፫። ከምኡውን “ናይ እግዚኣብሔር ንእግዚኣብሔር፡ ናይ ንጉሥ ኸኣ

ንንጉሥ ሃቡ” እዩ ዚብል፡ “ሀቡ ዘቄሃር ለቄሃር፡ ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብሔር” ማቴ ፳፪፡፳፩፤ ፲፯፡፳፯ ሮሜ ፲፫፡፯። እለ ታበውኡ ዐሥራተ እዴሁ ለአሃብ ወለሲላን ወለከሙን ወጎደግሙ ዘየዓቢ ትእዛዛ፡ ማቴ ፳፫፡፳፫ ሉቃ ፲፩፡፵፪። ነቲ ዘይረብሃን ዘይጠቅምን አውዲእካ ነቲ ደጋን ዝኾነ እንተ ኃዲግካ እግዚአብሔር ዝፈትዎ ነገር አይኮነን፡ ተጠንቂቕካ ምውፃእ እዩ ዚግባእ። ዓሥራት በኸራት ዘይክፈሎ ገንዘብ ፈጸሙ ዚረብሕ ዚጠቅም አይኮነን። ከብቲ ብሕማም ይመውት፡ ነቲ እኽለውን አንበጣ(ባልዕ) ይበልዖ፡ በረድ ይወቅዖ፡ እንተ አተወውን ንነቐዝ እዩ ዚኸውን በረኽትውን የብሉን፡ ካብዚ ንላዕሊ ከአ አብ ልዕሊ ሰብነቱ ሥቓይ መከራ የምጽአሉ፡ በነፍሱውን ንገሃንም እዩ ዘውርዶ፡ ከመይ ገንዘብ እግዚአብሔር ስለ ዘትረፈ።

ምዕራፍ ፳፱ - በእንተ ምዕዳን ዘክርስቲያን

ክርስቲያን ዝኾነ ኩሉ ካብ ኩሉ አቐዲሙ ናይ ሥላሴ ሓድነት፡ ሠለስተነት፡ ምልአት፡ ሰፍሓት፡ ርቀት ብዚግባእ ፈሊጡ ካብ ፎተ አካላት ወልድ ብዝተፈልየ አካሉ ካብ ሰማየ ሰማያት ወሪዱን ካብ ቅድስት ድንግል ማርያም ተወሊዱን ሰብ ከምዝኾነን ፈሊጡ፤ ብ፱ላ ዓ መቲውን ምእንታና አብ ባሕሪ ዮርዳኖስ ከምዝተጠምቀ ተጠሚቑ ኸአ ምእንታና ፵ዓ መዓልትን ፵ዓ ለይትን ከም

ዝጸመ፡ ምእንታና ፎተ ዓመትን ፎተ ወርሃን ምድረ እስራኤል ዘይሩ ወንጌል ከም ዘስተምሃረ፡ ብድኅሪዚውን ምሽት ኃመብ ነቲ ኅብስትን ነቲ ወይንን አኽቢሩን ለዊጡን “እዚ ሥጋይ እዩ፡ እዚውን ደመይ እዩ” ኢሉ ንሓዋርያት ከምዝሃበም፤ ብድኅሪዚ ከአ ዓርቢ ምእንቲ ደቂ ሰብ ኢሉ ካብ አይሁድ ዝተቐበሎ መከራን ግርፋትን ምግፋፍ ከዳኑን ብመሥማር ምሽንካሩን አብ ልዕሊ መስቀል ምስቃሉን መማቲን ፈሊጡ ብሞቲ ኸአ ፎተ ኸሕን ፎተ ሚእቲ ዘመን ብኢድ ዲያብሎስ ተታሒዞም ዝነበሩ ነፍሳት ንሱ ከም ዘድጋኖምን፤ ብድኅሪዚውን ፎተ መዓልቲ ፎተ ለይቲ አብ ከርሠ መቃብር ኃዲሩ ሰንበት ፍርቂ ለይቲ መቓብር ክፈቱለይ፡ እምኒ ፈንቅለለይ፡ መማኸዝ ፍትሖለይ፡ ከይበለ ባዕሉ ብገዛእ ሥልጣኑ ምትንሥኡን፡ ፵ዓ መዓልቲ መጽሐፈ ኪዳን ከም ዘስተምሃረ ፈሊጡ ብ፵ዓ መዓልቲ ኸአ ብቐዳሴ መላእኽትን ብውዳሴ ሊቃነ መላእኽትን ንሰማይ ከምዝዓረገ፡ ካብቲ ዝዓረገ መዓልቲ ኸአ ብዓሥራይ መዓልቲ ንሓዋርያት መንፈስ ቅዱስ ከም ዝሰደደሎም እዩ ምፍላጥን ምግንዛብን የድሊ።

ብድኅሪዚ ኸአ ነዚ ዓለም ንምኅላፍ ከም ዝመጽእ አሚኑ ተጠሚቑ፡ ብሕማን ሥነ ሥርዓትን ፀኒዑ ነዚ ነገርዚ ኩሉ ፈልዩ ዘይፈልጥን ሥጋኡን ደሙን ዘይቐበል ሰብ ኩሉ ክርስቲያን እዩ ክጸድቕውን እዩ ክብል

✠ ✠

አይግብአንድ። እዚ ኸአ ናይ ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ትእዛዝ እዩ እምበር፡ ንሕና ካብ ልብና አንቂዕና ዘምጸእናዮ አይኮነን። ጐይታና እንታይ ኢሉ ነይሩ እንተ ተባህለ፡ “አማን አማን እብለክሙ እመ ኢባላዕክሙ ሥጋሁ ለወልደ እጓለ እመሕያው፡ ወኢሰተይክሙ ደሞ አልብክሙ ሕይወት ዘለዓለም ላዕሌክሙ፡ ብሓቂ ብሓቂ እብለኩም አለ-ኹ ሥጋ ወልደ እጓለ እመሕያው ክርስቶስ እንተዘይበላዕኩም ደሙውን እንተዘይሰጁኹም ንዘለዓለም ሕይወት የብልኩምን። ሥጋይ ዝበልዕ ደመይውን ዝሰተየ ናይ ዘለዓለም ሕይወት አለዎ፡ አብቲ ዳሕራይ መዓ ልቲውን ከተንሥኦ እዩ።” ዮሐ. ፮፡፶፫-፶፮።

ጐይታናን መድኃኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ ከምዚ ኢሉ ንዝገለጸ ቃሉ አፍሪሱ፡ ብንጽሕና ሥጋኡን ደሙን አይቕበልን እዩ፡ ኢሉ ገሃነመ እሳት ምውራድ አዝዩ ዘኅዝንን ዘጉህን እዩ። ብመጀመርታውን ጐይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ሰብ ዝኾነ ዝተሰቐለ ሥጋኡን ቈሪሱ ደሙ አፍሲሱ ምሃቡ ንክንቅበሎ እምበር ንከንቲ ከም ዘይኮነ ምፍላጥ ይግባእ። ክርስቲያን ዝብል ሰም ዝረኽብናዮስ ብማየ ገቦ ተጠሚቕና፡ ሥጋኡ በሊዕና ደሙ ሰቲና፡ አይኮነንዶ! ከምኡውን ብሕፃንነትና ክንጥመቕ ከሎና ዝተቐበልናዮ የአኽለና ዝብል ሰብ እንተ ደኣ አልዩ ጐይታ፡ “ሲሳዩን ዘለለ ዕለትን ሀበን ዮም” በሉ እዩ

✠ ✠

ዝበለና። ማቴ ፮፡፲፩። ንዝክላሎ ኩልሳዕ ሥጋኡን ደሙን ምቕባል ግቡእ እዩ።

ንሰብ ብግብሩ ፪ተ ባህርይ እዩ ዘለዎ እዚ ኸአ መልካዊ ባህርይን፡ እንሰላዊ ባህርይን ማለት እዩ። እንሰላዊ ባህርይ መብልዕ መስተ ክሰእን ከሎ ይመውት፡ መልካዊ ባህርይ ከኣ ቃለ እግዚአብሔርን ሥጋኡን ደሙን ክሰእን ከሎ ሞተ ነፍሰ ይመውት። ምክንያቱ ሥጋኡን ደሙን ምግቢ ነፍሰ ስለ ዝኾነ። ካልኣይ ሥጋኡን ደሙን ናይ ዘለዓለም መግቢ ምዃኑ ኪገልጽ፡ “ተገብሩ አንከሰ አኮ ለመብልዕ ኃላፊ፡ አላ ለመብልዕ ዘይነብር ለሕይወት ዘለዓለም ዘይሁበክሙ ወልደ እጓለ እመሕያው፡ እስመ ለዝሰ እግዚአብሔር አብ ኀተሞ፡ ንዘለዓለም ሕይወት ዝኾውን እምበር ንኃላፊ መብልዕ አይትገዝኡ እዚ ኸአ ወልደ እጓለ እመ ሕያው ክርስቶስ ዝህበኩም እዩ ነዝሰ እግዚአብሔር አብ ፈጺምዎ ኢዩ” ዮሐ. ፮፡፳፯። ናይ ዘለዓለም ምግቢ ካብ ዚኾውን ካብ ሥጋኡን ደሙን እንተ ደኣ ተፈሊኹም ኢጋንንቲ አብ ልዕሌኹም ክሥልጥኑ ሕማም ክብርትዓኩም ብነፍሳኹም ድማ ገሃነመ እሳት ክትወርዱ ኢኹም ። ነዚ ግና ብነፍሰ ይኹን ብሥጋ መድኃኒቲ ቅዱስ ሥጋኡን ክቡር ደሙን እዩ።

በድኅርዚ ንጉይታ ዓለም ክርስቶስ ዚግባእ ሥርዓት
ኩሉ ፍቕርን ትሕትናን ምግባር ይግባእ፤ ፍቕሪ እንተ
 ደኣ ዘየልዩ ክንጸድቕ ኢና መንግሥተ ሰማያት ክንኣቲ
 ኢና ማለት ፈጸሙ ኣይከኣልንዮ። “ቋንቋ ሰብን ቋንቋ
 መላእኽትን እንተ ፈለጥኩ ካብዚ ኃሊፉውን ናይ ሙሉእ
 ዓለም ቋንቋ እንተ ዝፈልጥ ፍቕሪ ግና እንተዘይብለይ
 ከም ዘድሂ ወይ ጭልጭል ከምዝብል ኣሰራዚ ምኽንኩ
 ወይ ከኣ ከምዚ ከበሮ ዝውቃዕ እሞ ፍሪ ዘይብሉ ደሃዩ
 ጥራይ ዝሰማዕ ምኽንኩ፡ “ወእመኒ ኣእመርኩ ነገር ኩሉ
 ሰብእ ወነገር ኩሉ መላእክት ወተፋቕሮ ኣልብዩ ከንቶ
 ኮንኩ ከመ ድምፀ ብርት ዘይነቁ ወእመ ኣኮ ከመ ከበሮ
 ዘይዘበጥ”፡ “ትንቢት እንተ ተነቢኩን ዝተሠወረ ነገር ኩሉ
 እንተ ፈለጥኩን ፍልጠት ኩሉ እንተ ዝህልወኒ ኣኽራናት
 ዘፋልሰ ወይ ዘግዓዕዝ ፅኑዕ ሃይማኖት እንተ ዝህልወኒ
 ፍቕሪ ግና ካብ ዘይብለይ ከንቲ እየ፡ ወእመኒ ተነቢይኩ
 ወኣእመርኩ ኩሉ ዘገብእ ወኩሉ ጥበበ ወእመኒ ብዩ
 ኩሉ ሃይማኖት እስከ ኣፈልሰ ኣድባሪ ወተፋቕሮ ኣልብዩ
 ከንቶ ኮንኩ”፡ “ዘሎኒ ንብረት ኩሉ ንድኻታት እንተ
 ዝህብ ካብዚ ንላዕሊውን ሥጋይውን ምእንቲ ሃይማኖተይ
 ኢላ ኣገሊፈ ሓዊ እንተዘይንድድ፡ ፍቕሪ ግና ዘይብለይ
 እንተ ኮይነ ዝረኽቦ ጥቕሚ የብለይን። ፍቕሪ ትዕግሥቲ
 የጎድር፡ ፍቕሪ የተኃዛዝን የራኅርኅ ፍቕሪ ንመንፈሳዊ
 ነገር የቃንእ፡ ኣየሕፍርንውን፡ ልቢውን ኣይኸርዕን፡
 ንበይኑ ኸኣ ተድላ ደስታ ኣይገብርን፡ ኣየበላጩን፡ ክፋእ

ኣየተሓሳስብን፡ ብግፍዒውን ደስ ኣየብልን፡ ብሓቕነት ግና
 የሕጉስ ይብል፤ ወእመኒ ወሀብኩ ለምጽዋት ኩሉ
 ንዋይየ፡ ወዓዲ ሥጋየኒ ለውዕየተ እሳት፡ ወተፋቕሮ
 ኣልብዩ ኣልቦ ዘረባኅኩ፡ ተፋቕሮ ኢያስተቃንእ፡
 ወኢያስተጎፍር፡ ወኢያስተዓቢ ልብ፡ ወኢያጎሥሥ ተድላ
 ለባሕቲቲ፡ ወኢያስተማዕዕ፡ ወኢያሔሊ እኩየ፡
 ወኢያስተፌሥሕ በግፍዕ፡ ወያስተፌሥሕ በጽድቕ **፩ይ**
ቆሮ ፲፫፡፩-፯። “ዴግንዋ ለተፋቕሮ፡ **ንፍቕሪ ሰዓብዋ** **፩ይ**
ቆሮ ፲፬፡፩።

ቀጸለውን “ኣብዚ ዓለም ዝነብሩ እዚኣቶም ፫ተ
 እዮም፡ እዚኣቶም ከኣ **ሃይማኖት፡ ተስፋ፡ ፍቕሪ**
 ካብዚኣቶም ግና ፍቕሪ ይበልጽ፡ እሉ ሠለስቲ ዘይነብሩ
 እሙንቲ ሃይማኖት፡ ወትውክልት፡ ወተፋቕሮ ወእምኩሉ
 የዓቢ ተፋቕሮ፤ **፩ይ ቆሮ ፲፫፡፲፫።** “ወእምኩሉሰ
 ዘይቀድም ተፋቕሩ በበይናቲከሙ ብምልኣ ልብከሙ፡
 እሰመ ተፋቕሮ ይደፍኖን ወይደመሰሶን ለኩሉን ኃጣውእ፡
 እምበኣር ካብ ኩሉ ዝቕድም ነሓድሕድኩም ብሙሉእ
 ልብኩም ምፍቓር ከምዘሉኩም እየ፡ ከመይ ንኃጢአት
 ኩሉ ዝድምሰሶን ዘጥፍኡን ፍቕሪ እዩ። **፩ይ ጴጥ ፬፡፳።**
 ብጻዩ ዘየፍቕር ኣብ ጸልማት እዩ ዚነብር፡ ብጻዩ ዚጸልእ
 ኩሉ ቀታል ነፍሲ እዩ፡ ቀታል ነፍሲ ከኣ ሕይወት
 ከምዘይብሉ ትፈልጡ ኢኹም፡ ወዘሰ ኢያፈቕር ቢጻ
 ውስተ ጽልመት ይነብር፡ ኩሉ ዘይጸልእ ቢጻ ቀታሌ ነፍሰ

ውእቱ ወተአምሩ ከመ ለቃተሌ ነፍሰ አልቦቱ ሕይወት ዘለዓለም እንተ ትሄሉ ላዕሌሁ፤ ፩ይ ዮሐ ፫፡፲፭።

እምበኣር ቀታል ነፍሲ ዘለዓለማዊ ሕይወት ከምዘይረክብ፤ ፍቕሪ ዘይበሉ ሰብውን ብምድራዊ ዓለም ኮነ ብሰማያዊ ዓለም ሕይወት የበሉን። **ደቀዮ ብቻልን ብልሳንን ዘይኮነሰ ብሓቕን ብተግባርን ፍቕሪ ንኃዝ፡ ቀ. ፲፰።** ፍቕሪ ከበሃል ከሎ ከኣ ኃወይ ኃወይ ምባል ጥራይ ብቐዕ አይኮነን። እንታይ ደኣ ከም ዝጠምየኒ ኃወይውን ይጠሚ፤ ከም ዝጸምኣኒ ኃወይውን ይጸምእ፤ ከም ዝቈረኒ ኃወይውን ይቈርር እዩ፤ እናበልካ ንብጻይካ ምኅዛን ምርዳእ እዩ ዜድሊ።

አንዋትና ነሓድሕድና ፍቕሪ ንኃዝ፡ ከመይሲ ፍቕሪ ናይ እግዚአብሔር እያ። ንፍቕሪ ዘይፈልግ ንእግዚአብሔርውን አይፈልጦን እዩ ዚብል፡ “አኃዊን ለንትፋቀር በበይናቲን እሰመ ተፋቕሮ እምነ እግዚአብሔር ውእቱ፤ ወዘሰ ኢያፈቕር ቢጸ ኢያአምሮ ለእግዚአብሔር እሰመ እግዚአብሔር ፍቕር ውእቱ” ቀ. ፬፡፯። **ንእግዚአብሔር እፈትዎ እዩ እናበለ ንብጻዩ ዘይፈቱ ሰብ ሓሳዊ እዩ፤ ወእመሰብ ዘይበል አፈቕሮ ለእግዚአብሔር ወይጸልእ ቢጸ ሓሳዊ ውእቱ፤ ቀ. ፰ እንሆ ሓድሽ ትእዛዝ እህበኩም አለኹኹ እዚ ከኣ ነሓድሕድኩም ምእንቲ ከትፋቕሩ እዩ።** ከምዚ ኣነ ዝፈትወኩም ዘለኹኹ

ንሸኻትኩም ድማ ፍቕሪ ኃዘ፡ “ወእሁበክሙ ሓዲሰ ትእዛዝ ከመ ትትፋቀሩ በበይናቲክሙ በከመ ኣነ አፍቀርኩክሙ ከማሁ አንትሙኒ ተፋቀሩ በበይናቲክሙ ወበዝንቱ የአምረክሙ ኩሉ ከመ አርዳእዮ አንትሙ፤ እምከመ ተፋቀርክሙ በበይናቲክሙ” ዮሐ ፲፫፡፴፬። **ፍቕሪ ናይ ኩሉ መእሠሪ እዩ። ፍቕሪ ከይኃዝካ እንተ ጸምካ እንተ ጸልኻ እንተመጽወትካ እንተሰገድካ ከንቱ እዩ ፈጸሙ ዝረብሃን ዝጠቕምን አይኮነን፤ ስለዚ ምስ ዓቢይ ምስ ንእሽቶ ምስ ሰብኣይ ምስ ሰበይቲ ምስ ኩሉ መንፈሳዊ ፍቕሪ ምኃዝ ግቡእ እዩ።**

ቀዳማይ ክፍሊ፡ አቦታት አዴታት ንደቅኹም እናመኸርኩምን እናመሃርኩምን እናቐጸዕኩምን ብሕግን ሥነ ሥርዓትን አዕብይዎም። እንተ ዘይተማሂርዎምን እንተ ዘይተቐጸረዎምን ግና ፈሪሓ እግዚአብሔር ዘይበሉም አቡኦምን አዲኦምን ካብ ምውራድ ድጎር ከምዘይበሉ ምፍላጥ ይግባእ፤ **ወለዲ ንደቆም ብሕግን ሥነ ሥርዓትን እናቐጽዑ** እንተ ደኣ ዘየዕብዮምዎም ብዘይምቕፅዮምን ብዘይምምሃርዎምን ዕዳ አለዎም። **ንሕፃን ናይ መጀመርያ መማህራን ወለዲ ስለ ዝኸንኩም ከትምህርዎምን ከትቀጽዕ ዎምን ከለኹኹም ብጥበብን ልሰልሰ ብዝበለ መገዲ ምኃን አለዎ።** “አበውኒ ኢታሰተቀጥጥዑ ውሉደክሙ አላ ሕፅኑ ወገሥፀ **ብትምህርተ እግዚአብሔር፤ አቦታትውን ንደቅኹም አይተባሳጭውዎም እንታይ ደኣሲ ብትምህርቲ**

እግዚአብሔር ብለዘብታ ግንሕዎም፡ ኤፌ. ፮፡፬። እዚውን ናትና ትእዛዝ ዘይኮነሰ ናይ ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ትእዛዝ እዩ።

ካልኣይ ክፍሊ፡ ውሉድውን ነሹምን ነዴኹምን ኣኸቢርኩም ምርዳእ ምእዛዝ ፈቓዶም ምፍጻም ግብእኩም እዩ። “ኣክብር ኣባከ ወእመከ ከመ ሠናዩ ይኩንከ ወይኑን መዋዕሊከ ቦዲቦ ምድር” ዘፀአ ፳፡፲፩። ዕድሜኹም ይነውኅ ሃብትኩም ይበዝኅ ማለት እዩ። ካብተን ፲ቱ ቃላተ ኦሪትውን ፩ደ ኣሸካን ኣዴኻን ኣኸብር እዩ ዚብል፡ ዘፀአ ፳፡፲፪ ዘሌዋ ፱፡፫ ዘዳግ ፭፡፮። ነቡኩምን ነዴኩምን እንተዘይረዲእኩምን እንተዘየኸቢርኩምን ክፍረደኩም እዩ። “ማቴዎስ ነቡኡን ነዲኡን ዘይእዘዝ ሞት ይመት ኢሉ ፈሪድዎ ኣሎ፡ ወዘሰ ኣገሠመ ቃለ ሳባ ኣቡሁ ወእመ ሞተ ለይመት” ማቴ ፲፭፡፬። ውሉድውን ንቤተ ሰብኩም ምእንቲ ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ኢልኩም ተኣዘዝዎም። እዚ ኣብቲ ቀዳማይ ትእዛዝ ዘሎ እዩ፡ ውሉድኒ ተኣዘዙ ለኣዝማዲክመ በእግዚእኒ እሰመ ጽድቅ ውእቲ ዝንቲ ወቀዳሚ ትእዛዝ፡ ኤፌ. ፮፡፮። ብሕግን ሥነ ሥርዓትን ዘይዓበዩ ቆልዓ ርእሱ ተጸሪፉ ንእግዚአብሔር ክሳብ ምጽራፍ እዩ ዚበጽሕ ወለዱውን የጽርፍ፡ ንወዱ ዘይቀጽዕ ወላዲ መን እዩ፡ እንተ ደኣ ዘይገሠፀኹምን ዘይቀፃዕ ኹምን ግና ደቓሉ ማለት ኢኹም ውሉድ ከትበሃለውን ኣይትኸእሉን ኢኹም፡ “መኑ ውሉድ ዘኢይጌሥዎ ኣቡሁ

ወእመሰ ኢገሠፀኩም እንደበራ ኣንትሙ ወኢኮንክሙ ውሉድ ወዓረይክሙ ከፍልክሙ” ዕብ. ፲፪፡፯። ምኽባር ኬበሃል ከሎ ከኣ ነቲ ዝወለደካ ኣሸካን ነታ ዝወለደትካ ኣዴኻን ጥራይ ኣይኮነን፡ ብዝበለጸ ንምግላጽ ኢዩ ኣሸካን ኣዴኻን ዝተባህለ እምበር ንኹሉ እዩ ምኽባር ዝግባእ ምኽንያቱ ድማ ምእንቲ ክብሪ እግዚአብሔር ንኹሉ ፍጥረት ዕጓለ እመሕያው ኣኸብሩ ማለት እዩ፡ “ኣትሕቲ ርእሰክሙ ለኩሉ ፍጥረተ ዕጓለ እመሕያው በእንተ እግዚአብሔር” ፩ይ ጴጥ ፪፡፲፫።

ካልኣይ ክፍሊ፡ ግዙኣትውን ነቶም ዝገዝኡኹም ብዝግባእ ተገዝእዎም፡ ብዝግባእውን ኣኸብርዎም፡ ንዓታቶም ተጊህኩምን ነቂሕኩምን ምግዛእ ንእግዚአብሔር ከምዝተገዛእኩም እዩ ዚሕሰብ። እዚ ድማ፡ ነባሪኒ ተኣዘዙ ለኣጋእዝቲክመ በሰፉኡ ልብ፡ ወእኮ በኣድልዎ ለገጸ ሰብእ፡ ኣላ በፍርሃተ እግዚአብሔር ይብል። ኣንቲም ግዙኣት ብመሉእ ልብኹም ነቶም ገዛእትኹም ተኣዘዙ ተገዝኡ እዚ ኸኣ ንሰብ ይምሰል ብዝብል ሓሳብ ዘይኮነሰ ንእግዚአብሔር ብምፍራሕ ይኹን፡ ቁላ ፫፡፳፪ ኤፌ. ፮፡፭ ፩ይ ጢጥ ፮፡፪ ፩ይ ጴጥ ፪፡፲፭።

ራብዓይ ክፍሊ፡ ኣንቲም ገዛእቲ ነቶም ግዙኣትኩም ኣይትበድልዎም ኣይተሕዝንዎም፡ እንተሕዝንኩምዎም እግዚአብሔር ክፈርደኩም እዩ፡ ጉይቶትውን ነቶም

ትገዝእዎም አገልገልቲ ብትኸክል ግዝእዎም፤ እንተ በደሉኹም ይቕሬታ ግበሩሎም፤ ከመይ ንባኻትኩምውን ኣብ ሰማይ ጐይታ ዝፈርድ ኣሎኩም። ገጽ ርእዩ ዘየዳሉ እግዚአብሔር ምንባሩ ፍለጡ፡ “ኣጋእዝትኒ ዕሩዮ ግበሩ ሎሙ እንዘ ታቁርሩ መዓተክሙ ወተኃድጉ ሎሙ ኣበላሆሙ፤ እስመ ተአምሩ ከመ ብክሙ እግዚእ በሰማይት ዘኢያደሉ ለገጽ” ኤፌ ፮፡፱። ምሳካትኩም ኣተኸክልዎም ማለት ኣብ መንበርኩም ኣቐምጥዎም፤ ኣብ ዓራትኩም ኣደቅስዎም ማለት ኣይኮነን፤ እንታይ ደኣ ከም ንጠሚ ይጠምዩ፤ ከም ንጸምእ ይጸምኡ፤ ከም ንቈርር ይቈርሩ እዮም ከምኡውን ከም ንደክም ይደኽሙ፤ እዮም ኢልኩም ንኸትሓስቡሎም እዩ። “ኣጋእዝትኒ ዕሩዮ ግበሩ ለነባሪክሙ ወፍትሑ ጽድቀ ተአምሩ ከመ ብክሙ እግዚእ በሰማይት ቁላ ፬፡፩ ዘለዎ ፲፱፡፲፫ ሚል ፫፡፭ ነዚ ነገርዚ እንተ ዘይገርኩሞን እንተ ዘይፈጸምኩሞን ግና ትእዛዝ እግዚአብሔር ምፍራስኩም ሰለዝኸነ ክፍረደኩም እዩ።

ሓሙሻይ ክፍሊ፡ ካብ ፩ ክፍሊ ክሳብ ፬ ክፍሊ ወለድን ውሉድን ገዛእትን ተገዛእትን እንታይ ምግባር ከም ዝግብኦም ሓደ ብሓደ ተዘርዚሩ ተነጊሩ ኣሎ፡ “ሕጂ ከኣ ኣብዚ ኃሙሻይ ክፍሊ ንምሉእ ሕዝበ ክርስቲያን ነመኃላልፎ ቃለ ምዕዳን ከምዚ ዚሰዕብ ይኸውን። ክርስቲያን እትበሃሉ ኩለኹም፡ ክርስቲያናዊ ሥራሕ ሠራሕኩም፡ ፍቕሪ ትሕትና ጊዝኩም፡ ዝተጸልኡ ኣተዓ

ሪቕኩም፡ ንዝጠመዩን ንዝጸምኡን ብዝከኣለኩም መጠን እናረዳኣኩም፡ ንዝዓረቁ እናኸደንኩም፡ ንዝመጸኩም ጋሻ ገጽኩም ኣብሪህኩም ኢድኩም ዘርጊሕኩም እናተቐበልኩም፡ በዓላት እናኸበርኩም፡ ኣጽዋማት እናጸምኩም፡ ብሕጊ ፀኒዕ ኩም እንተ ደኣ ኔርኩም ደቂ እግዚአብሔር ክትበሃሉ ኢኹም። እዚ ብወንጌል “ጠምዩ ዘብላዕኩሙኒ፡ ጸሚኡ ዘስቲኹሙኒ፡ ጋሻ ኮይነ ዝተቐበልኩሙኒ፡ ዓሪቐ ዝኸደንኩሙኒ፡ ሓሚመ ዝጠየቐኩሙኒ ተኣሢረ እግዚአብሔር ይፍታሕካ ዝበልኩሙኒ፡ ዝበሎ ቃል ፈጸምኩም ማለት እዩ። “እስመ ርኅብኩ ወኣብላዕክሙኒ፡ ጸማእኩ ወኣስተይክሙኒ፡ ነግደ ኮንኩ ወተወከፍክሙኒ፡ ዓረቁ ወኣልበሰክሙኒ፡ ደወይኩ ወሐወጽክሙኒ፡ ተሞቃሕኩ ወነበብክሙኒ” ማቴ ፳፭፡፴፭።

ብኻልኣይ ደረጃ እዚ ዓለምዚ ኃላፊ ምዃኑ እናሓሰብኩም ንበሩ፡ “ዓለሙኒ የጎልፍ ወፍትወቱኒ የጎልፍ ወዘሰ ይገብር ፈቃዶ ለእግዚአብሔር ይነብር ለዓለም” ዮሐ ፪፡፲፯ ምላ ፲፡፳፭። ዝገዝኡ ዝነበሩ ከምዘይገዝኡ ዝበልዑ ዝነበሩ ከምዘይበልዑ ይሰትዩ ዝነበሩ ከምዘይሰትዩ ብሓገብኩ ዝነበሩ ከምዘይተሓገቡ ኪኾኑ እዮም። ከመይሲ ናይዚ ዓለምዚ ተድላ ደስታ ኪኃልፍ እዩ፡ “እለኒ ይመልኩ ከመ ዘኢመለኩ፡ ወእለኒ ይበልዑ ከመ ዘኢበልዑ፡ ወእለኒ ይሰትዩ ከመ ዘኢሰትዩ ፩ይ ቆሮ ፯፡፱-፴፩ መዝ ፴፰፡፯። በዚ ዓለምዚ ንብላዕ ንሰተ ጽባሕ ክንመውት ኢና ዝበሉ

ከይስሐትኹም ተጠንቀቁ። አብዚ ዓለም እንተ በልዑ እንተ ሰተየ ብነፍሱ ግና እንተ ተገብድኦ እንታይ ይጠቅም፤ ከንዲ ነፍሱስ እንታይ ምሃብ! “ምንተ ይበቀሃሉ ለሰብእ ለእመ ኩሎ ዓለመ ረብኅ ወነፍሱ ገጉላ ወምንተ እምወሀበ ሰብእ ቤሃሃ ለነፍሱ” ማቴ ፲፮፡፳፮። ሰብ ደኃር ዝረኽቦ መከራ ዝፈልጦ እንተ ዝኸውን ኩሉ ገንዘቡ ኃዲጉ ብፍቓድ እግዚአብሔር ፀኒዑ ምነበረ ነይሩ። ዕድመ ሰብውን ከም ጽላሎት ተራእዩ ዝጠፍእ እዩ። ዳዊትውን “ሰብሲ ከንቱ እዩ ዚመስል፤ ዕድሚኡውን ከም ጽላሎት እዩ ዚኃልፍ” ይብል፤ ሰብእስ ከንቶ ይመስል ወመዋዕ ሊሁኒ ከመ ጽላሎት ይኃልፍ። መዝ ፲፱፡፱። ሕይወትኩም እንታይ እዩ ከም ትኪዶ አይኮንኩምን ኢኹም! ንቑሩብ ጊዜ ጸኒሕኩም ዝበንን ትኪ እንዲኹም! “ምንትኡመ ሕይወትኩም አኮኑ ከመ ጢሰ አንትመ ዘለምዕር ያስተርኢ ወእምድገሬሁ ይማለን” ያዕ ፬፡፲፬። እዚ ኹሉ ጌርኩም ብፍቓድ ካህን ብምኽሪ ካህን ፀኒዕኩምን እንተ ደኣ ተረኺብኩም፤ ጐይታውን ሽዑ ነቶም ብየማኑ ዝነብሩ አቱም ናይ አቦይ ቡሩኻት ቅድመ ዓለም መንግሥተ ሰማያት ዘዳለወልኩም አለው ሃኸትወርሱ ንዑ ክብሉም እዩ፤ “አሜሃ ይብሉሙ ንጉሥ ለእለ በየማኑ ንዑ ገቤዖ ቡሩካኑ ለአቡዮ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘአስተዳለወ ለክመ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም” ማቴ ፳፭፡፴፬ ሉቃ ፲፪፡፴፪ ሮሜ ፰፡፲፯ ፩ይ ጴጥ ፩፡፩-፱ ራእ ዮሐ ፳፩፡፯።

ምስ አተዉ ዘይወፀላ፤ ምስ ረኽብዎ ዘይለእንዎ፤ ተድላን ሓገብን እዚ እዩ ተባሂሉ ዘይንገር ናብ ዘለዓ ለማዊት መንግሥተ ሰማያት የእትዎም። ነዚ ኩሉ ዘይገብሩ ብሕገ እግዚአብሔር ዘይፀንዑ በፈቓድ ካህንን ብምኽሪ ካህንን ንዘይነበሩ ሰባት ግና፤ “ወእምዝ ይብሉሙ ለእለ በጸጋመ ሓሩ እምኔዮ ርጉማን ውስተ እሳት ዘለዓ ለም፤ ዘድልወ ለሰይጣን ወለመላእክቲሁ” ኢሉ በዚ ጊዜ ይኃልፍ በዚ ጊዜ ይጠፍእ አብ ዘይበሃለሉ ዘለዓለማዊ መከራን ኃዘንን ናብ ዘለዎ ገሃነመ እሳት የእትዎም። ቊ፩። በቲ ጊዜ እቲ እንተኃዘኑ እንተበኸዩ እንተተጠዓሱ አይጠቅሞምን። ኃዘንን ብኸያትን ጣዕላን ንሱሓን አብዚ ዓለም እዩ ዚግባእ።

ሕጂውን ካብዚ ኩሉ መከራ ይሠውርኩም፤ ሕጉን ትእዛዙን ንምፍጻም የብቅዕኩም፤ ንሱሓ አቲኹም ሥጋኡን ደሙን ንምቕባል የብቅዕኩም፤ አሜን ወአሜን።

ምዕራፍ ፱ - በእንተ ጸሎት ዘገብረት፤

ጸሎት ካብ መንፈሳውያን ተግባራት ቀዳማይ ደረጃ ጊዜ ከምዘለቡ ቤተ ክርስቲያን ተአምነሉን ትሠርሓሉን ዘላ እያ። እዚ ድማ ባዕሉ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ፤ “ጸልዩ እንከ ከመ ኢትባኡ ውስተ መንሱት፤ ናብ ፈተና ከይትአትዉስ ጸልዩ” ኢሉ ብአምላካዊ ቃሉ ብዝአዘዞ

✧ ✧

መሠረት እዩ፡ ማቴ ፳፮፡፵፩። ብሓንሳእ ኮይንካ ኃቢርካ ምጽላይ ግቡእን ጽቡቕን እዩ ግና ብሃይማኖት ምስ ዝመስለካ እምበር ብሃይማኖት ምስ ዘይመስለካ ኣይኮነን።

ሰባት በብሃይማኖቶም ኣብቲ ነናይ ብሕቶም ቤተ ጸሎት ክጽልዩን ኣምልኮቶም ክፍጽሙን ደኣ እዩ ዝግብኦም እምበር፡ እቲ ሓደ ምስቲ ብሃይማኖት ዘይመስሉን ምስቲ ብሃይማኖት ዘይተኃባበሮን ብኃባር ጸሎት ምጽላይ ግቡእ ኣይኮነን። ብሕጊ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያንውን ክልኩል እዩ። ኣማኒ ምስ ተጠራጣሪይ ሓቢሩ ጸሎት ክገብር ከምዘይግባእ ኪገልጽ ከሎ ከምዚ ይብል፡ “ወኢትጸሊ ምስላ ኦርሲሳን፡ ምስ ተጠራጠሪይ ሓቢርካ ኣይትጸሊ” ሃይ. ኣበ ምጽ፡፲፮።

ዳዊትውን ብረሲዕነት ባህ እትብል ኣምላሽ ኣይኮነንካን እሞ እኩይ ምላሽ ኣይኃድርንዩ፡ መዝ ፬፡፬። ጸውሎሰውን ምስ እቶም ዘይኣምኑ ኣብ ሓደ ኦርዑት ኣይትጸመዱ(ኣይትጸልዩ) ፪ይ ቆሮ ፮፡፲፬። ምስ ኣሕዛብውን ኣብቲ በዓሎም ኣይትጸምበሩ፡ ሃይ. ኣበ. ፳፡፲፫። ወተዓ ቀብ ከመ ኢትጸሊ ወተዓቀብ እምዝንቲ። ምስ ተጠራጣሪይ ከይትጸሊ ተጠንቀቕ፡ ሃይ. ኣበ. ፳፩፡፵፫። ብማለት ኣትሪሩ ሰለ ዝኹንን ካብዚ ከምዚ ዝበለውን ምዕ ቃብ እዩ ዘድሊ። ይኹን ደኣ እምበር ምስ ኩሉ

✧ ✧

ብፍቕርን ሰኒትን ምንባር ግቡእ ከምዝኾነ መሠረታውን ኣገዳሰን ትምህርቲ ክርስትና እዩ።

ምዕራፍ ፴፩ - በእንተ ሞወፊዱ ቅዱሳት መጻሕፍት፤

ናይ ኦርትዶ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያን ብቀናና ዝተቐበለቶም ፴፩ መጻሕፍቲ እዞም ዝሰዕቡ እዮም።

ሀ. ናይ ብሉይ ኪዳን መጻሕፍቲ

- ፩. መጽሐፈ ኦሪት ዘፍጥረት
- ፪. መጽሐፈ ኦሪት ዘፀአት
- ፫. መጽሐፈ ኦሪት ዘሌዋውያን
- ፬. መጽሐፈ ኦሪት ዘኅልቀ
- ፭. መጽሐፈ ኦሪት ዘዳግም
- ፮. መጽሐፈ ኢያሱ
- ፯. መጽሐፈ መሳፍንት
- ፰. መጽሐፈ ሩት
- ፱. ፩ይን ፪ይን መጽሐፈ ሳሙኤል
- ፲. ፩ይን ፪ይን መጽሐፈ ነገሥት
- ፲፩. ፩ይ መጽሐፈ ዜና መዋዕል
- ፲፪. ፪ይ መጽሐፈ ዜና መዋዕል
- ፲፫. መጽሐፈ ኩፋሌ
- ፲፬. መጽሐፈ ሄኖክ

፲፭. መጽሐፈ ዕዝራን ነህምያን
 ፲፮. መጽሐፈ ካልኦይ ዕዝራን ዕዝራ ሰቲኤልን
 ፲፯. መጽሐፈ ጠቢያ
 ፲፰. መጽሐፈ ዮሴት
 ፲፱. መጽሐፈ ኣስቴር
 ፳. መጽሐፈ መቃብያን ቀዳማዊ
 ፳፩. ጀይን ፒይን መጽሐፈ መቃብያን
 ፳፪. መጽሐፈ ኢዮብ
 ፳፫. መዝሙረ ዳዊት
 ፳፬. መጽሐፈ ምሳሌ
 ፳፭. መጽሐፈ ተግሣዕ
 ፳፮. መጽሐፈ ጥበብ
 ፳፯. መጽሐፈ መክብብ
 ፳፰. መጽሐፈ መኃልዮ መኃልይ
 ፳፱. መጽሐፈ ሲራክ።
 ፴. **መጽሐፈ ትንቢተ ኢሳይያስ**
 ፴፩. መጽሐፈ ትንቢተ ኤርምያስ
 ፴፪. መጽሐፈ ትንቢተ ሕዝቅኤል
 ፴፫. መጽሐፈ ትንቢተ ዳንኤል
 ፴፬. መጽሐፈ ትንቢተ ሆሴዕ
 ፴፭. መጽሐፈ ትንቢተ ኣሞጽ
 ፴፮. መጽሐፈ ትንቢተ ሚካያስ
 ፴፯. መጽሐፈ ትንቢተ ኢዩኤል
 ፴፰. መጽሐፈ ትንቢተ ኣብድዩ

፴፱. መጽሐፈ ትንቢተ ዮናስ
 ፵. መጽሐፈ ትንቢተ ናሆም
 ፵፩. መጽሐፈ ትንቢተ ዕንባቆም
 ፵፪. መጽሐፈ ትንቢተ ሰፎንያስ
 ፵፫. መጽሐፈ ትንቢተ ሐጌ
 ፵፬. መጽሐፈ ትንቢተ ዘካርያስ
 ፵፭. መጽሐፈ ትንቢተ ሚልክያስ
 ፵፮. መጽሐፈ ዮሴፍ ወልደ ኮርዮን
 ጠቕላላ ፵፮ መጻሕፍቲ።
ለ. ናይ ኣዲስ ኪዳን መጻሕፍቲ
 ፩. ወንጌል ማቴዎስ
 ፪. ወንጌል ማርቆስ
 ፫. ወንጌል ሉቃስ
 ፬. ወንጌል ዮሐንስ
 ፭. ግብረ ኣዋርያት
 ፮. መልእክተ ጳውሎስ ናብ ሰብ ሮም
 ፯. ፩ይቲ መልእክተ ጳውሎስ ናብ ሰብ ቆሮንቶስ
 ፰. ፪ይቲ መልእክተ ጳውሎስ ናብ ሰብ ቆሮንቶስ
 ፱. መልእክተ ጳውሎስ ናብ ሰብ ገላትያ
 ፲. መልእክተ ጳውሎስ ናብ ሰብ ኤፌሶን
 ፲፩. መልእክተ ጳውሎስ ናብ ሰብ ፊልጵሎስ
 ፲፪. መልእክተ ጳውሎስ ናብ ሰብ ቁላሰይስ
 ፲፫. ፩ይቲ መልእክተ ጳውሎስ ናብ ሰብ ተሰሎንቄ

፴፪ - ምምላድ ቅዱሳን፤

ምምላድ ማለት ሓደ አብ ከንዲ ካልእ ወይውን ምእንቲ ካልእ ናብ እግዚአብሔር ምልማን ማለት ኮይኑ እዚ ድማ ቅዱሳን ሰባትን ቅዱሳን መላእክትን ካብ እግዚአብሔር ብዝተዋህቦም ጸጋን ብዘለዎም ክብርን ንድኹማትን ኃጥኣንን ንዝኾኑ ደቂ ሰባት ናብ እግዚአብሔር ወትሩ ከምዘማልዱን ከምዘተዓርቑን ምሕረትን በረኽትን ካብ እግዚአብሔር ከምዘውህቡ ብብሉያትን ብሓዲሳትን ከምኡውን ብኣዋልድ መጻሕፍት ቤተ ክርስቲያን ብሰፊሖ ተገሊጹ እንረኽቦ ትምህርቲ እዩ። ቅዱሳን ሰባት ብኣካለ ሥጋ ይኹን ብኣካለ ነፍስ (ድኅሪ ሞቶም) ከለዉ ከምዘማልዱ ቅዱሳት መጻሕፍት መሠረት ብምግባር ቅድስት ቤተ ክርስቲያን እትኣምኖን ከትጥቀመሉ ዝጸንሐት ሓቂ እዩ።

በዚ መሠረት ከኣ ንኸኣሉ ኣብዚ ምዝርዛር ዘይከኣል እኳ እንተኾነ ብሓጺሩ ዝተወሰኑ ምሳሌታት ኣቕራብና ኣለዎና።

ብቅድስት ድንግል ማርያም ...ዝቐረበ ምምላድ

ወኣመ ሃልሰት ዕለት ከብካብ ኮነ ቢቃና ዘገሊላ፡ ወህለወት እሙ ለእግዚእ ኢየሱስ። ወጸውዕዎ ለእግዚእ

ኢየሱስ ወለአርዳኢሁ ወሰተ ከብካብ ወሰበ ንልቀ ወይኖሙ ትቤሎ እሙ፤ ለእግዚእ ኢየሱስ ወይንኬ አልቦሙ። ወትቤሎሙ ለእለ ይትለኣኩ ኩሎ ዘይቤለከሙ ግበሩ። ... ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ምልእዎንኬ ለእላ መሳብከት ማየ፡ ወመልእዎን እስከ ኣፋሆን ወእስከ ላዕሎን። ወይቤሎሙ ቅድሐኬ ይእዜ ወሰዱ ወህብዎ ለሊቀ ምርፋቅ፡ ወወሰዱ ወወህብዎ።

ኣብታ ሃልሰይቲ መዓልቲ ከኣ ኣብ ቃና ናይ ገሊላ መርዓ ኮነ፤ ኣደ ጐይታ ኢየሱስውን ኣብኡ ነበረት። ጐይታ ኢየሱስ ምስ ደቀ መዛሙርቱ ድማ ናብቲ መርዓ ተዓደመ። ወይኒ ምስ ተወድኦ ኣደ ጐይታ ኢየሱስ፡ ወይኒ እምበር የብሎምን በለቶ። ... ኣዲኡ ከኣ ነቶም ተዓጠቕቲ፡ ንሱ ዚብለኩም ኩሉ ግበሩ በለቶም። ... ጐይታ ኢየሱስ ነዚ ኣጋንኦ ማይ ምልእዎ በሎም፡ ኣፍ ንኣፍ ከኣ መልእዎ ፤ ሽዑ ሕጂ ቅድሕዎ እሞ ነቦ ዳስ ውሰዱሉ በሎም። ... ጐይታ ኢየሱስ መጀመርታ ተኣምራቲ እዚ ኣብ ቃና ናይ ገሊላ ዝኾነ። ከዚቲ ድማ ገለጸ፡ ደቀ መዛሙርቱውን ብኣኡ ኣመኑ። ዮሐ. ፪፡፩፤ ፭፡፯፤ ፳፡፩።

ነቢይ መሴ ምእንቲ ሕዝቢ ከም ዝለመነን ዘማለደን። ፩ይ. ወይቤሎ እግዚአብሔር ኣነ ውጹኤ ኣምላክ ኣበዊከ ኣምላክ ኣብርሃም፡ ወኣምላክ ይሱሐቅ፡ ወኣምላክ ያዕቆብ፡

ወሜጠ ገጽ ሙሴ እስመ ፈርህ ነጽሮ ቅድመ እግዚአብሔር። ዘፀአ ፫፡፩።

አነ አምላክ አቦታትካ፡ አምላክ አብርሃም፡ አምላክ ይስሐቅ፡ አምላክ ያዕቆብ ከአ እየ በለ። ሙሴ ድማ ንአምላክ ከይጥምት ፈርህ እጥ ገጹ ኸደነ ...። ዘፀአ. ፫፡፩ ግብ. ሓዋ. ፯፡፴፪።

፪ይ. ወከመሰ የሐይወ መታን ሙሴሂ ነገረ ዘከመ ይቤሎ እግዚአብሔር በኃበ ዕፀ ጳጦስ አነ ውእቱ አምላክ አብርሃም፡ ወአምላክ ይስሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ።

ምውታት ከም ዚትንሥኡ ግና፡ ሙሴ ድማ አብቲ አሻኹ ቈጥቋጥ ንእግዚአብሔር አምላክ አብርሃምን አምላክ ይስሐቅን አምላክ ያዕቆብን ብምባሉ ገለጸ። ሉቃ. ፳፡፴፯ ብተወሳኺውን ዘፀአ. ፴፪፡፩-፴፬፡፱-፴፱ ዘዳግ. ፱፡፲፪-፳ መዝ. ፫፡፳፩-፳፫ ተመልከት።

አቦና አብርሃም ምእንቲ ዝበደሉ ከይጠፍኡ ከምዘለመንን አማለደን፤

፫ይ. ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ለእመ ረከብኩ ውስተ ሀገረ ሰዶም ፤ ጸድቃን አድንን ኩሎ ሀገረ በእንቲአሆሙ። ... ዘፍ. ፲፰፡፳፮-፴፫።

እግዚአብሔር ከአ አብ ሰዶም አብ ማእከል እታ ከተማ ኃምሳ ጸድቃን እንተ ረከብኩላስ ንብዘላ እታ ቦታ ምእንታኦም ኣለ ከንሕፋ እየ በለ። ... ዘፍ. ፲፰፡፳፮-፴፫። ኤር. ፭፡፩።

አምላክ ብሕልሚ ንአብሔርክ ምእንቲ ከትድገን ይጸልየልካ ከምዝበሉ፤

፬ይ. ወሶኦ እግዚአብሔር ንበ አብሔርክ በይእቲ ሌሊት እንዘ ይነውም ወይቤሎ ብሕልም ናሁ ትመውት አንተ ... ወይእኬኒ አግብኦ ለብእሲ ብእሲቶ እስመ ነቢይ ውእቱ ወይዴሊ በእንቲአክ ወተሐዩ፡ ወእመሰ ኢያግባእክ አእምሮ ከመ ሞተ ትመውት አንተ ወኩሉ ዘዚአኩ፡ ዘፍ. ፳፫፡፩-፯።

አምላክ ግና ናብ አብሔርክ ለይቲ ብሕልሚ ተራእዩ እዛ ወሲድካዩ ዘለኻ ሰበይቲ በዓልቲ ሰብኣይ እያ እጥ እንሆ ብሰራ ከትመውት ኢኻ በሎ። ... ሕጂ ከአ ሰበይቲ እቲ ሰብኣይ ምለሳ። ነቢይ እዩ እጥ ምእንቲ ከትድገን ከአ ንሱ ይጸልየልካ፤ እንተ ዘይመለስካዩ ግና ንሸኻን ናትካ ዘበለ ኩሉን ብርግጽ ከም እትመውት ፍለጥ በሎ። ዘፍ. ፳፫፡፩-፯።

፭ይ. ወመሐሮሙ እግዚአብሔር ወተሃሃለሙ በእንተ መሐላሁ ዘመሐለ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ

ዘይኮነ አፍ ንአፍ አዛረቦ። ንሱ ምስሊ እግዚአብሔር ከአ
ይርኢ። ከመይከ አብ ባርያይ አብ ሙሴ ምዝራብ
ዘይፈራህኩም! ኩራ እግዚአብሔር አባታቶም ነደደ፤ ከደ
ድማ። እቲ ደበና ከአ ናብ ልዕሊ ድንኳን አግለሰ፤ እንሆ
ከአ ማርያም ለምጻም ኮነት ከም በረድ ፃዕደወት። አሮን
ድማ ናብ ማርያም ግልጽ በለ፤ እንሆ ከአ ለምጻም ኮይና
ነበረት። ሽዑ አሮን ንሙሴ፤ ኦ ጐይታይ! ስለቲ ብዕ
ሽነትና ዝገበርናየን ዝበደልናየን፤ በጃኻ ኃጢአት
አይትቐጽረልና። በጃኻ ብምውቱ ከም እተወልደ፤ ካብ
ከርሢ አዲኡ ኪወጽእ ከሎ ፈረቓ ሥጋኡ ከም እተወድአ
ከይትሸውን፤ አይትነደጋ በሎ። ሙሴ ድማ
ንእግዚአብሔር፤ ኦ አምላኽ፤ እልምነካ አለሁኹ አሕውያ
ኢሉ ጨርሐ። ... ዘኅል. ፲፪፡፩-፲፮። ሉቃ ፲፯፡፲፪።

ብተወሰኑ ዓድቅ ኢዮብ ምእንቲ ሠለስተ
ብጸቱ ከምዝለመነን እግዚአብሔርውን ከምዝሰምዖን፤ ኢዮብ
፵፪፡፯-፱፤ ነቢይ ኤርምያስውን ምእንቲ ሕዝቢ ከምዘማለደ፤
ኤር. ፵፪፡፩-፲፫፤ ያዕቆብውን ጸሎት ጸድቅ ብዙኅ ነገር
ከምተሥልጥ ዝገለጸ ተጸሒፋ ይርከብ። ያዕ. ፭፡፲፬-፲፱።

ቅዱሳን ብድኅሪ ሞቶም ከም ዘማልዱ፤ ሞላሊ
ሙሴ ምእንቲ አገልግሎትኻ ዝሞቱ ኢሉ ንእግዚአብሔር
ከም ዝለመነሞ ከም ዝሰምዖ፤

፩ይ. ... ወሰኣለ ሙሴ ቅድመ አምላኩ ወይቤ ለምንት
እግዚአ መዓተ ትትመዓዕ ላዕለ ሕዝብከ ዘአውፃእከ
እምድረ ግብጽ በኃይል ጽኑዕ ወበመዝራዕት ልዑል ወዓ
ቢይ። ... ተዘክሮ አብርሃም ወይሰሐቅ ወያዕቆብ
አግብርቲከ ዘመሐልከ ሎሙ በርእሰከ ወትቤሎሙ፤ ብዙኅ
አበዝኖ ለዘርእከሙ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ብዙኅ፤ ወከሎ
ዘንተ እሁብ ለዘርእከሙ ወይመልከዋ ለዓለም። ወሠረዮ
እግዚአብሔር በእንተ እኪት ዘይቤ ይግበር ላዕለ ሕዝብ።
ዘፀአ. ፴፪፡፲፩-፲፬።

ሙሴ ግና አብ ቅድሚ እግዚአብሔር አምላኹ
ከምዚ ኢሉ ተማህለለ። ኦ እግዚአብሔር ስለምንታይ
ኩራኻ አብዚ ብዓቢይ ኃይልን ብጽንዕቲ ኢድን ካብ
ምድሪ ግብጺ ዘውፃእካዮ ዚነድድ። ... ንአብርሃምን
ንይሰሐቅን ንያዕቆብን፤ ንኢታቶም ንዘርእኹም ከም
ከዋኸብቲ ሰማይ ከብዝኖ እየ፤ ንዘለዓለም ከአ ኪርሰትይዋ
እዮም ኢልካ ብርእሰኻ ዝመሓልካሎም፤ ንባሮትካ ዘክር።
እግዚአብሔር ድማ ካብቲ ንሕዝቡ ኪገብሮ ኢሉ ተዛሪብዎ
ዝነበረ ከፋእ ተመልሰ። ዘፀአ. ፴፪፡፲፩-፲፬።

እግዚአብሔር ምእንቲ ዝሞተ ዳዊትን ኢየሩሳሌምን ኢሉ
ምሕረት ዝሃቦ፤

✧ ✧

ጌይ. ወሶበ ፈትሐ ኃምሳ ማኅተመ ርኢኩ ታሕተ ምሥዋዕ
ለእለ ተቀትሉ በእንተ ቃለ እግዚአብሔር ወበእንተ ዘዓቀቡ
ሕጎ። ወጸርሑ በቃል ዓቢይ ወይቤሉ እስከ ማዕዜኑ
እግዚአ ቅዱስ ወጸድቅ ኢትትቤቀሉሙኑ ወኢትኳንናሙ
በእንተ ደምን እምእለ ይነብሩ ዲበ ምድር። ወወሀብዎሙ
አልባሰ ብሩህ ለለአሐዱ እምኒሆሙ ወይቤልዎሙ ከመ
ያዕርፉ ዓዲ ጎዳጠ መዋዕለ እስከ አመ ይትፎጸሙ እለ
ከማሆሙ አግብርተ እግዚአብሔር ወአኃዊሆሙ እለ
ሀለዎሙ ይትቀተሉ ከማሆሙ። ራእ. ዮሐ. ፮፡፱-፲፩። ፯፡፱።

ነቲ ኃምሳይ ማኅተም ምስ ፈትሐ ከአ ነፍሳት
አቶም ሰለ ቃል አምላክን ሰለቲ ዝነበርም ምስክርን
እተሓርዱ አብ ትሕቲ መሠውዒ ርኢኹ። ዓው ብዝበለ
ድምዒ ከአ፡ አ ቅዱሳን ሓቀኛን ጐይታ፤ ክሳብ መዓዝ
ኢኻ ዘይትፈርድ፤ ነቶም አብ ምድሪ ዘለዉኻ ክሳብ መዓዝ
ኢኻ ሕነ ደምና ዘይትፈደዮም እናበሉ ጠርዑ። ራእ. ዮሐ. ፮፡፱።

ጌይ. በተወሳኺውን ጸጋ እግዚአብሔር ካብ ቅዱሳን
ድኅሪ ሞቶምውን ከምዘይፍለ ከረድአና፤ አዕፅምቲ ነቢይ
ኤልሳብ ንሓደ ዝሞተ ሰብ ከምዘተንሥዐ ተጸሒፉ
ይርከብ። ፪ይ ነገ ፲፫፡፳-፳፩።

፳ይ. ቅዱሳን ሰባት ድኅሪ ሞቶም ከም ዘማልዱ እሙን
ምኻኑ ዜርድእ፤ ብነፍሰ ሕያዋን፤ ለባውያን ነባብያን ስለ

✧ ✧

ዝኾኑን እግዚአብሔር ብዝአተወለጥም ቃል ኪዳንን
እዩ። ማቴ. ፳፪፡፳፫-፴፪። ዕብ. ፲፩፡፲፮። መዝ. ፱፡፱፡፫።

፱ይ. ቅዱሳን መላእክትውን ንደቂ ሰባት ከም ዝራድኡን
ከም ዘማልዱን ካብቲ ምእንቲ አብ ምርኮ ዝነበሩ
እስራኤላውያን ዝለመኑ መልአኽ ብንጹር ከንርዳእ ንኸእል።
ዘካር. ፩፡፲፪-፲፫። መላእክት ንድኅነት ደቂ ሰባት ዝራድኡ
ምኻኖም አብ መጽሓፈ ዕብራውያን ተጠቂሱ ይርከብ።
ዕብ. ፩፡፲፬። በተወሳኺውን ዘፍ. ፳፬፡፯ ዳን. ፱፡፳-፳፫፤
፮፡፩-፳፫፤ ፲፡፲፫-፳፩፤ ፲፪፡፩ ዘፍ. ፱፡፳፤ ፲፪ ዘፀአ ፳፫፡፳-፳፫
ተመልከት።

ተፈታኺሙ

ታሕሳሶም ጸልዋሉ በቦ ሊዘል ቅሑጽሙ ዘበሉ
በቦ ሞላሉ ተፈርሶም ጸሎት ለገሰቸጠዉ ይጽቡ
ሰብ ሕክሩ ተራላዮው ተገምጃሆ ጸልዋት ለገፈጸሁ
ንጽባቢኹም ሞገሲኡን ኃሞላ ንሉ ንሉ ሞገሰኩም
ክብርኩ ይህ

ተጽሕፈት ዛቲ መጽሐፍ በደብረ ቢዝን ቅድስት
ዳግማዊት አባቴጥስ እንተ ይእቲ መዳልወ አልባብ መካነ
ቅዱሳን ዘውእቶሙ ፊልጶስ አንዳይ ባሕር፤
ወዮሐንስ ለጓሜ ደመና፤

ዳግማዊ ኤልያስ ነቢያ ተሰፊን በፈጀውፈጀው እምፍጥረተ
ዓለም በፈጀውፈጀው እምልደተ ክርስቶስ በዘመነ ማርቆስ
ወንጌላዊ ወተፈጸሙት እመ ሙሉ ለታኅሣሥ በዕለተ ሠሉስ፤
ወሰብሐት ለእግዚአብሔር አሜን።

ወአጽሐፍዎ አስተዋጸኦሙ እምብሉይ ወሐዲስ አባ
ገብረ እግዚአብሔር ወአባ ወልደ አብርሃም ወጸሐፊሃ አባ
ተክለ ጊዮርጊስ አኅው ዘደብረ ቢዝን ወተርጓሚሃ
ከክፈርግብ ማርቆስ።

መዘኸኸር፤

አብዛ መጽሐፍ እዚአ ካብ አዋልድ መጸሕፍቲ
ብብዝኒ ዘይጠቐስናሉ ቀንዲ ምክንያት እዞም ካብ
ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ወፃኢታት ዝኾኑ ሰለ
ዘይቅበልዎም ኢልና ኢና እምበር ረሲዕናዮም ከምዘይኮንና
ከዘኸኸር ንፊቱ።

ዘእኅተምፀምህር ተክለማርያም ተስፋልደት
ምስለ አኅው ማኅበረ ቢዝን፤

በፈጀውፈጀው ዓመተ ምሕረት፤
በሀገረ ኤርትራ አሥመራ።